ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. ÁPRILIS 28. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

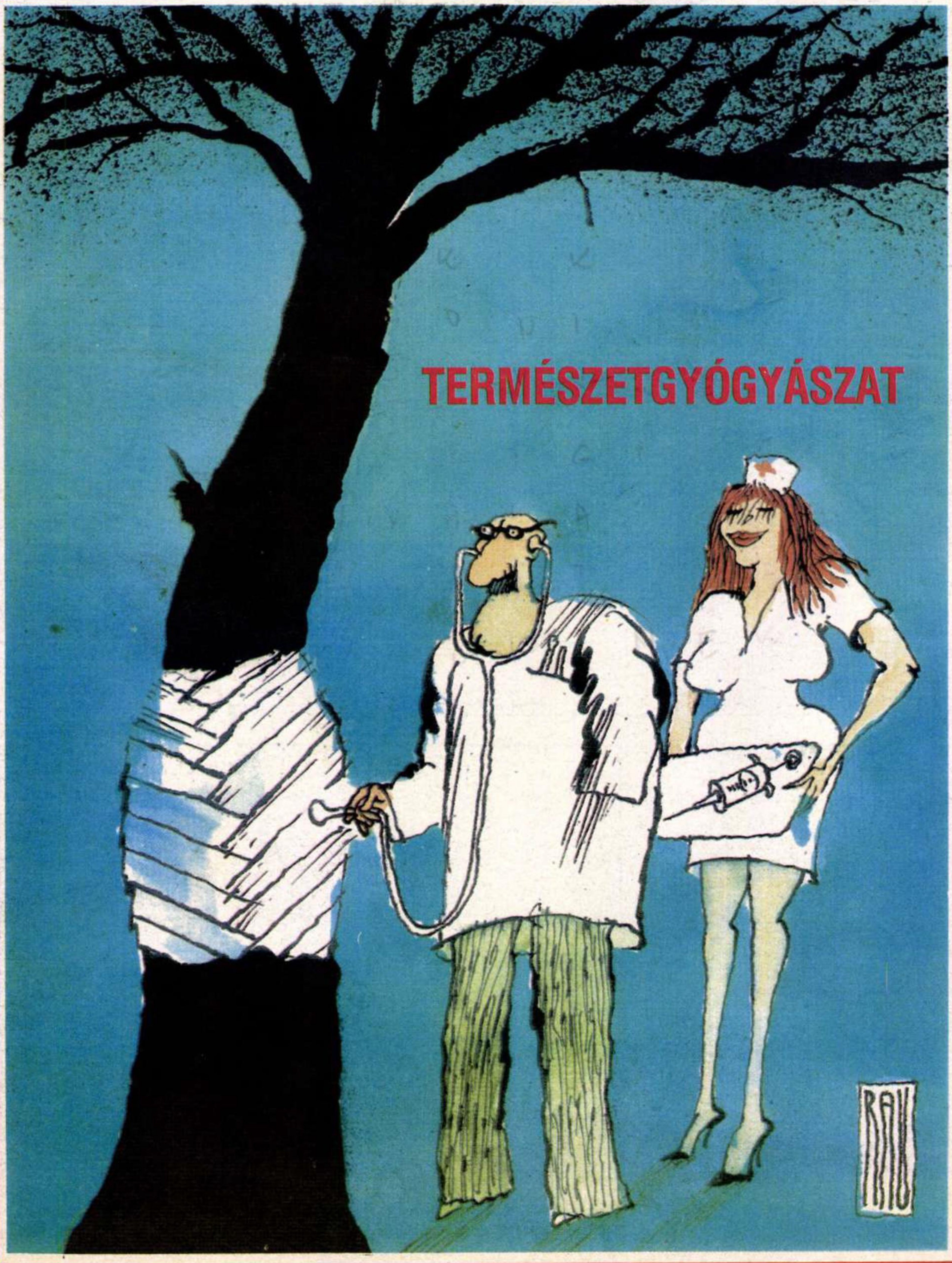
TERMÉSZETGYÓGYÁSZAT

RAU TIBOR RAJZA

Mai számunk írói:
Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Galambos Szilveszter
Juhász István
Mátyás István
Szilágyi György
Walter Béla

és rajzolói:
Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Dr. Tarnóczy Zoltán

MAGYAR MURPHYK

EDELSTEIN A MEGRÖGZÖTTEKRŐL

Ne a mixertől várd, hogy tiszta vizet öntsön a poharadba.

KÜLÖNC-EFFEKTUS

Az MÁR régen nem, ez MÉG nem…

TROUTMAN MAGYARÁZKODÁSA

A „Hurrá, sose halunk meg!” deklarálása nem a humoristák dolga. Az ő feladatuk csupán a hosszú élet titkát kutatók által okozott bosszúságok enyhítése.

RAYBURN AZ ELLENZÉKISÉGRŐL

Előfordulhat, hogy kutyaugatás hiányában a karaván eltéved a sivatagban.

SCHROEDER TÖRVÉNYE

Minden hiteles, amit eddig nem ígértek meg.

MURPHY KÖZÉLETI ARANYSZABÁLYA

Ha boldogulsz a lehetőségeiddel, MÁS lehetőségekkel már ne fáraszd magad.

BRALEK PRAKTIKUS TANÁCSA

Mindig az a legjobb párt, amelyik győz!

HAMILTON A GAZDASÁGOS MÓDSZERRŐL

Jó döntésekkel megspórolhatod a magyarázkodást.

BECSEI MIKLÓS

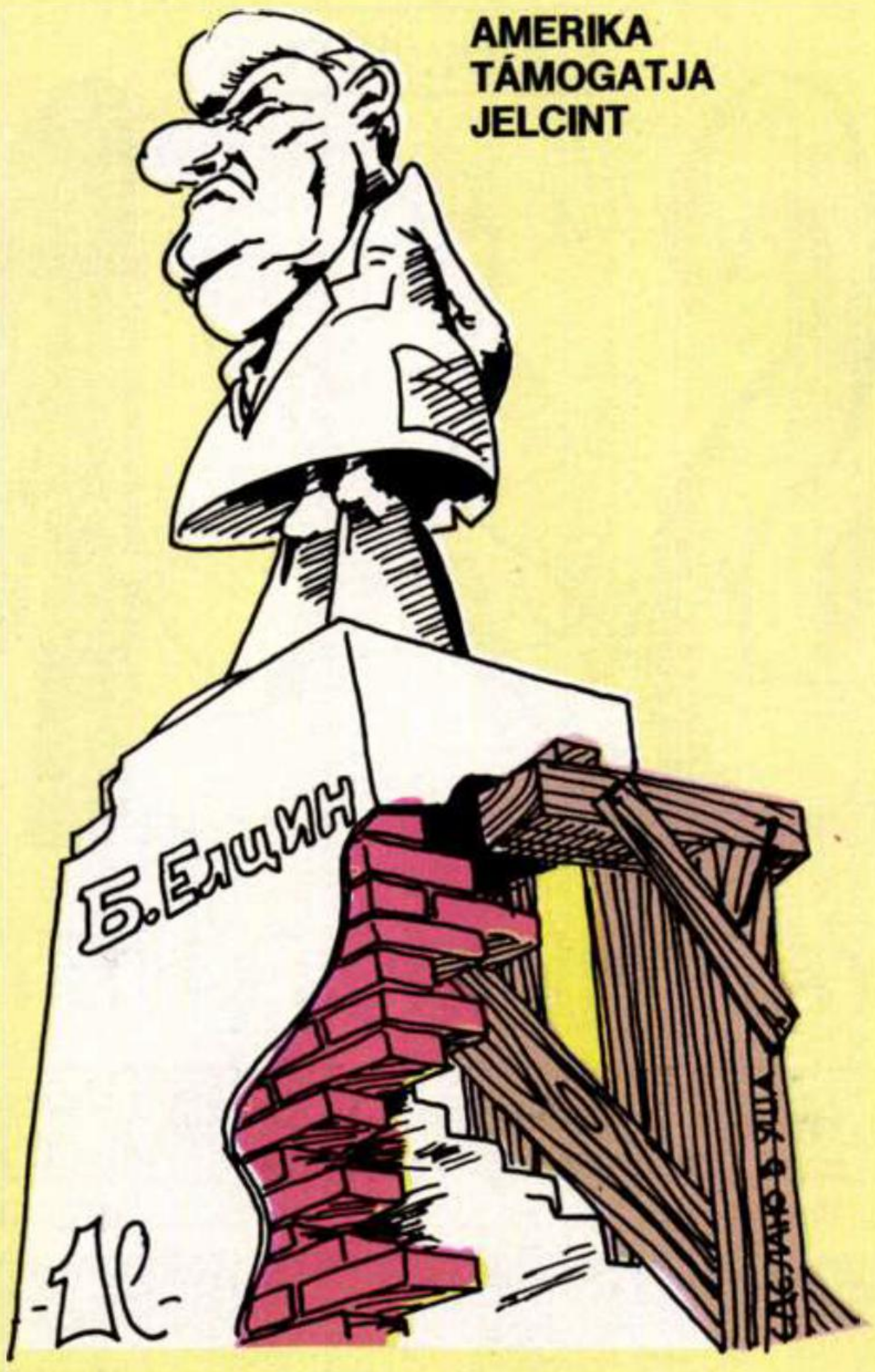

AMERIKA TÁMOGATJA JELCINT

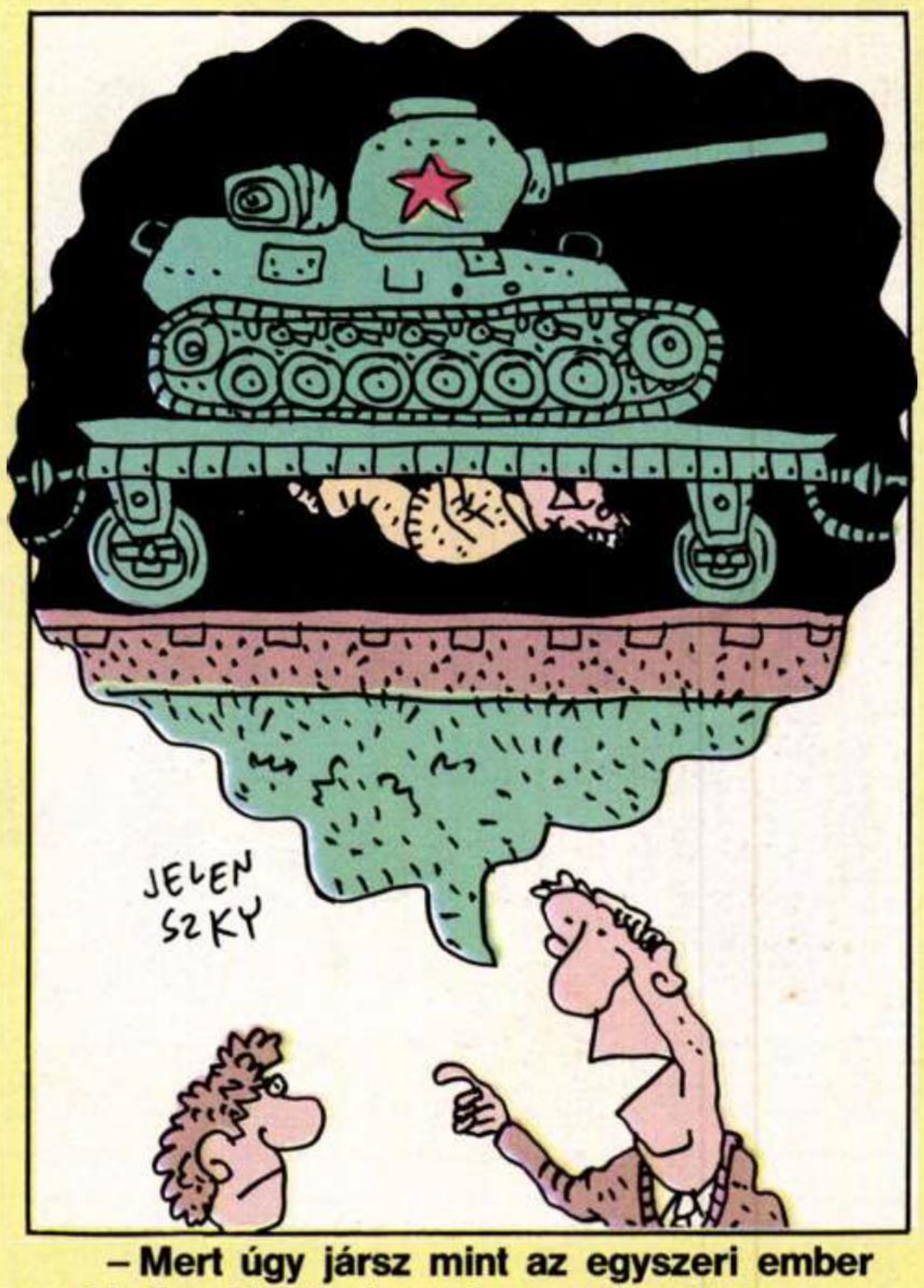

– Mert úgy jársz mint az egyszeri ember aki disszidálni akart, de nem tanulta meg a földrajzot.

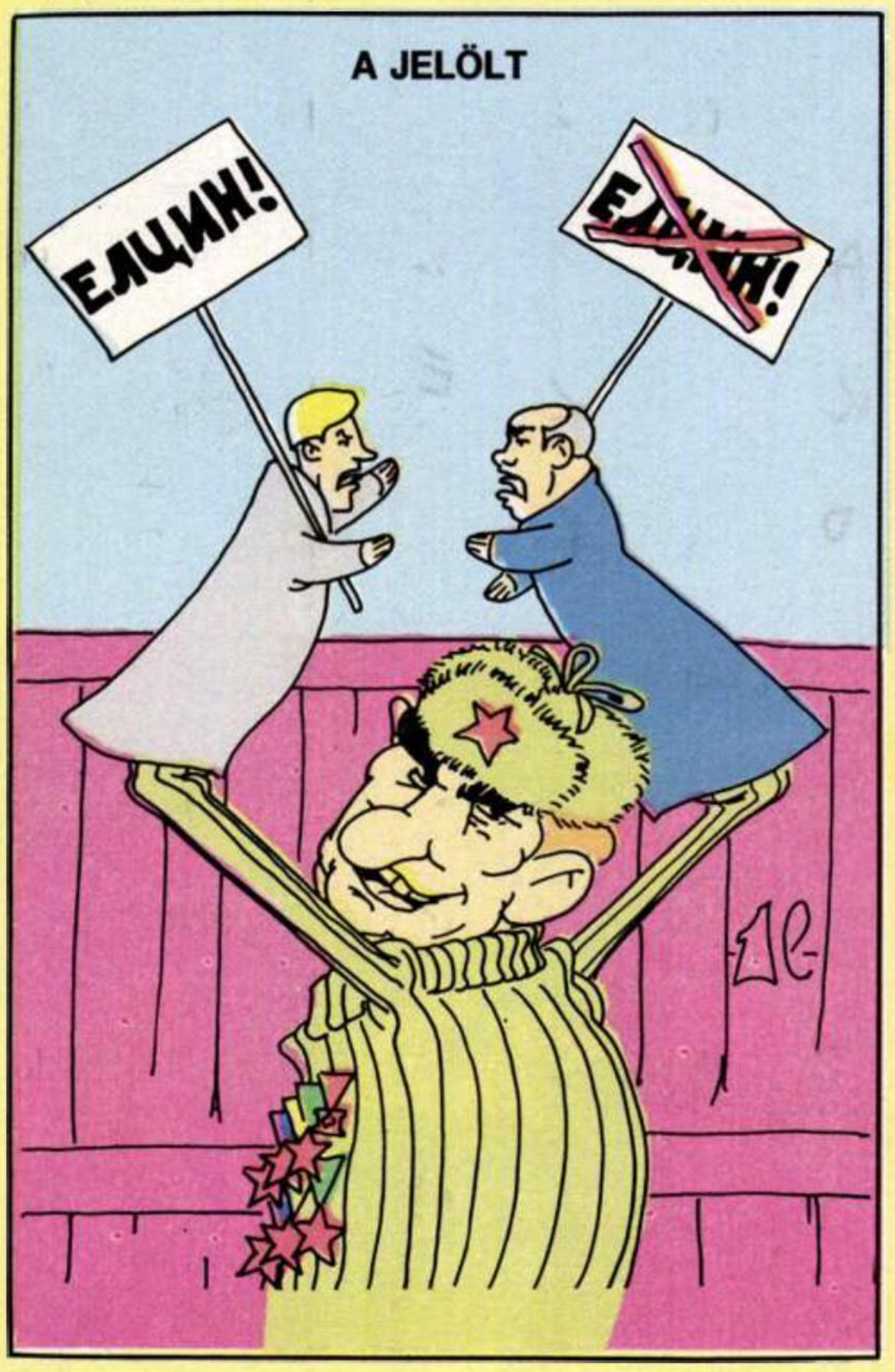

A JELÖLT

ЕЛЦИН!
~~ЕЛЦИН!~~
-1C-

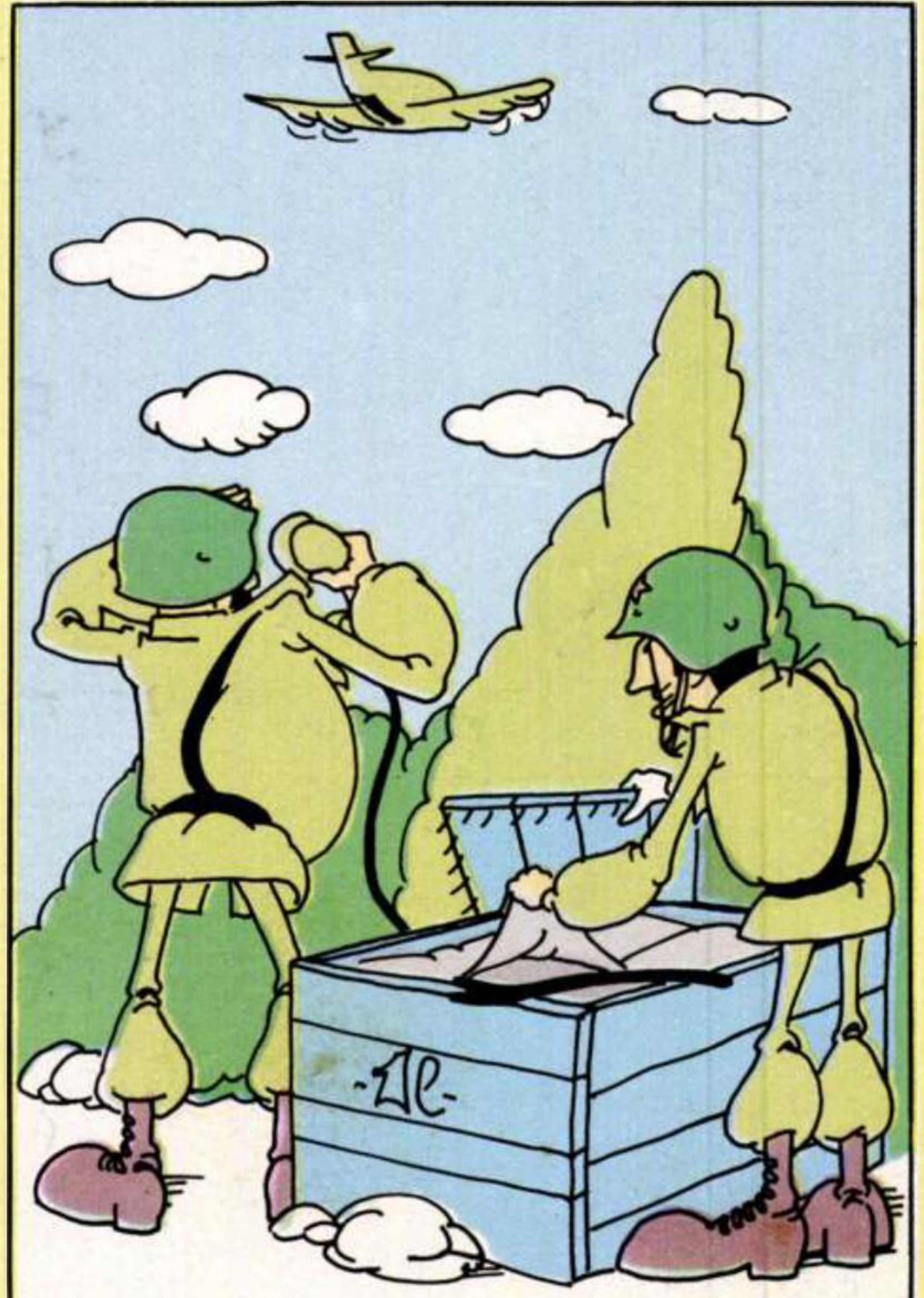

– Nehogy lőjön, légvédelmi parancsnok úr! A kecsapot még nem dobták le!

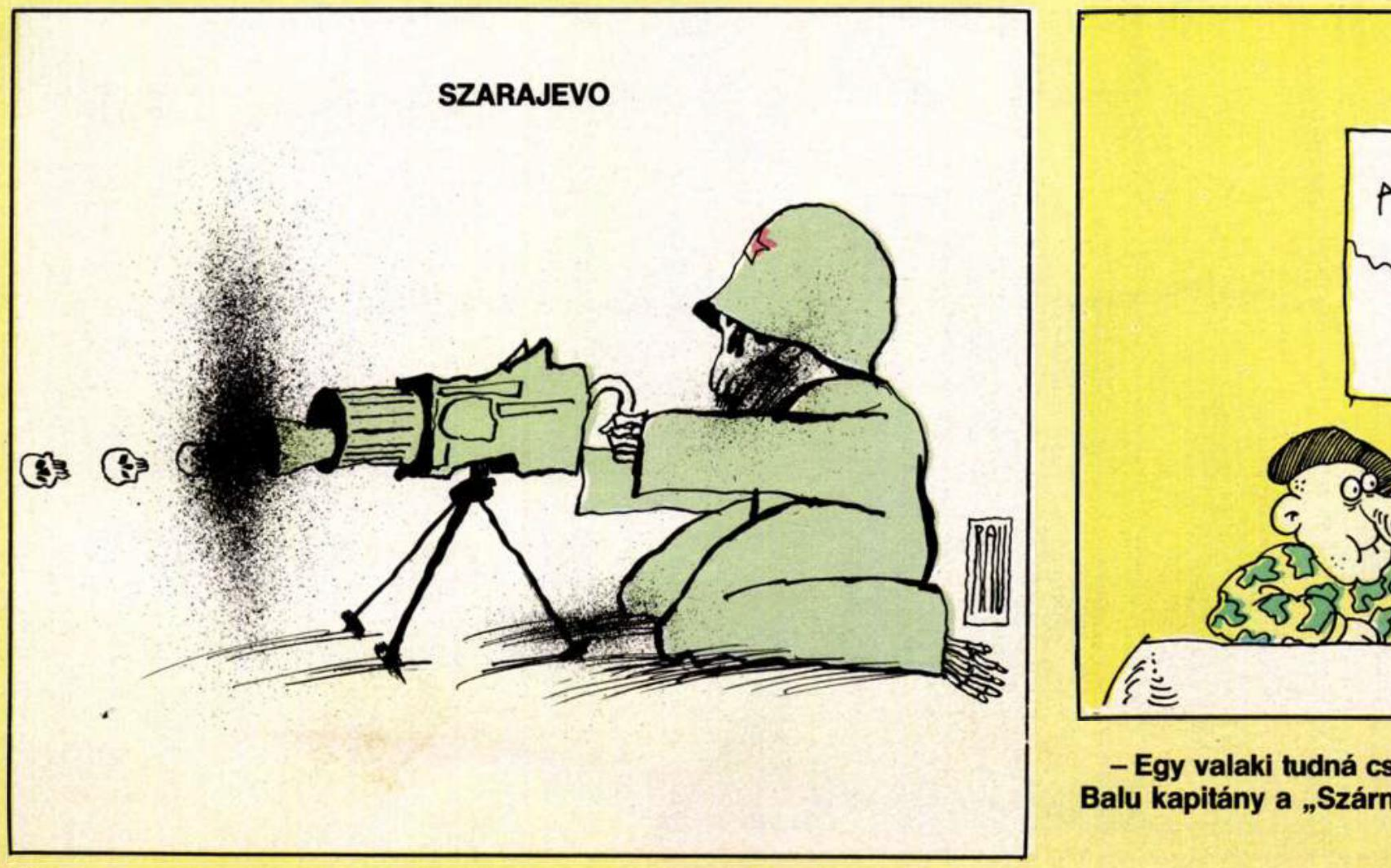

SZARAJEVO

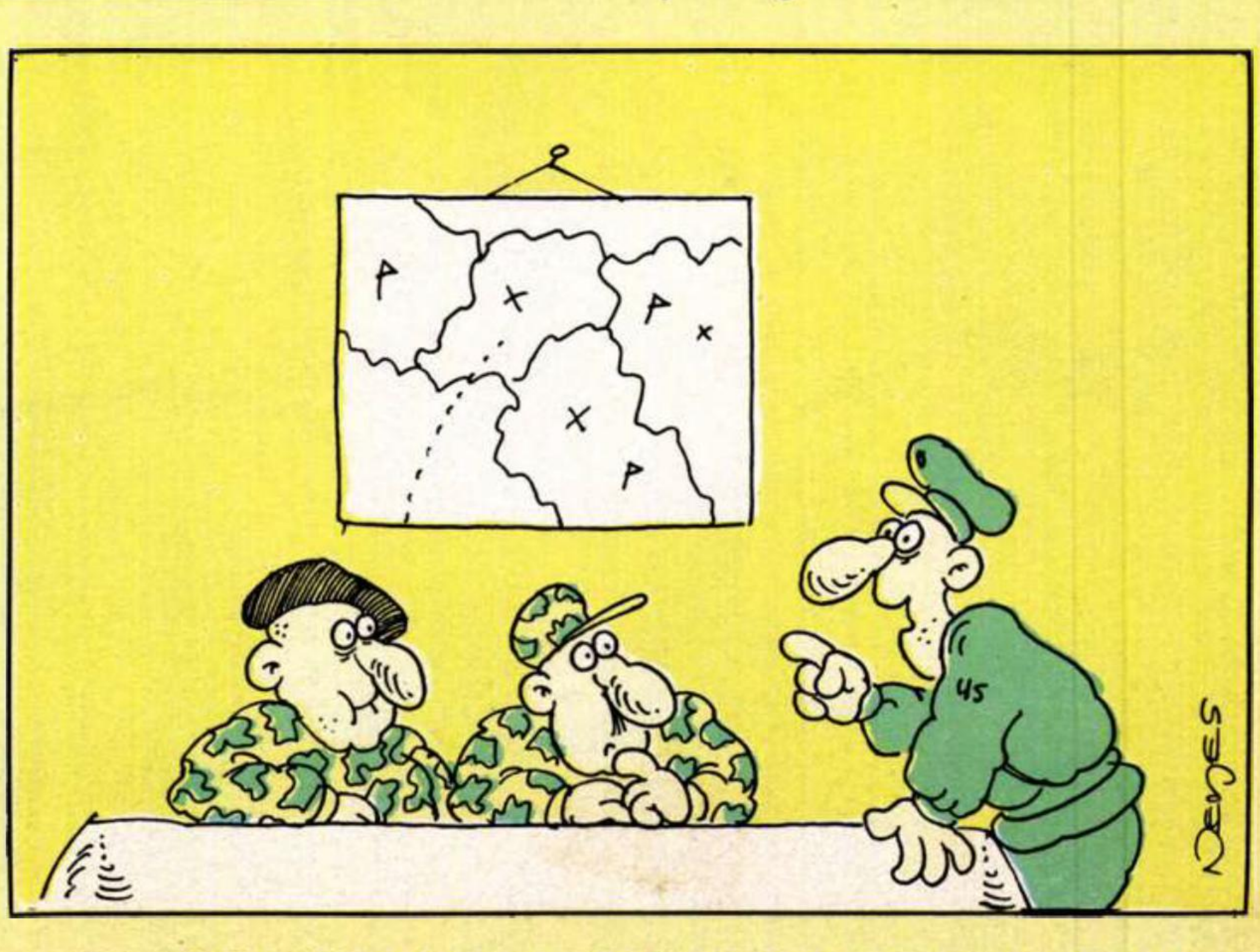

– Egy valaki tudná csak pontosan célba juttatni a segélyszállítmányt. Balu kapitány a „Szárnyalj fennen” fedélzetén!

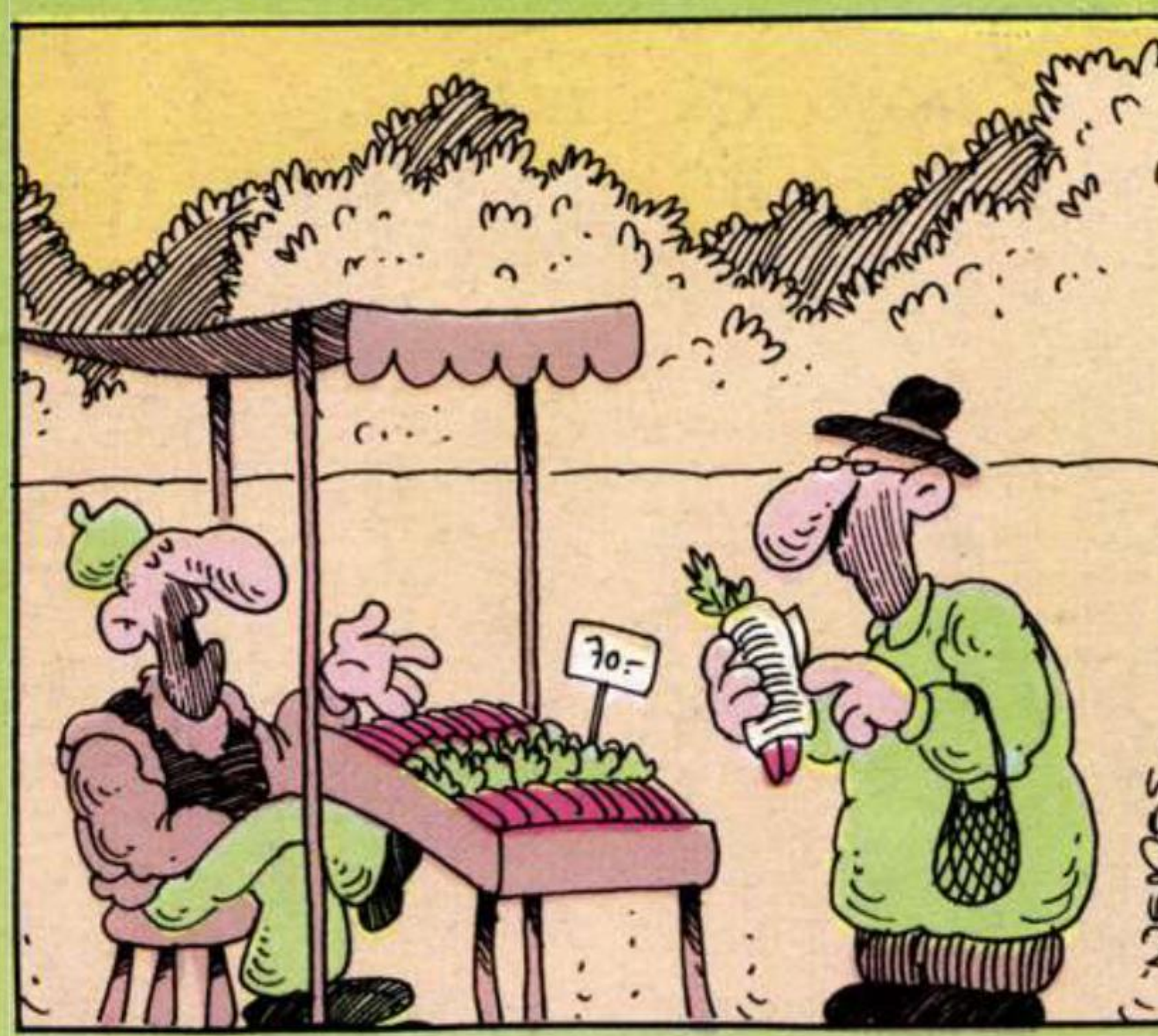

– Hát csomagolhatom éppen kormánypárti újságba is azt a répát, de akkor egy tizessel drágább lesz.

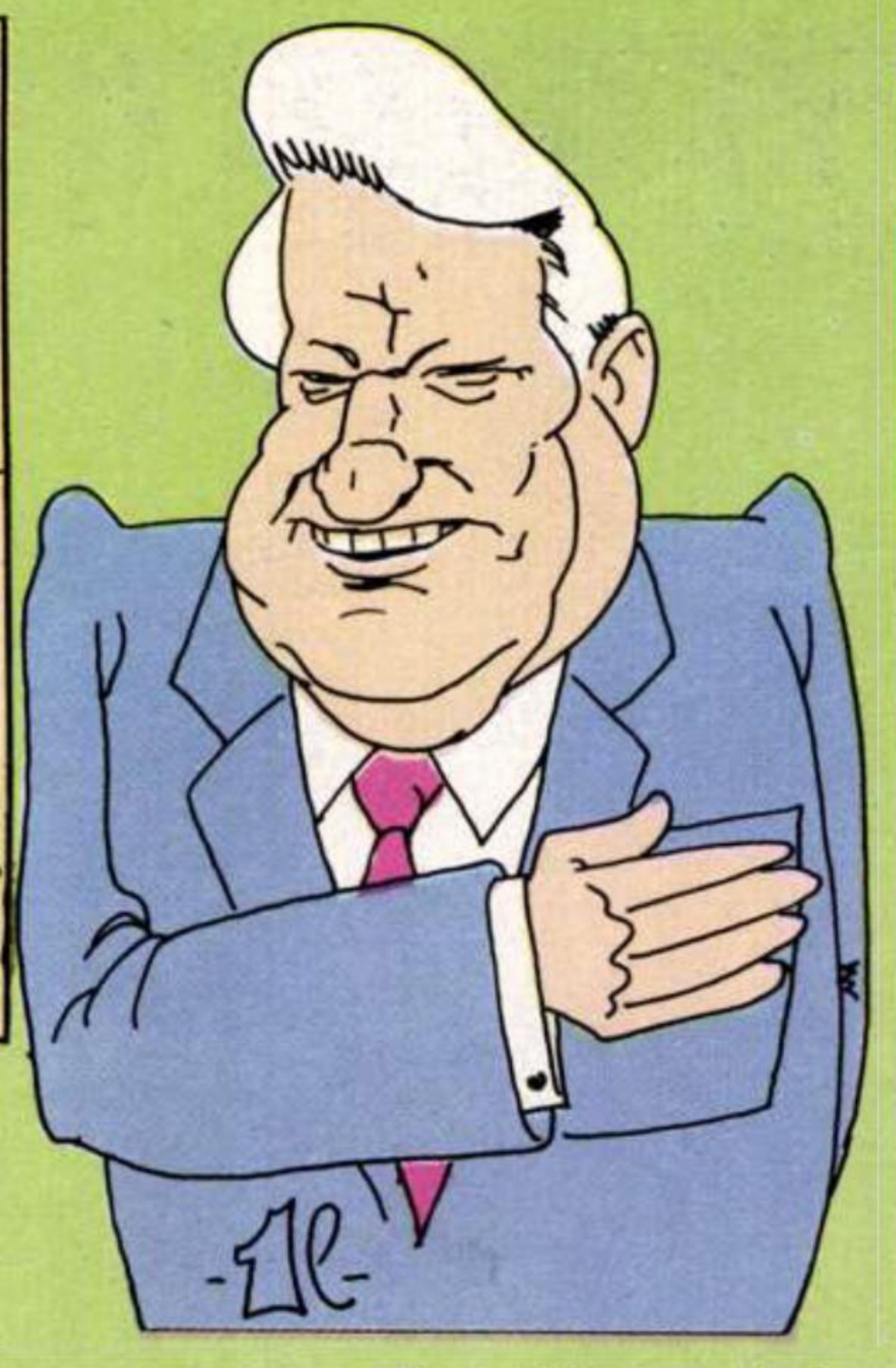

– Oroszország kész részt venni a boszniai segélyakcióban! Célterületnek felajánljuk Moszkvát.

MEGBÉKÉLÉS

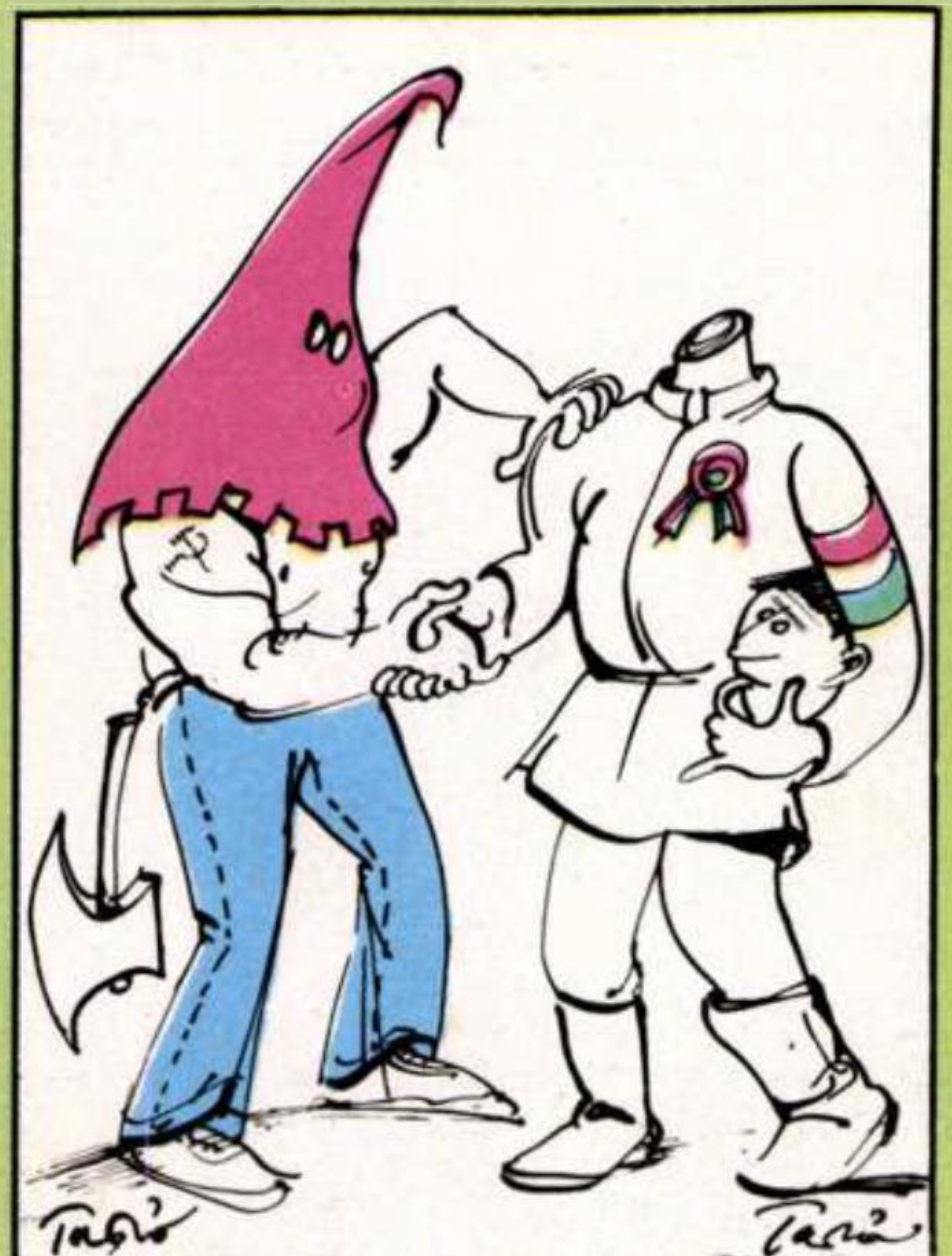

ÚJRA OTTHON

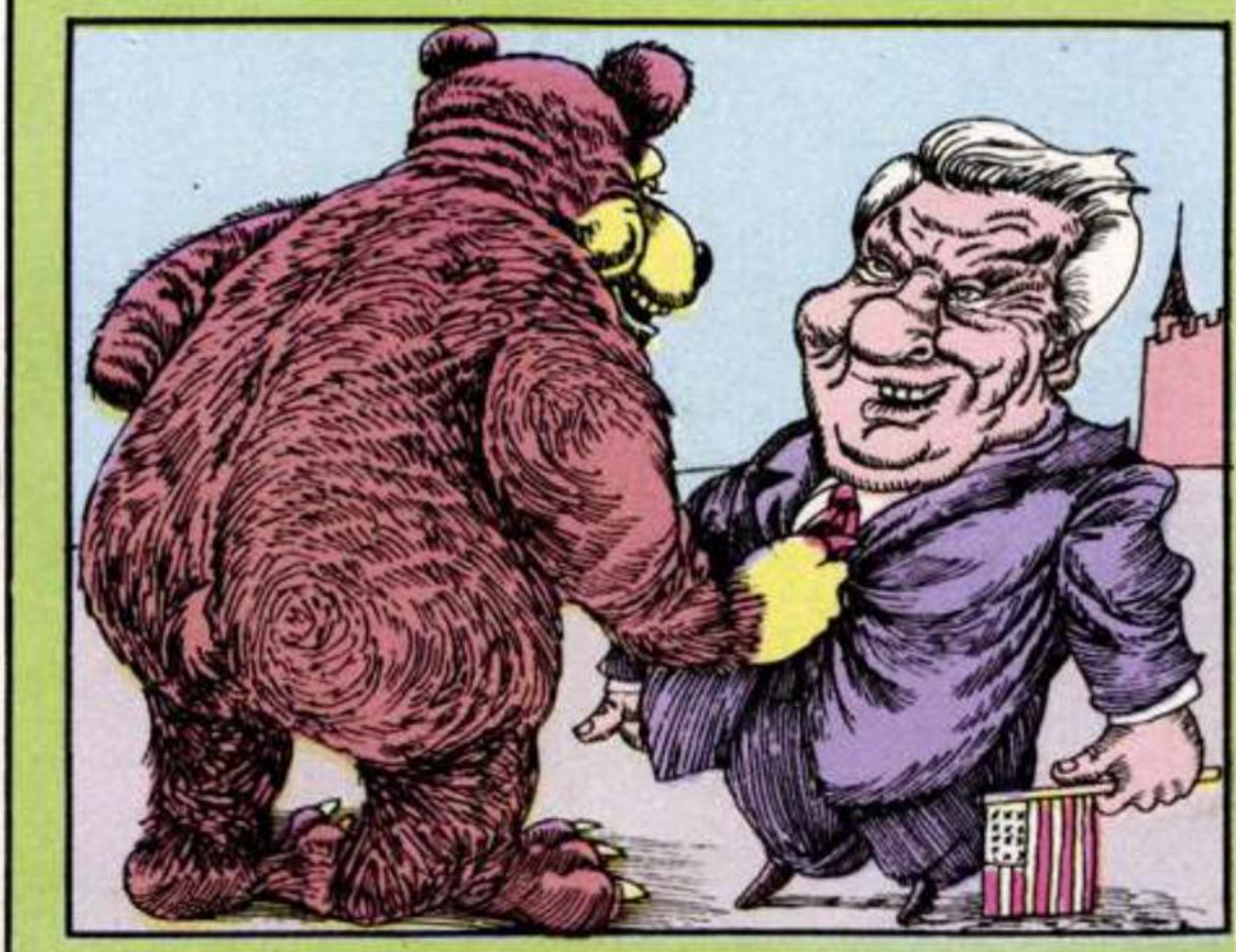

– Zdrasztvuj, Borisz! Davaj dollár!

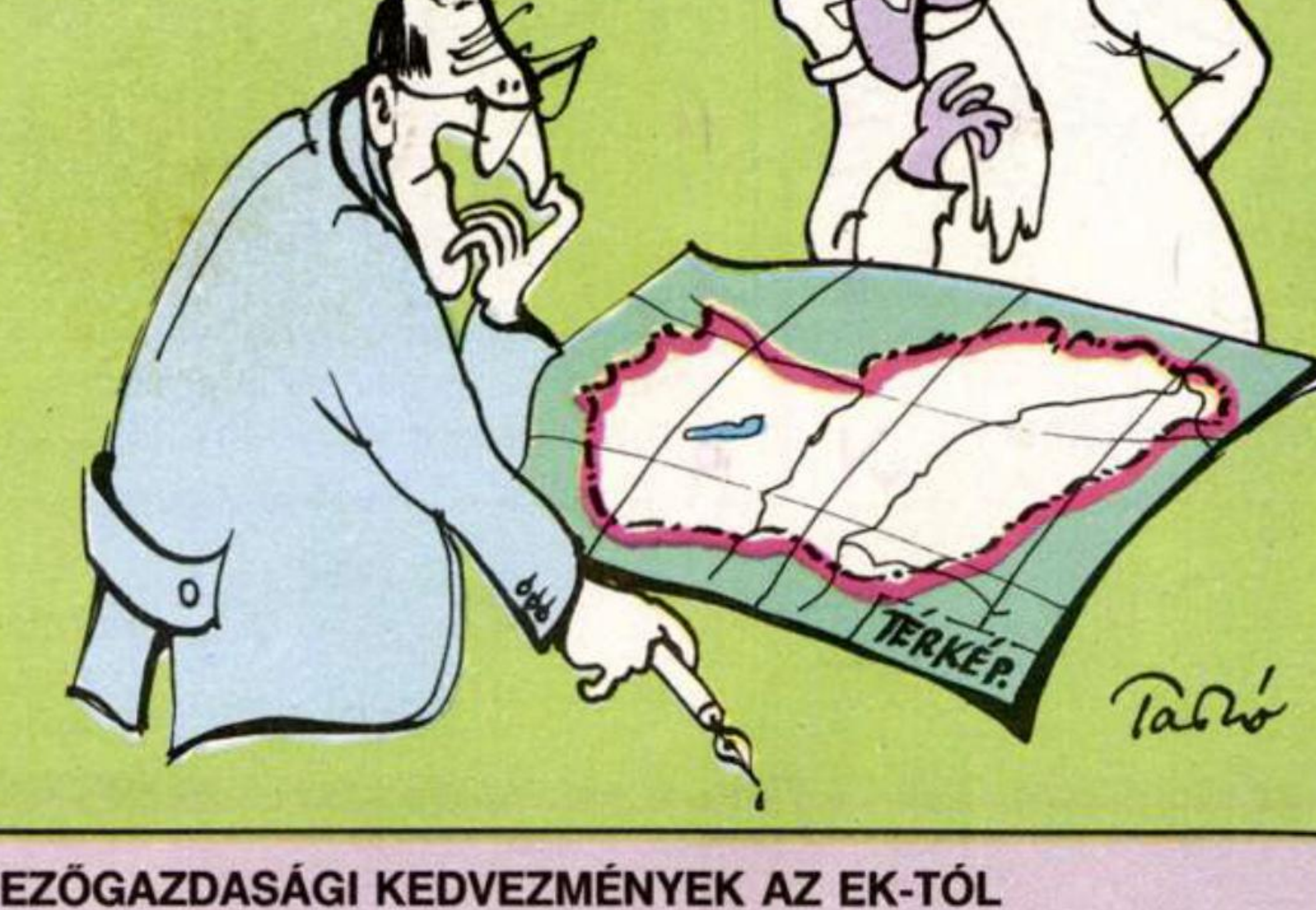

– Rá merjük írni, hogy Magyarország? Nem sértjük ezzel mások érzékenységét?

ÚJ MEZŐGAZDASÁGI KEDVEZMÉNYEK AZ EK-TÓL

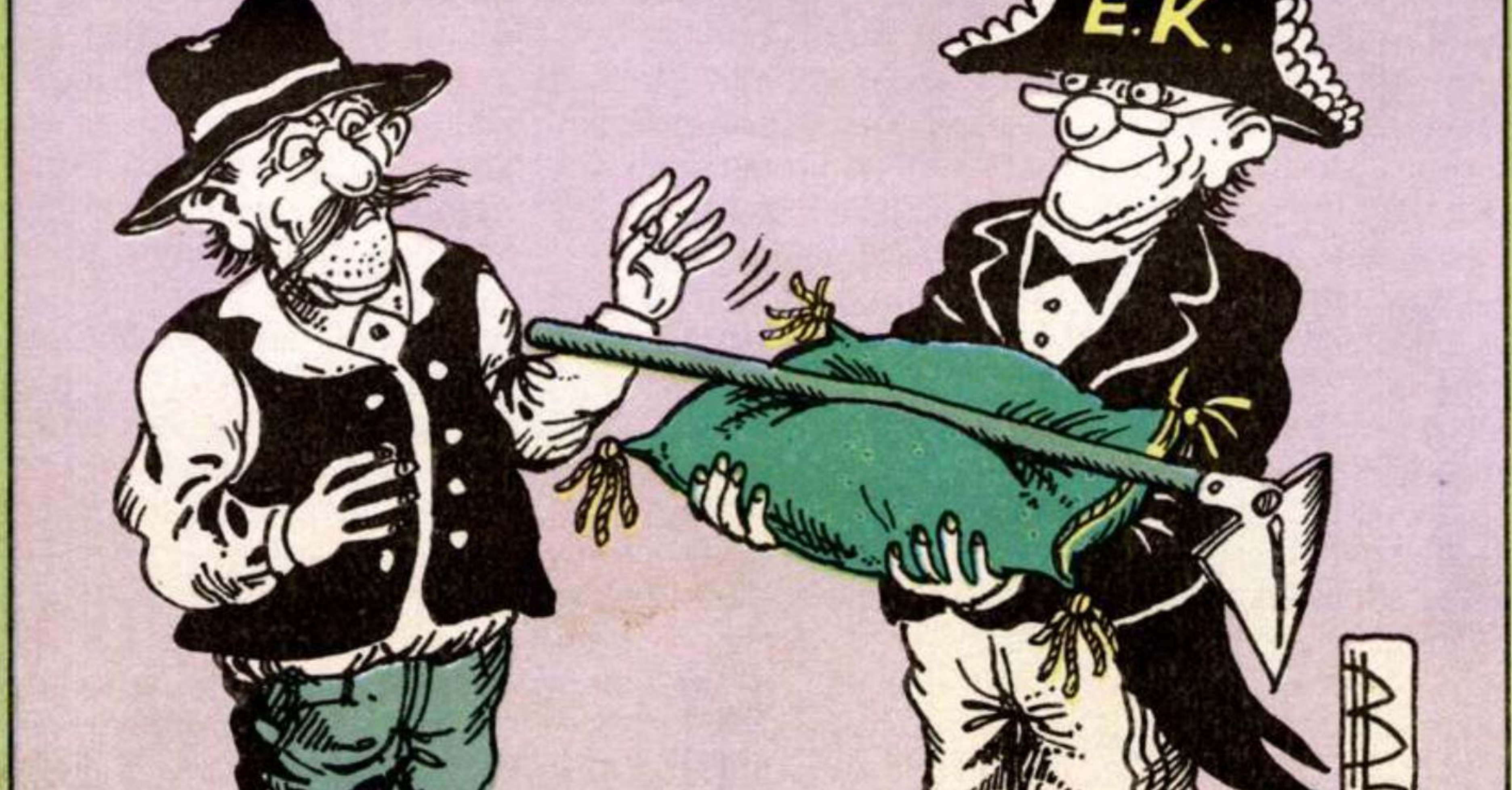

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

„Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.” Valamikor hajdanán ez a mottó rendszeresen megjelent a Ludas Matyiban. Időnként valóban érdemes visszanyúlni a régi viccekhez, hiszen olykor-olykor példabeszéd jelleggel bírnak. Mint például az alábbi.

Tántorogva bóklászik a részeg az utcán. Egy másik hasonló állapotban imbolygó embertől megkérdi:

– Elnézést kérek, uram! Árulja el nekem, ami ott az égen világít, az a Nap, vagy a Hold?

– Sajnos, nem tudom. Nem vagyok idevalósi.

Mostanában gyakran valahogy így vagyok magam is, holott idevalósi vagyok és józan. Mégsem tudom megállapítani, vajon amit látok, az a Nap-e vagy a Hold, hogy amit hallok, az komoly-e, vagy netán vicc.

Például a tévében, a nagycsütörtöki Híradóban közölték velem, hogy áldozócsütörtök van. Ezt teljesen komoly arccal tette a bemondónő, szeme se rebbent, halvány mosollyal sem jelezte, hogy ő csak viccel, akárcsak az ellenzéki politikus, aki hasonló könnyedséggel jelenti ki, hogy ha ő kerülne hatalomra, egycsapásra megszűnne a munkanélküliség, minden fiatal lakáshoz jutna, és a nyugdíjasok krőzusokká válnának. Holott ezekről az ígéretekről ő is tudja, annyi közük van a valósághoz, mint annak, hogy áldozócsütörtök az idén nagycsütörtökre esik.

Ha már az ellenzéknél tartunk, ott is egyre nehezebb megállapítani, melyik a Nap és melyik a Hold.

Ma a kormány legádázabb ellensége az az ember (az egyszerűség kedvéért nevezzük Torgyán Józsefnek, de csak azért, mert így hívják), aki annak a pártnak az elnöke, mely részt vett a kormánykoalíció megalakításában. Ráadásul azok a képviselők, akiket ugyanez a párt juttatott a parlamentbe, ma is kormánypártiak. Ugyanakkor – tessék elolvasni a lapunk 7. oldalán található interjút – a szocialista, ellenzéki Szűrös Mátyás elismeréssel, tisztelettel szól a miniszterelnökről.

Hát akkor melyik a Nap és melyik a Hold?

Ez a kérdés külhonban is felmerül.

Ismét a Szűrös interjúra utalok, ahol olvasható a hátborzongató Brezsnyev-tréfálkozás az atomarzenál indítógombjáról. Manapság viszont az amerikai elnök legfőbb gondja az, miként tudná megerősíteni a Kreml urát, hogy biztos kézzel tarthassa ugyanazt a gombot. Ugyanakkor Bosznia felett a hajdan oly gyűlölt németek röpködnek, hogy keresztényi szeretettel élelmiszerrel és gyógyszerrel bombázzák az éhező muzulmánokat…

Olaszországban száj- és körömfájás járvány sújtja a marhákat. Mi erre a Közös Piac természetes reakciója? Marhákról van szó, tehát megtiltják a marha-, sertés-, birkahús behozatalát. Olaszországból? Dehogyis. A kelet-európai országokból. Miért? Csak. Elvégre Olaszország a tagállamuk, vele nem tolhatnak ki… Logikus: ha túlságosan perzsel a Nap, büntessük a Holdat. Ez épp olyan marhaság, mintha – mondjuk – a mostani magyar kormányt tenné valaki felelőssé a keleti piac összeomlásáért, a munkanélküliségért, a nehéz gazdasági helyzetért. Még szerencse, hogy ez a gondolat nálunk senkiben sem merül fel…

Ez világos, mint a Nap, mely éjszakánként ott ragyog a fénylő csillagok között.

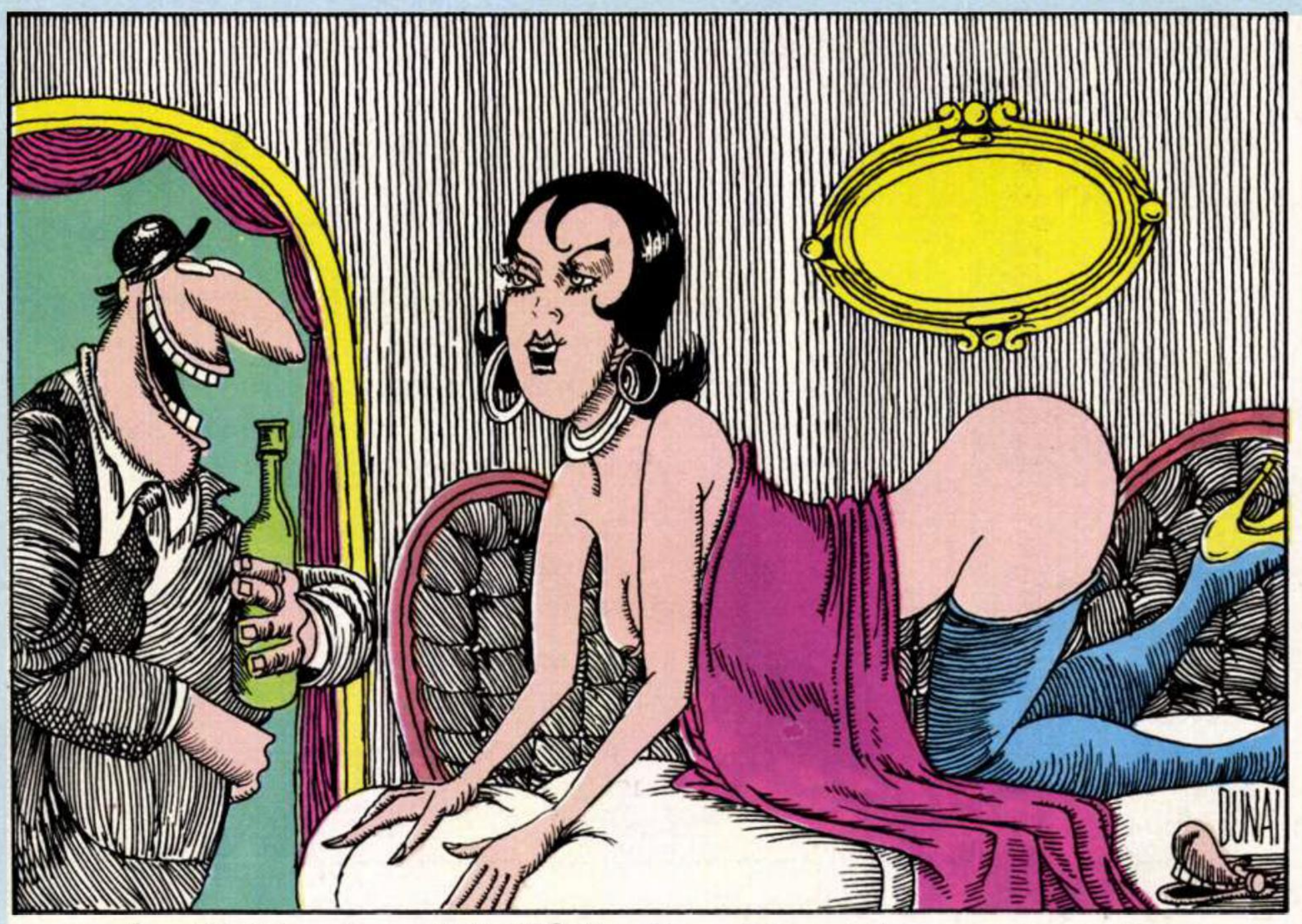

– Úgy döntöttem, hogy eladlak! Értékesítem a házassági vagyonrészemet!

VAGYONNYILATKOZAT I.

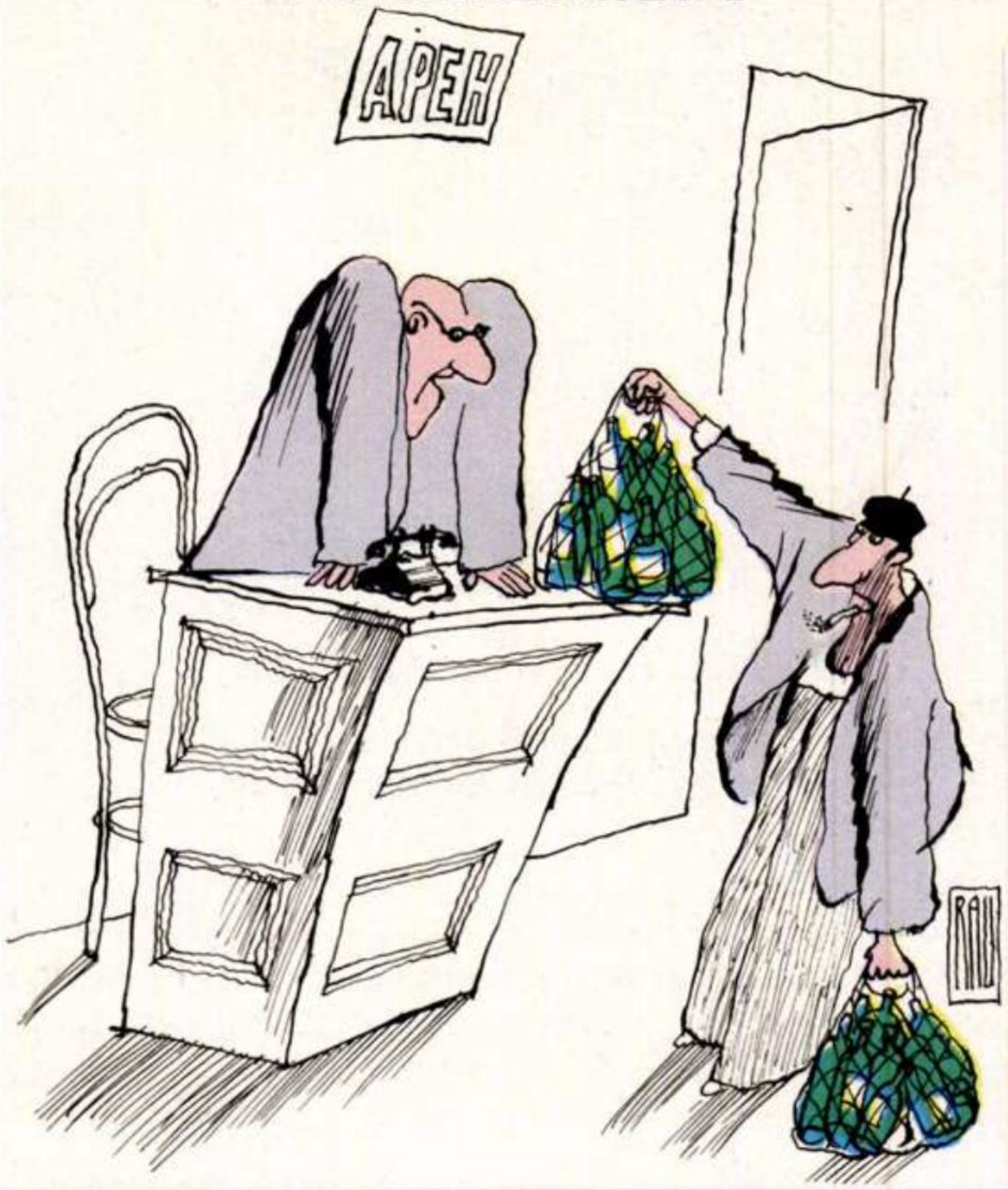

VAGYONNYILATKOZAT II.

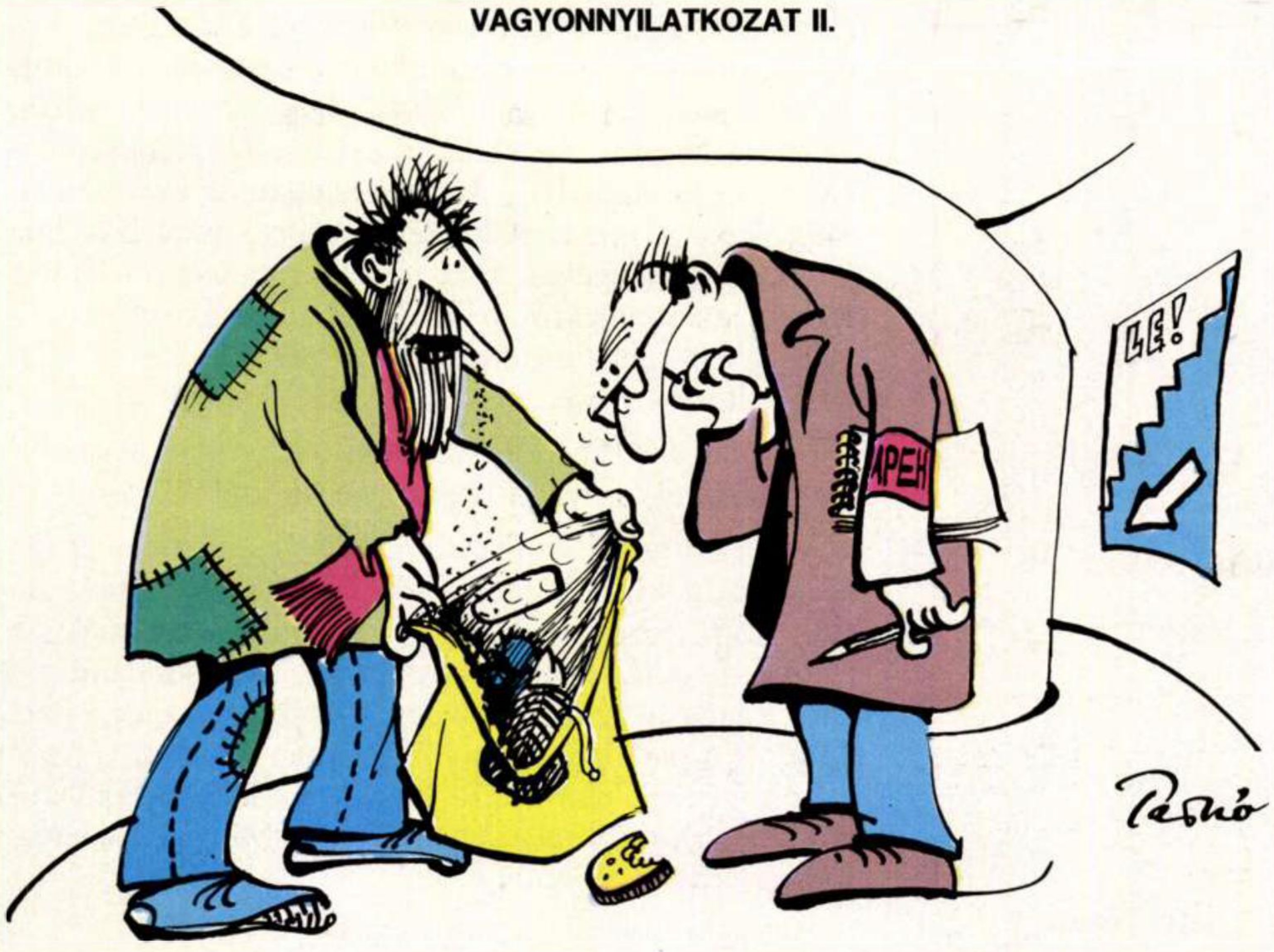

– Figyelmeztetem, hogy ez az Alkotmánybíróság szerint törvényellenes!

VAGYONNYILATKOZAT III.

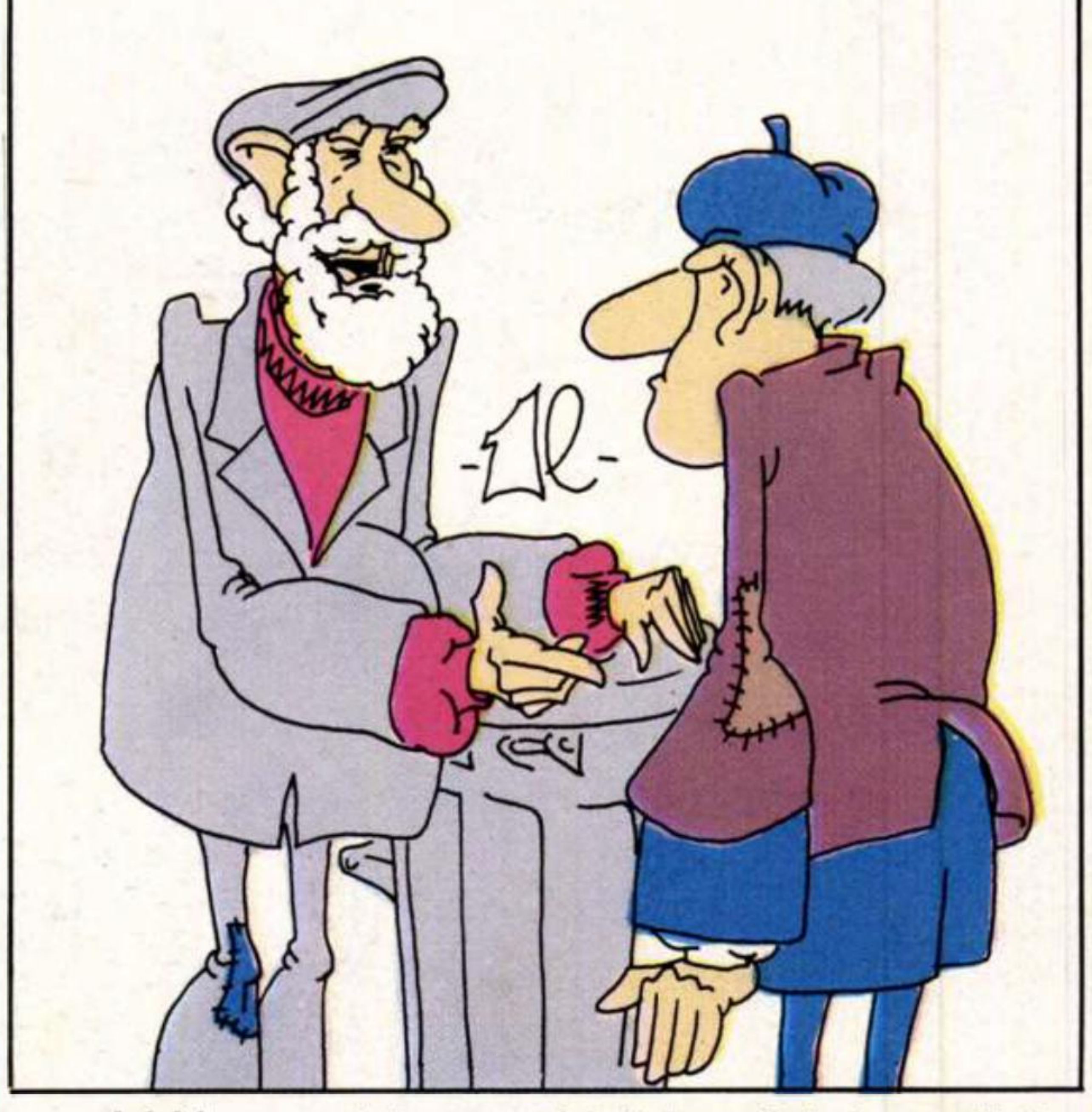

– Ládd-e, most is megvédett bennünket a zalkotmánybíróság a vagyonnyilatkozattú'!

ALFÖLDI IMRE:

A BOLDOG EMBER

Volt egyszer egy ember, szakálla volt kender, s hiába volt tender, szponzor híján ment el. Az aluljáróba. Kendernyi szakálla hasig, hajzata fenékig ért. Mégse látszott búslakodni, reggel óta ropta az örömtáncát a többi hajléktalan csőlakó között, egytál népkonyhai meleg ciberelevesre várva. Hiába.

A többi csak nézte: mitől e jókedv? Én is elcsodálkoztam, ezért odaléptem hozzá, ő abbahagyta a csárdást, s kérdezte gyanakodva, ki vagyok? Mondtam, eléggé, de annyira mégse, hogy ne tudakoljam áradó örömének okát.

– Uram – válaszolt földobott hangulatban –, maga nem olvas újságot, nem hallgat rádiót? Nem tudja, hogy az Alkotmánybíróság törvénytelennek nyilvánította a vagyonbevallást? Kérem, ez tény és való, nincs mitől félnünk, hogy megadóztatnak bennünket! Ezt a sunyi tervet az a jóságos Alkotmánybíróság elutasította. Háháá, mit szól?

Tovább ugrált örömében, meglehetősen elhasznált nejlon szatyorja mélyén összeverődött két üres konzervdoboz, egy kisebb és egy nagyobb.

– A kicsi az tányér helyett, a nagyobbik mosdótálként szuperál! – adta meg a csörgés magyarázatát. – Nna, szóval elutasították! Végre nyugodtan alhatok, nem lesz vagyonnyilatkozat! Van isten!

– Ha nem sértem meg – szólottam kellő óvatossággal –, önnek ez miért öröm?

– Nézze, mikor tavaly ez szóbakerült, kicsit megijedtem. Házam, telkem, lakásom, bútorom, értékes bigyóm vagy pénzem ugyan nincs, de gyanakodtam, hogy ezt a tízéves nejlonzacskót, a két üres konzervdobozt, a sipkámat, a szélfogónak használt rongyos ágytakarót, meg ezt a príma, alig szakadt szandálomat be kell írni, de nincs ceruzám. Tollam sincs, csak szőröm. Családom nincs, a feleségem, fene érti miért, elhagyott, gyermekeim volnának itt-ott, de fogalmam sincs, hol. Hát már aludni se tudtam az izgalomtól, mihez kezdek, ha vagyonnyilatkozatot kell adni májusban, mikor még lakcímem sincs. Jaj, de megkönnyebbültem!

– Ugyan már, hiszen önre ez nem vonatkozott volna, hiszen…

– Dehogynem! Megmondták, ez nem arra szolgál, hogy kivessék rám a vagyonadót, hanem arra, hogy négy év múlva összehasonlítsák, hogy akkor hány szatyrom lesz, mi lesz benne, hány konzervdoboz, mennyi kukából gyűjtött szárazkenyér. És akkor mit mondok, honnan az a nagy gyarapodás? Úgy hiszem, *adóm* se lesz, míg tart ez a frekvencia-moratórium vagy mi a fene! Ugye, nem lesz adóm?

– Szerintem nyugodt lehet, erről szó sincs! Csak hallgassa tovább a rádiót, és örvendezzen. Isten vele!

– Köszönöm a jóságát! Hallgatom én mindig, ha valahol szellőztetnek. Amíg nem lopok valakitől egy táskarádiót. Csak attól félek, mégis be kell majd vallani, hogy honnan, miből. Na, meglátjuk, hogyan lesz. Egyik komám, a vak is azt mondja: Meglátjuk!

Meghatódva átölelt, nem tudtam kivédeni. Mikor feljöttem az aluljáróból, derült ki, hogy ölelés közben kivette a szivarzsebemből a szemüvegemet. Most már elhiszem neki, hogy meglátja.

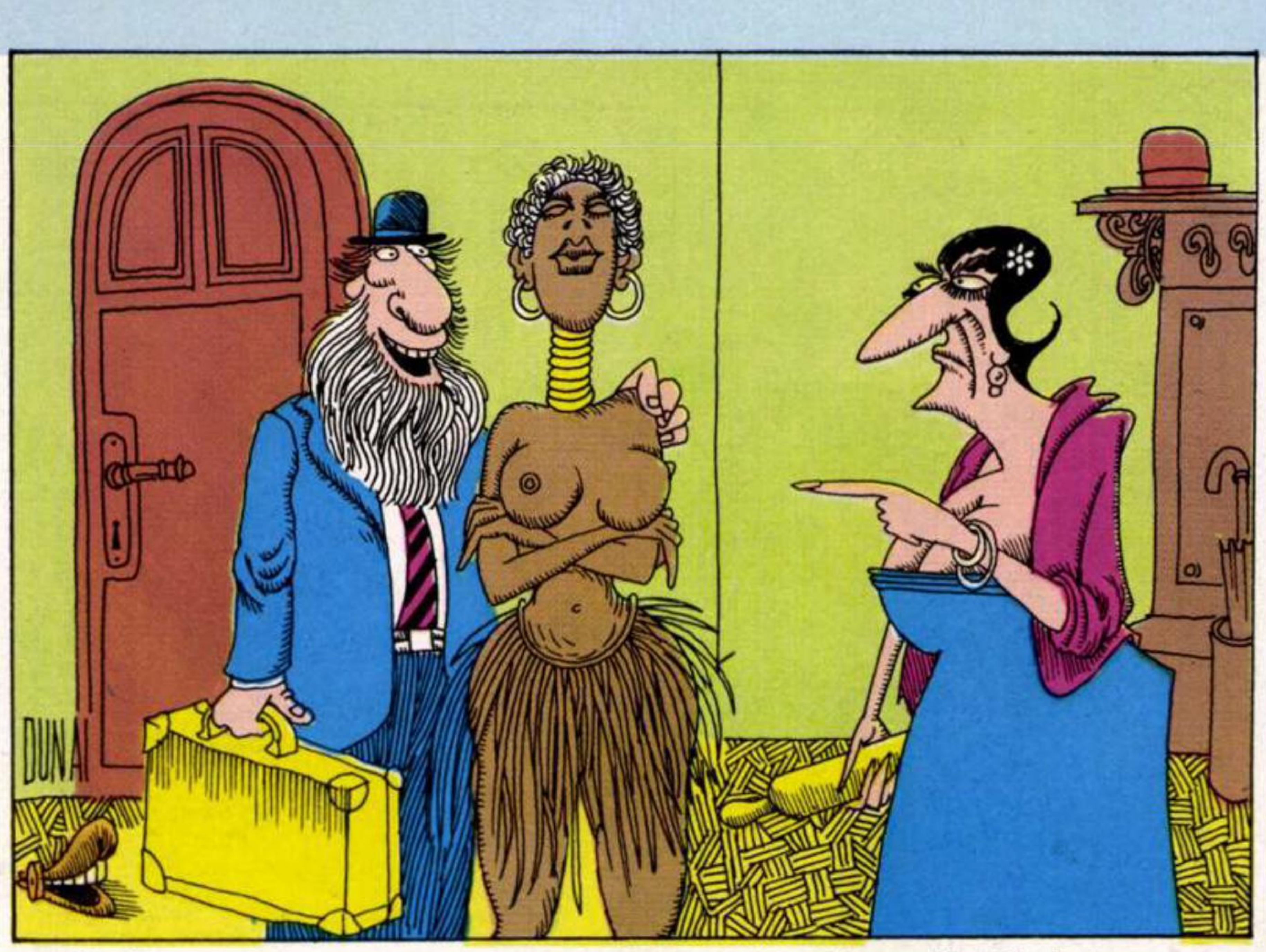

– Na de, anyukám! A zsiráfnyakú az utazási iroda vígaszajándéka!

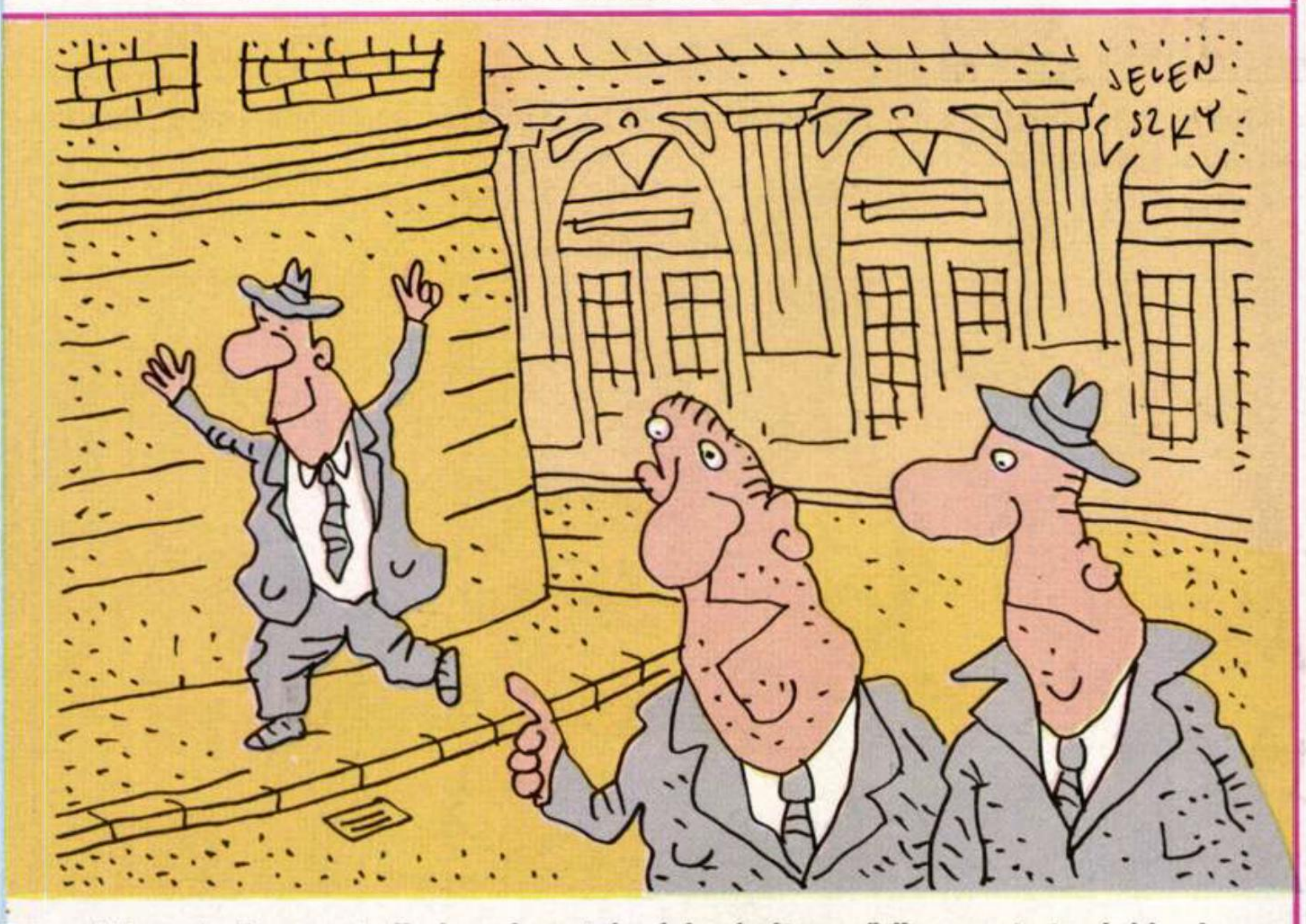

– Még mindig nem tudja hazahozatni a feleségét a csődbe ment utazási iroda.

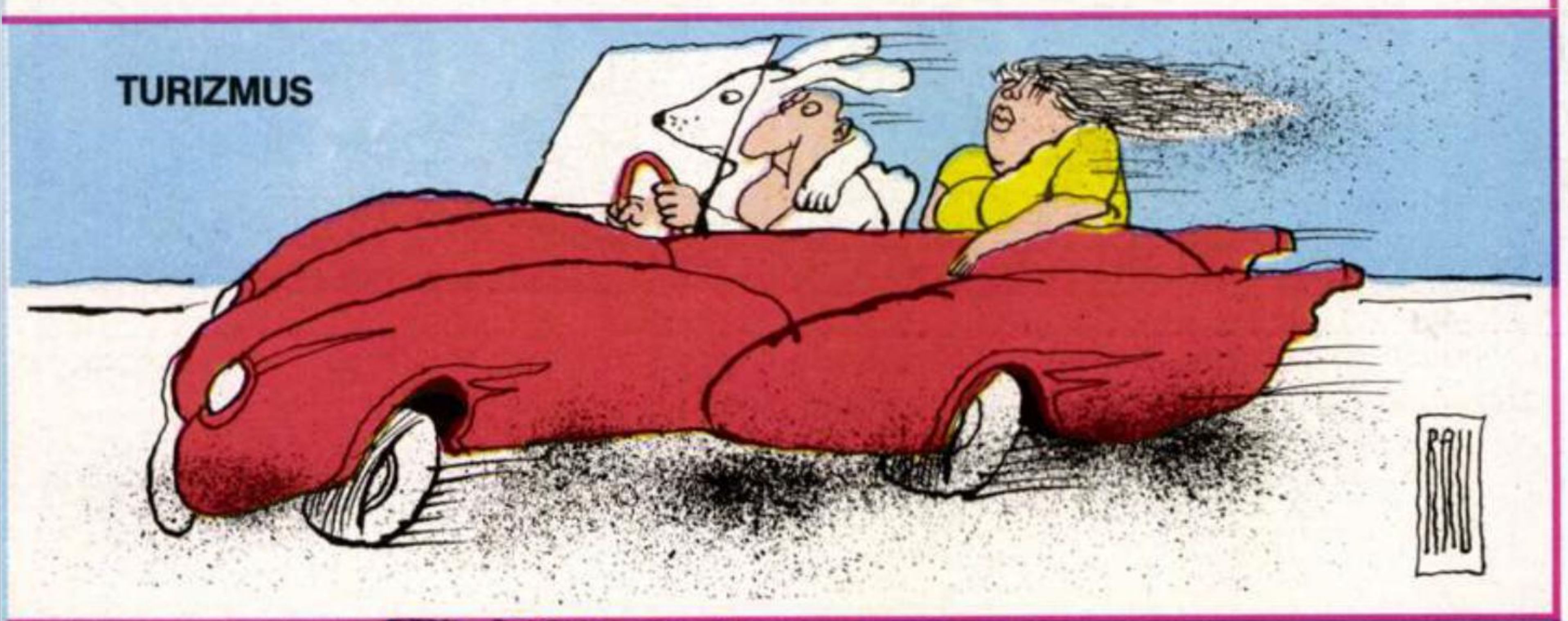

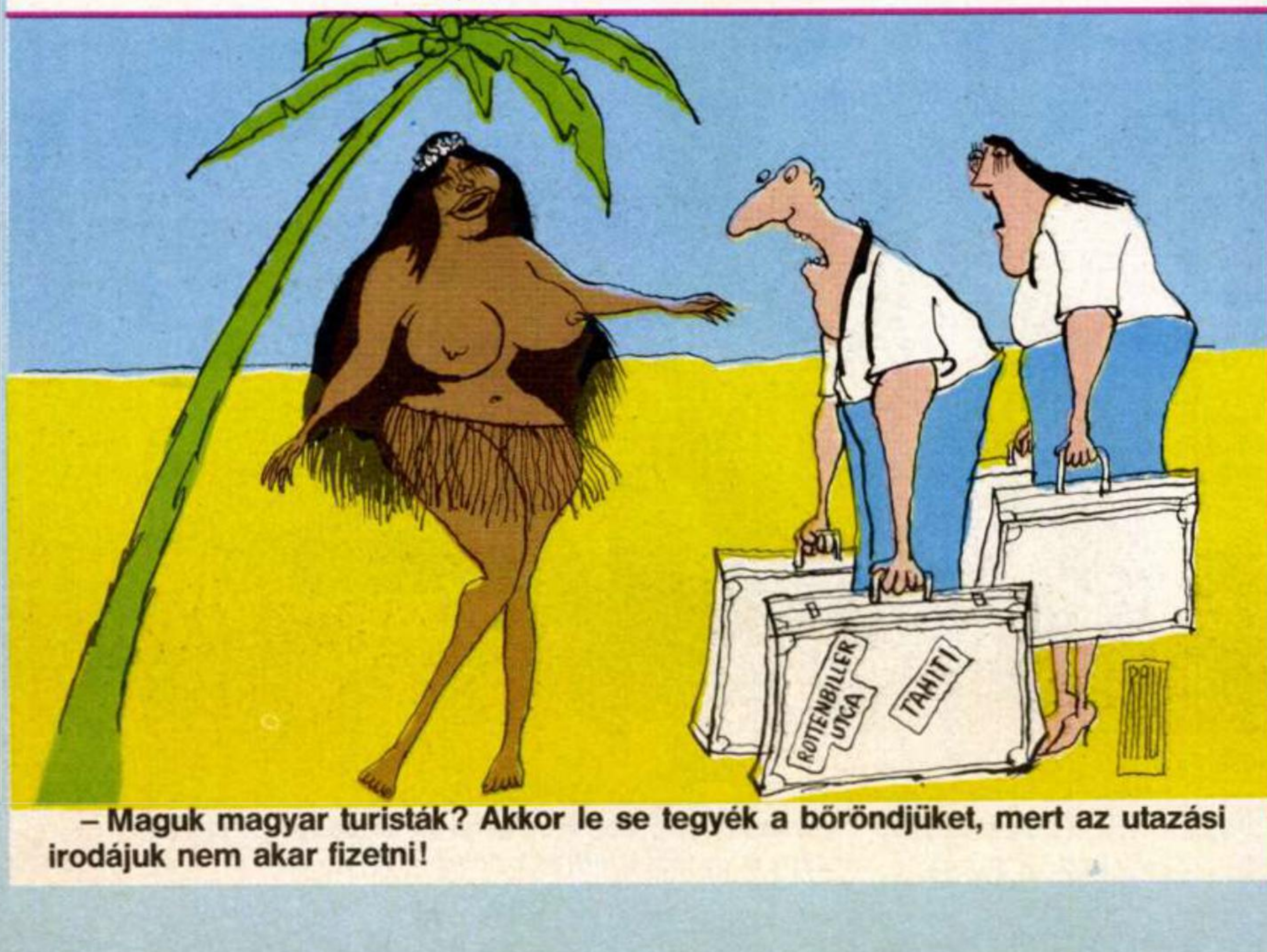

– Maguk magyar turisták? Akkor le se tegyék a bőröndjüket, mert az utazási irodájuk nem akar fizetni!

SZILÁGYI GYÖRGY:

NYOMORULT VASÁRNAP

Nyomorult vasárnap húszfokos melegbe',
Mászkálunk négyen a pilisi hegyekbe'.
Mászik a nejem is, anyósom, fiam is,
A Pilis magas, mint gizehi piramis!
Mondom a nejemnek: mért hoztad anyádat?!
Nélküle is elég nyomott a vasárnap…
Nyomorult vasárnap!

Lihegve cipelem hátamon a zsákot,
Ábrahám vitte így valaha Izsákot…
Anyósom hurcol egy hófehér szőrpincset,
Sehol egy forrás, hogy pár kortyot hörpintsek!
Pedig a zöldellő pilisi határnak
Pázsitján tehenek isznak és zabálnak…
Nyomorult vasárnap!

Nincs rám nagy hatással a környék varázsa,
Engem csíp a Pilis száz dilis darázsa!
A fejem akkora akár egy zongora,
Látok egy vadnyulat, azt hiszem, angora…
Távolban menyecskék salátát kapálnak,
Övék a saláta, enyém a vasárnap…
Nyomorult vasárnap!

Szeretném magamat titokban kisírni,
Pityereg a gyerek: apuci, pisilni…
Mereng a szőrpincs is, sírjon, vagy vakkantson,
Közben a lábamat feltöri bakancsom…
Nincs annyi erőm, mint gyöpön a gyopárnak,
Lelkemet érzem én abszolút kopárnak…
Nyomorult vasárnap!

Amíg az erdőben szedtük a szamócát,
Lenyelte fiam a forraló kanócát…
Eltört a termosz, a madártej kicsorgott,
Csaholt a szőrpincs, az anyósom vicsorgott,…
Letört a füle az ételes kosárnak,
Rászakadt fejemre az egész vasárnap…
Nyomorult vasárnap!

Látom, hogy az erdész lucernát fuvaroz,
S miközben fuvaroz, aközben szivaroz'…
Füstjéből érzem, hogy büdös a szivarja,
Károg egy varjú, nem kérdem, hogy ki varja…
Valaki felordít, mint akit sikálnak,
Neki is agyára ment rá a vasárnap…
Nyomorult vasárnap!

Asszonykám üldöz egy mezei egeret,
Meglóg az egér és az eső megered…
Megáradt patakban úszik egy angolna,
Anélkül, hogy engem jókedvre hangolna…
Zoknimban érzem már hidegét a sárnak,
Mért ver a sors és ha ver, mért épp vasárnap?!
Nyomorult vasárnap!

Úgy értünk haza, mint zarándok Mekkábul,
Ki Kába kövétől kompletten megkábul…
Engem még bevittek este a Rókusba,
Aszonta az orvos: görcs állt a mókusba…
Rugóján ringok most egy puha vaságynak,
S röhögve hörgöm, hogy: elmúlt a vasárnap!
Nyomorult vasárnap!…

ANGYAL JÁNOS:

SZELLEMIDÉZÉS

A minap kezembe került a Széchenyi antológia 1926-os kiadása, amely a legnagyobb magyar gondolatainak gyűjteménye. Amikor olvasgatni kezdtem, megszólalt maga a szerző és kérdéseimre a kötetből válaszolt.

– Fűzne néhány gondolatot gazdasági, kereskedelmi életünkhöz?

– Semmi sem szül a gazdaságban és a kereskedelemben több rosszat, mint a szünet nélkül való ingadozás, valamint semmi sem gyengíti a törvényeket annyira, mint azoknak sokszori egybeütköző megváltoztatása.

– Nagyon sokan túlértékelik önmagukat, akár a régi rend lovagjai, vagy napjaink néhány vitéze…

– Csak szentekből álló nemzet nincs!

– Mi a véleménye a vállalkozásokról?

– Annak, aki fáradozik, a világ minden kincsére reményt kell adni.

– Gondolom nem mindenki jó üzletember…

– Ami egyeseknek lehetetlen, sokaknak könnyű.

– Mi a véleménye a parlamenti vitákról?

– Hol sok a szó, kevés a tett.

– Bős–Nagymaros?

– Haszon nélkül egy krajcárt se vessünk a Dunába.

– Beszélhetünk-e gazdasági fejlődésről?

– Azáltal is hátrafelé megyünk, hogy előre nem megyünk.

– Vannak-e ellenségeink?

– Halásszatok, de ne a zavarosban, és vadásszatok, de ne tévesszétek szem elől a dollárpapákat!

– Mit tanácsol még?

– Legyetek jóba a szlávokkal, de nagy folyótokra azért vigyázzatok. Tegyetek meg mindent jólétetekért, mert elkezdődhet a magyarok kivándorlása, először az utcákra, később távolibb tájakra. Akkor majd a Feszty-körképet nem is kell átfesteni, mert az is lehet, hogy olyan viseltes gúnyát viseltek, mint a képen látható őseitek a honfoglalás idején.

KÉTPERCES

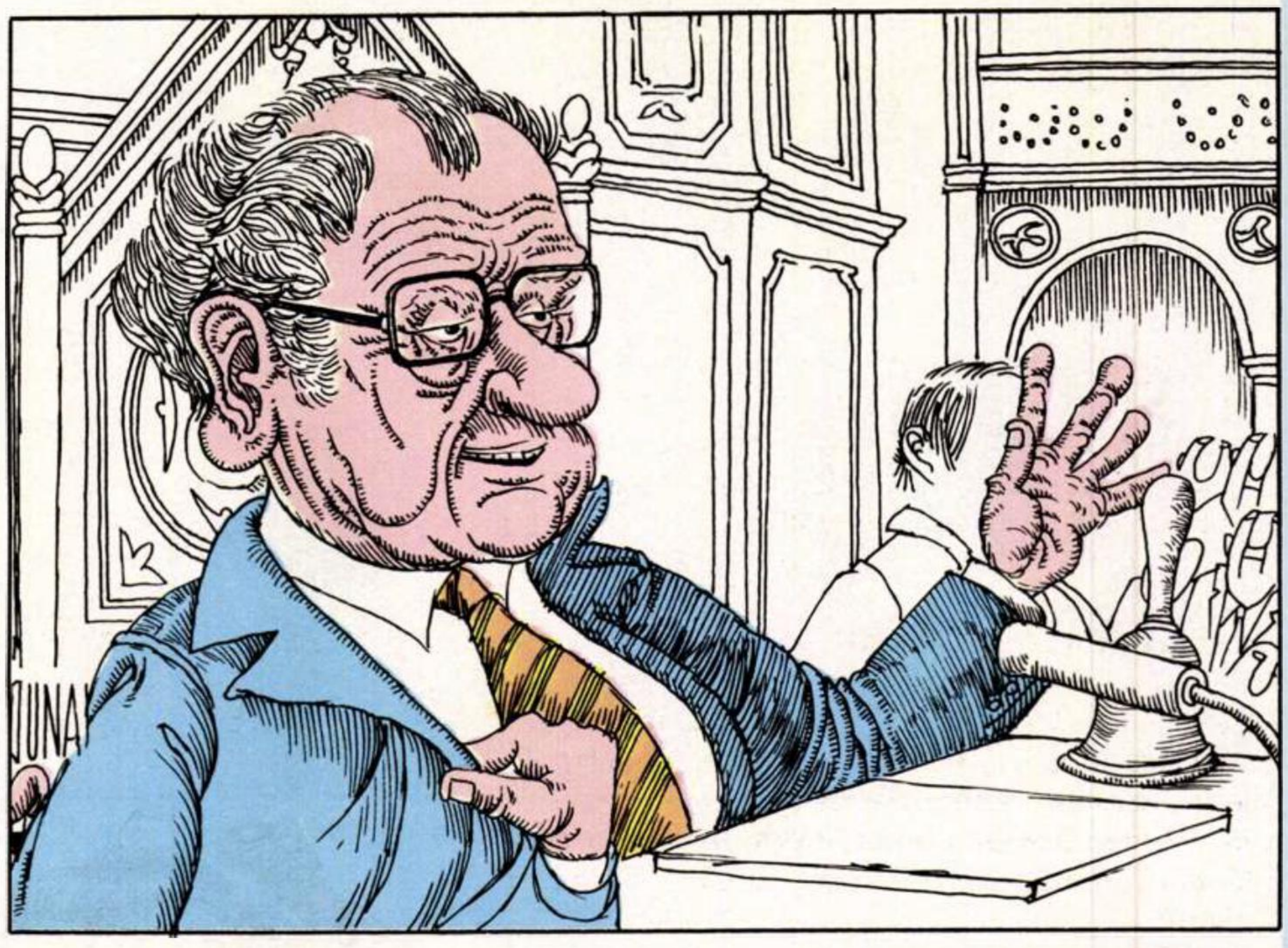

– Négy perce hallgatjuk, képviselő úr! Hozzászólását véletlenül, nem Courths-Mahlertől kölcsönözte?

TAKTIKAI UTASÍTÁS

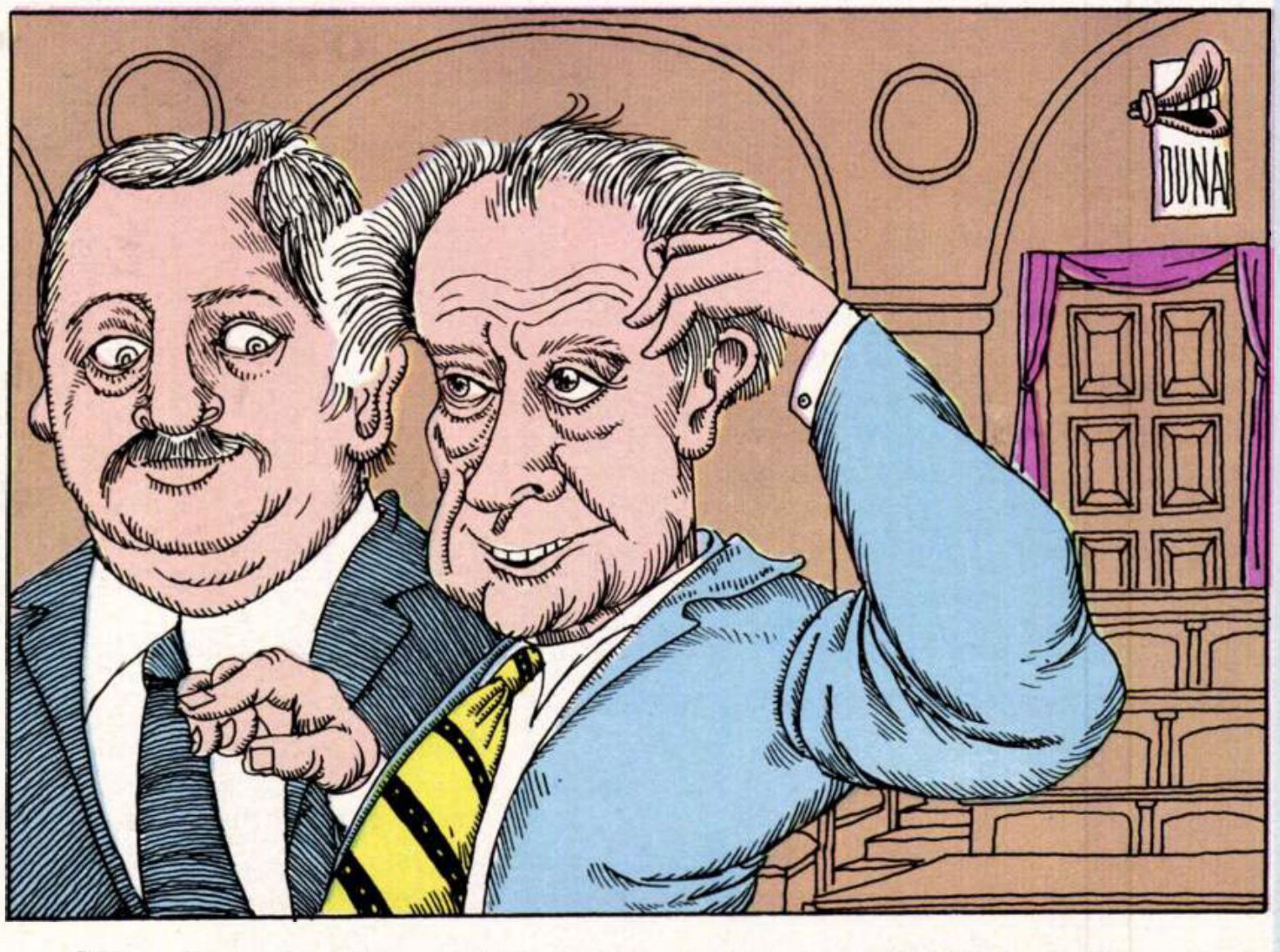

– Gábor fiam, egy dologra kell nagyon vigyázni: az MSZP-re, a Fideszre, a kormánykoalícióra és a nemzeti költségvetésre!

VÁLASZTÁSOK HARMADIK ÉVFORDULÓJA

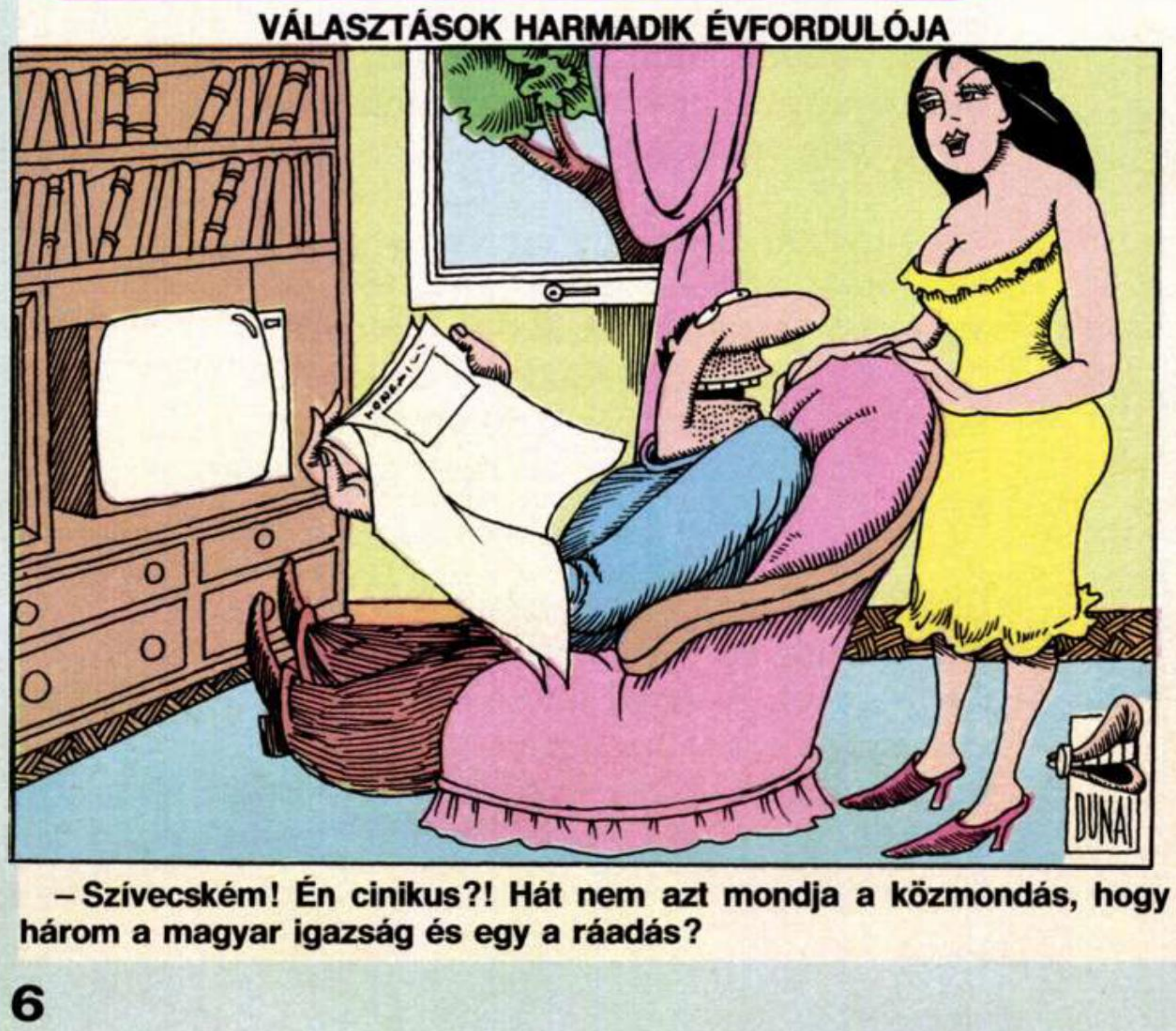

– Szívecském! Én cinikus?! Hát nem azt mondja a közmondás, hogy három a magyar igazság és egy a ráadás?

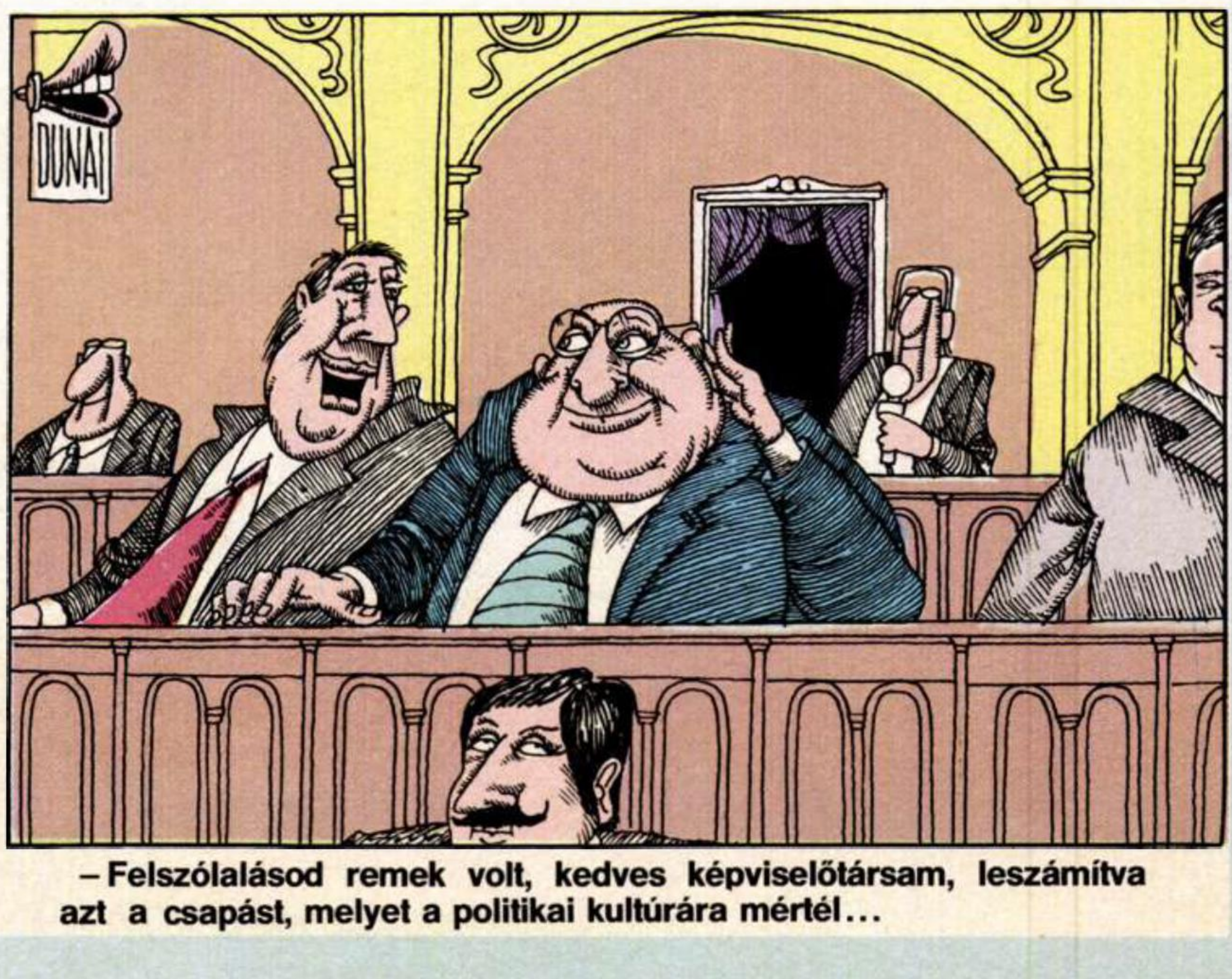

– Felszólalásod remek volt, kedves képviselőtársam, leszámítva azt a csapást, melyet a politikai kultúrára mértél…

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

SZŰRÖS MÁTYÁSSAL,

az Országgyűlés alelnökével

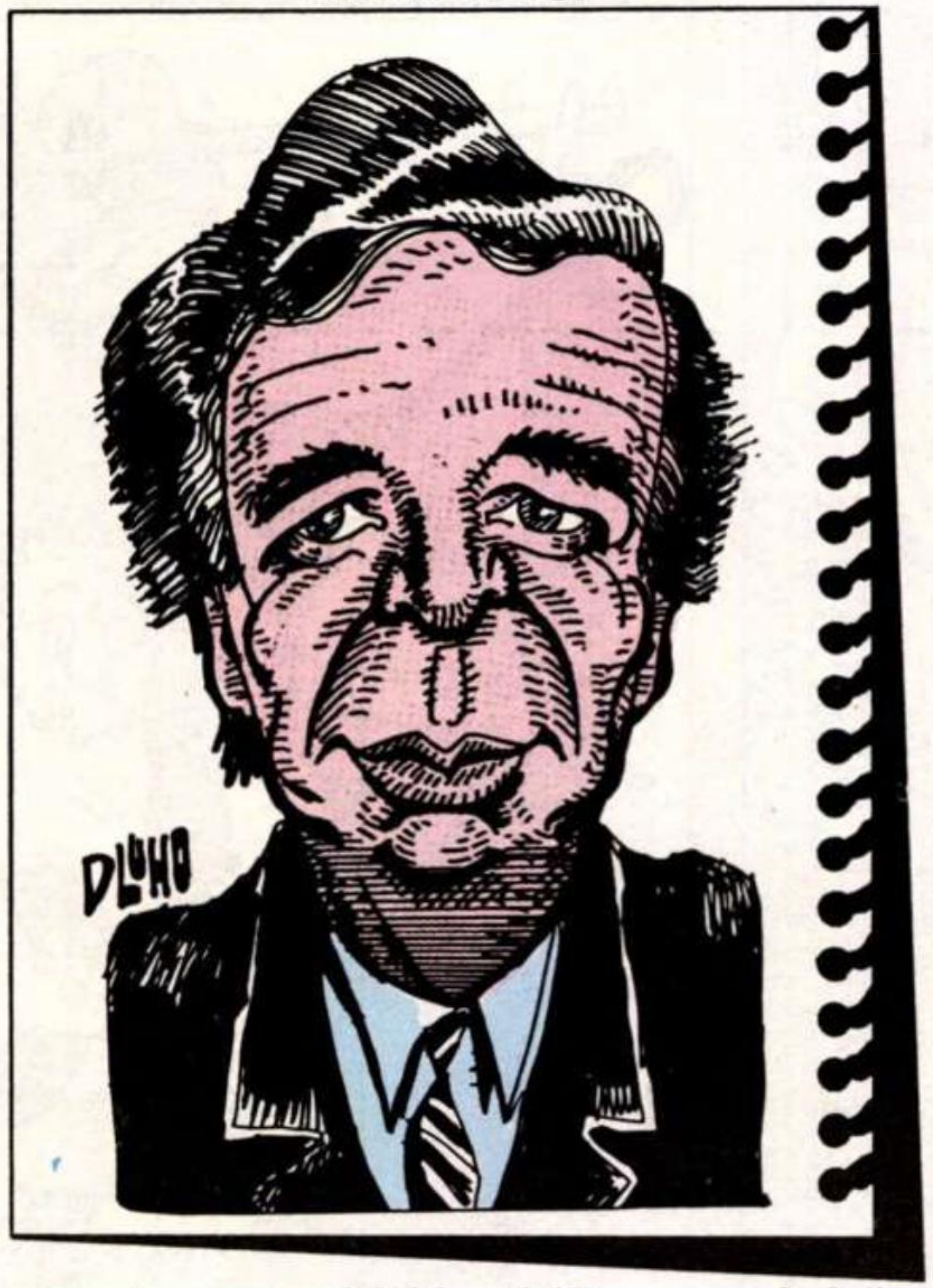

Nemrégiben ugyanezeken a hasábokon Szabad Györggyel, az Országgyűlés elnökével beszélgettünk. Önök közvetlen munkatársak, holott nyilván sok mindenben eltér a véleményük.

– Ez természetes. Nincs két egyformán gondolkodó ember. Még fiatal diplomataként tolmácsoltam egy szovjet és egy magyar vezető között. A magyar volt a butább. Azt mondja a szovjetnek: „jó lesz majd a kommunizmusban, mert ott minden ember egyforma lesz". Erre azt válaszolta a szovjet: „nem lenne jó az ilyen kommunizmus, mert az a szép a társadalomban, hogy ahány ember, annyi világ".

– Elárulná, kik között zajlott le ez a párbeszéd?

– A szovjet Koszigin volt, a magyart ne nevezzük meg, mert még él. Személyleírásként elégedjünk meg annyival, hogy a butaságánál csak a rosszindulata volt a nagyobb.

– Ön a pályafutása során sok politikussal találkozott.

– Igen. Európának csaknem minden állam- és kormányfőjével. Elmondok egy jellemző esetet. Brezsnyev mindenáron marsall akart lenni. Az is lett. Mondtam Kádár Jánosnak, hogy ez már sok, több a személyi kultusznál. Kádár betyárbecsülettel védte: „Nem biztos, hogy ő akarta. Talán a környezete."

– Brezsnyev cím- és rangkórsága közismert volt. Akkoriban forgott közszájon a pesti vicc, mely szerint már csak egyetlen kitüntetés van, amelyet Brezsnyev nem kapott meg: a Hős Anya...

– Nos, hogy folytassam, valamikor a hetvenes évek első felében meghívta Kádárt egy jéghoki mérkőzésre. A Szpartak – az ottani Fradi – és a CSZKA, a hadsereg csapata állt szemben egymással. Kádár elkövette azt a hibát, hogy megkérdezte, Brezsnyev melyiknek drukkol. „Természetesen a hadsereg csapatának" – hangzott a kicsit sértődött válasz. Csakhogy Brezsnyev már nem tudta követni a játékot, és minden gól után megkérdezte adjutánsától, ki kapta, és csak a felvilágosítás után örült vagy bosszankodott. No, aztán a szünetben barátságos koccintgatás következett, Brezsnyev már elég szépen bekonyakozott, és kedélyesen azt mondta: „Ide figyelj, János! Ha az imperialisták nagyon szemtelenkednek, én megnyomom azt a gombot, és repül a világ... Lehet, hogy mi is meghalunk, de a kapitalizmust eltöröljük a föld színéről..." Ez félelmetes volt, noha ő nyilván humornak szánta. Még Kádár is azt mondta nekem utólag, hogy „még szerencse, hogy nem olyan egyszerű megnyomni azt a gombot". – De ha már humor és politika kapcsolatáról szólunk, megemlítem, hogy én két államban voltam nagykövet: az NDK-ban és a Szovjetunióban. Ma már egyik sem létezik. No persze nem azért, mert én voltam a ott nagykövet. De felfoghatjuk a sors tréfájaként...

– Mikortól látta, hogy az a rendszer megreformálhatatlanná vált?

– André Gide mondja: „A költők és a politikusok szeretnék előre látni a múltjukat." Na, ez még a költőknél elmegy... Nekik lehetnek látomásaik, de ha egy politikusnak látomásai vannak, az nem feltétlenül állja meg a helyét. A realitások talaján, a valóság alapján lehet következtetésekre jutni – amik persze nem mindig jók. Pozsgay Imrével viszonylag korán felismertük – és itt a viszonylagon van a hangsúly, mert hiszen zseninek kellene lenni ahhoz, hogy biztosan lássuk a jövőt –, hogy a rendszer történelmi zsákutcába jutott.

– És azt gondolta volna, hogy ön éppen úgy vonul be a magyar történelembe, hogy ideiglenes köztársasági elnökként ön kiáltja ki a köztársaságot, mintegy elindítva ezzel a rendszerváltozást?

– Az ember sorsa nem mindig törvényszerűen alakul. A belpolitikával korábban keveset foglalkoztam, hiszen az én szakmám a külpolitika, a diplomácia. '86-ban a KB külügyi titkára voltam, főnökeim „levegőváltozást" javasoltak, meg akartak tenni a Népszabadság főszerkesztőjének, mondván, hogy ez Berecz Jánosnak is jót tett... Nem vállaltam, maradtam továbbra is külügyi titkár. Aztán '89-ben már Grósz Károly javasolta, vállaljam el a házelnöki tisztet. Húzódoztam. Végül harmadszori kapacitálásra csak úgy vállaltam el, ha megkapom a többségi támogatottságot. Felvettem a kapcsolatot megyém – Hajdú – képviselőivel, akik egyöntetűen mellém álltak, a parlament is meglepően nagy szavazataránnyal fogadott el. Hatvan százalékkal is megelégedtem volna – 93-at kaptam. Ez nagy szó, hiszen akkor már voltak ellenzéki képviselők is, de még ott ültek az ortodoxok is. Így lettem az Országgyűlés elnöke – s ennek egyenes következményeként később ideiglenes köztársasági elnök. Visszatérve kérdésére: nem én vonultam be így a történelembe, hanem maga a felemelő esemény: a köztársaság kikiáltása. Csodálatos élmény volt. A sors kegyes tréfája, hogy engem szemelt ki erre a célra.

– Van-e szerepe a humornak a politikában?

– Nélkülözhetetlen. Bizonyos helyzeteken csak humorral lehet felülemelkedni. Gondolok itt elsősorban a korántsem mindig szellemes sajtótámadásokra. De a humor mindig jó segítőtárs. A parlamenti munkában is. Például végtelenre nyúlt a vita az abortusztörvényről. Hallhattunk ott hosszú teológiai eszmefuttatástól kezdve mindent. Este kilenckor valaki felállt, és közölte, hogy röviden kíván szólni. Ez már eleve gyanús. Elnökként azt mondtam neki, csak nyugodtan, van időnk, ne korlátozza magát. Észrevette a szavaimba rejtett iróniát, és rövidre fogta a mondanivalóját. A rendszerváltozás természetes velejárója, hogy sokan most kóstolgatják a politikai pályát. Hogy kiből lesz politikus, kiből nem, az idő dönti el. És alkati kérdés is. Van, aki nagyon gyorsan kimutatja rátermettségét. Antall Józsefet például lehet szeretni vagy nem szeretni, de politikusi vénája előtt kalapot kell emelni. Amit ez az ember dolgozik, kiemelkedő teljesítmény egész Közép-Kelet-Európában. Kétségtelen, hogy bizonyos dolgokban lehetne több humora, de kísérti őt történészi múltja, felkészültsége. A történészek óhatatlanul mindig visszanyúlnak a történelembe, ami előremutató is lehet, hiszen a történelemből levont következtetésekkel is lehet formálni a mai és a jövőbeni politikát. Antallt családi indíttatása, érdeklődési köre nagyon hamar kiemelkedő politikussá tette. Meggyőződésem szerint egy politikus nagyságát nem abban kell lemérni, hogy pillanatnyilag egyetértenek-e vele, vagy sem. Churchill konzervatív politikus volt, de nagyságát ellenfelei is elismerték. Sajnos, Antallhoz mérhető politikust keveset tudnék említeni. És azt is el kell ismerni, bármelyik párt került volna '90-ben kormánypozícióba, döntően mást nem tudott volna tenni, legfeljebb a részletkérdésekben akadna eltérés. Az SZDSZ sokkterápiát alkalmazna, ami nem biztos, hogy jobb lenne, sőt nagyobb megrázkódtatással járna, a demokratikus baloldal – nevezzük így – több figyelmet szentelne a dolgozó kisemberekre, a munkavállalók érdekeire, ez viszont lassította volna az átalakulást. Ezek a variációk elképzelhetők, kétségtelen, lehet ezt másképp csinálni, de alapvetően mindaz megvalósult, amin a kerekasztal-tárgyalásokon megállapodtunk. A békés átmenet megtörtént, a demokrácia működik, a tulajdonviszonyok átalakulóban vannak.

– Ön, tehát bízik a jövőben?

– Azokban az emberekben bízom, akik képesek önmagukon is mosolyogni. Elég sok támadás ér engem is, derű kell a felülemelkedéshez. Ha az ember leereszkedik a bokáig érő liberális sajtó színvonalára, elveszítheti a türelmét, azt pedig nem szabad. Kell a tapasztalat, és mindenképpen bizonyos humorérzék. Elsősorban a köz érdekében, de a magunk kímélésére is. Humor és politika – szerintem elválaszthatatlanok.

A FAVÁGÓ KÍSÉRTETEI

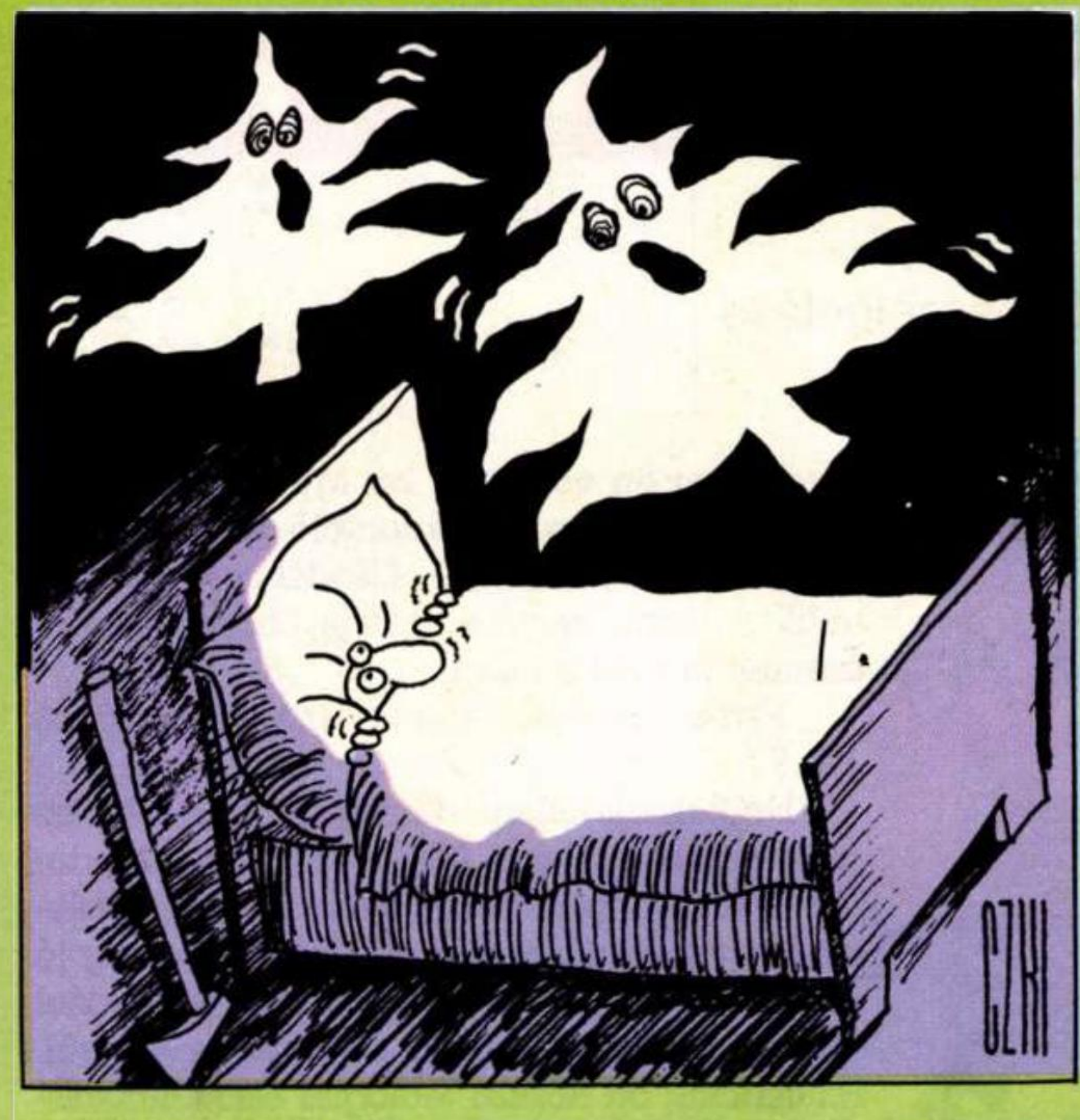

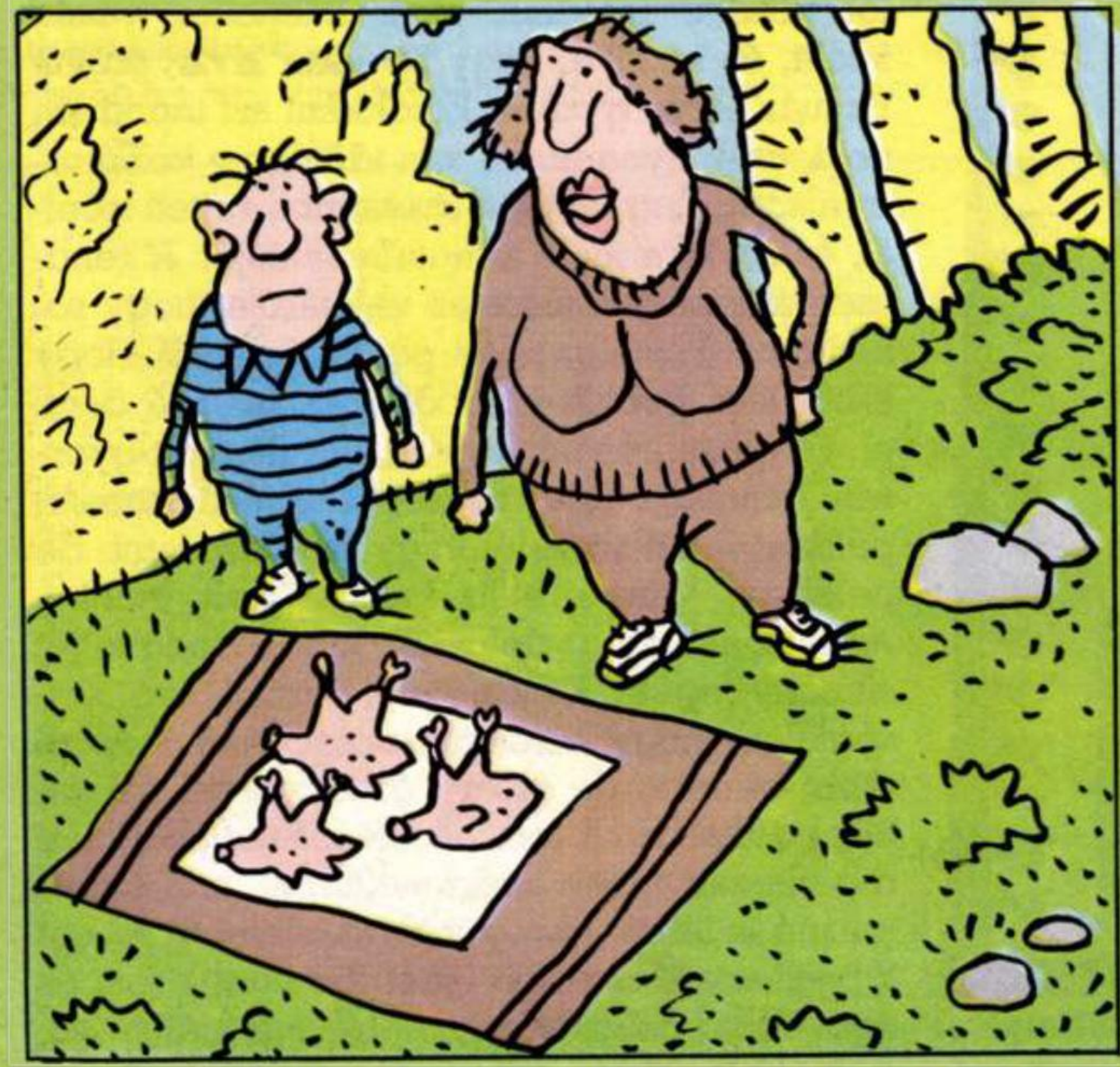

– Apádat is ki kell valahogy csalni a természetbe a madarak és fák napjára.

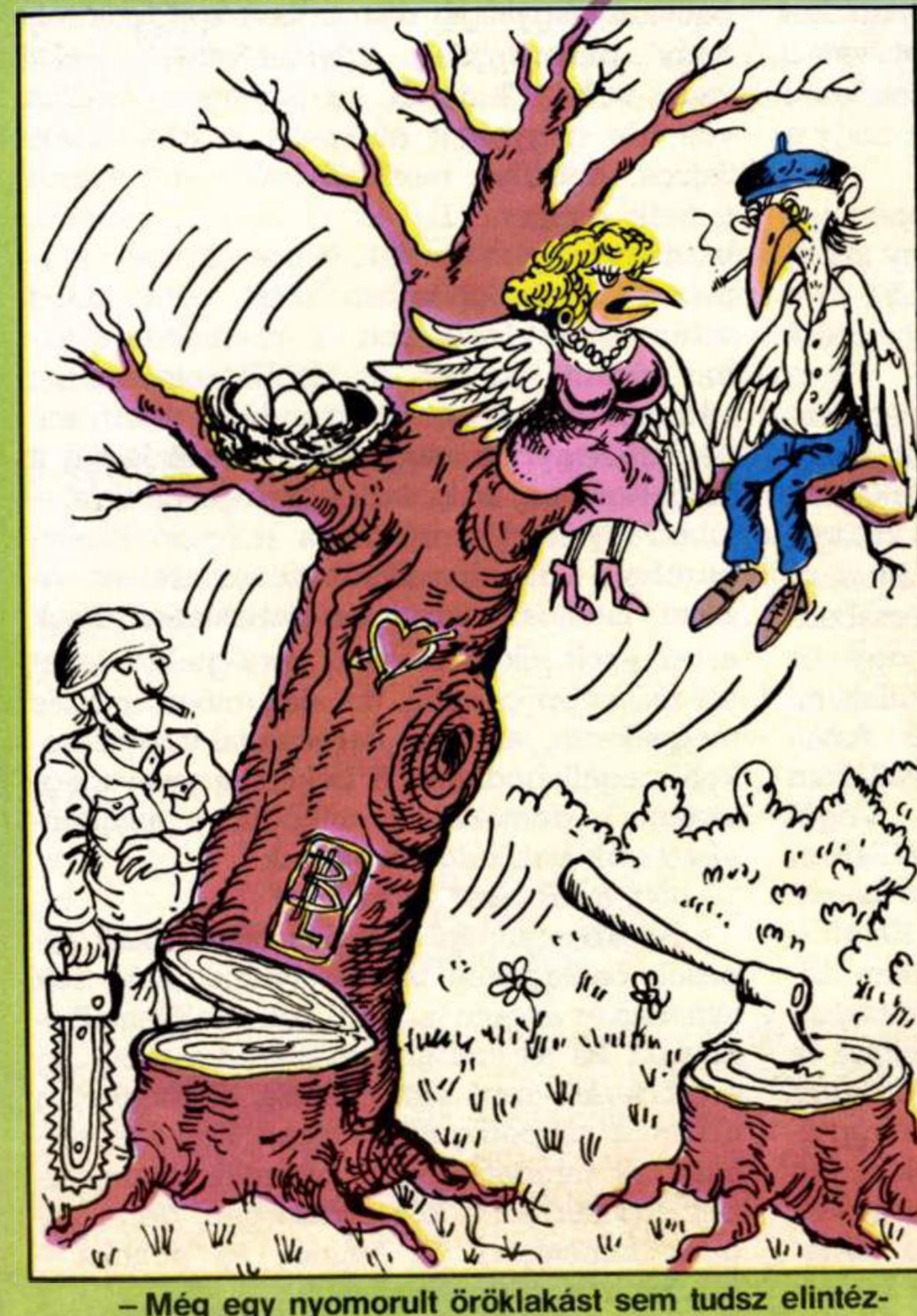

– Még egy nyomorult öröklakást sem tudsz elintézni!

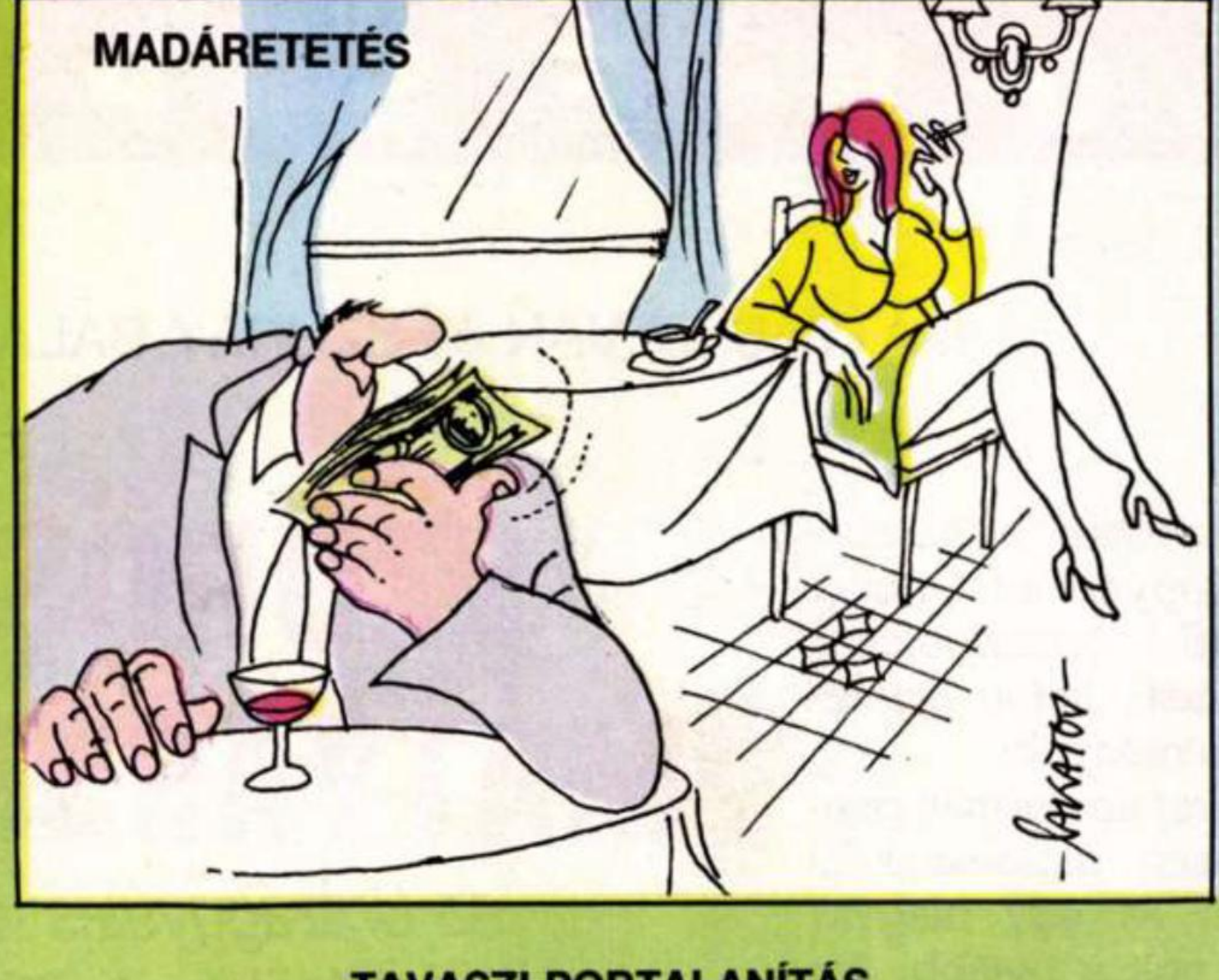

TAVASZI PORTALANÍTÁS

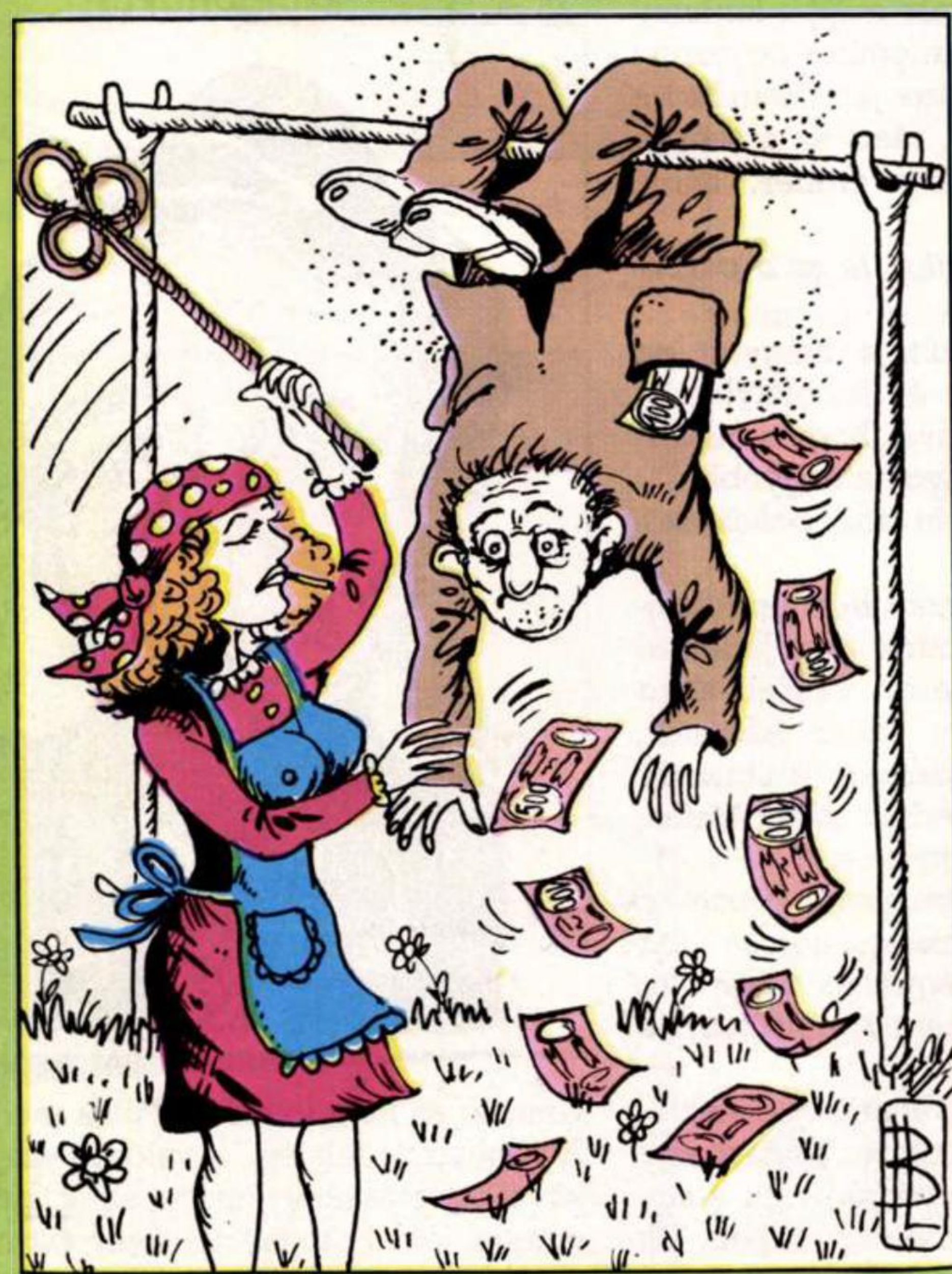

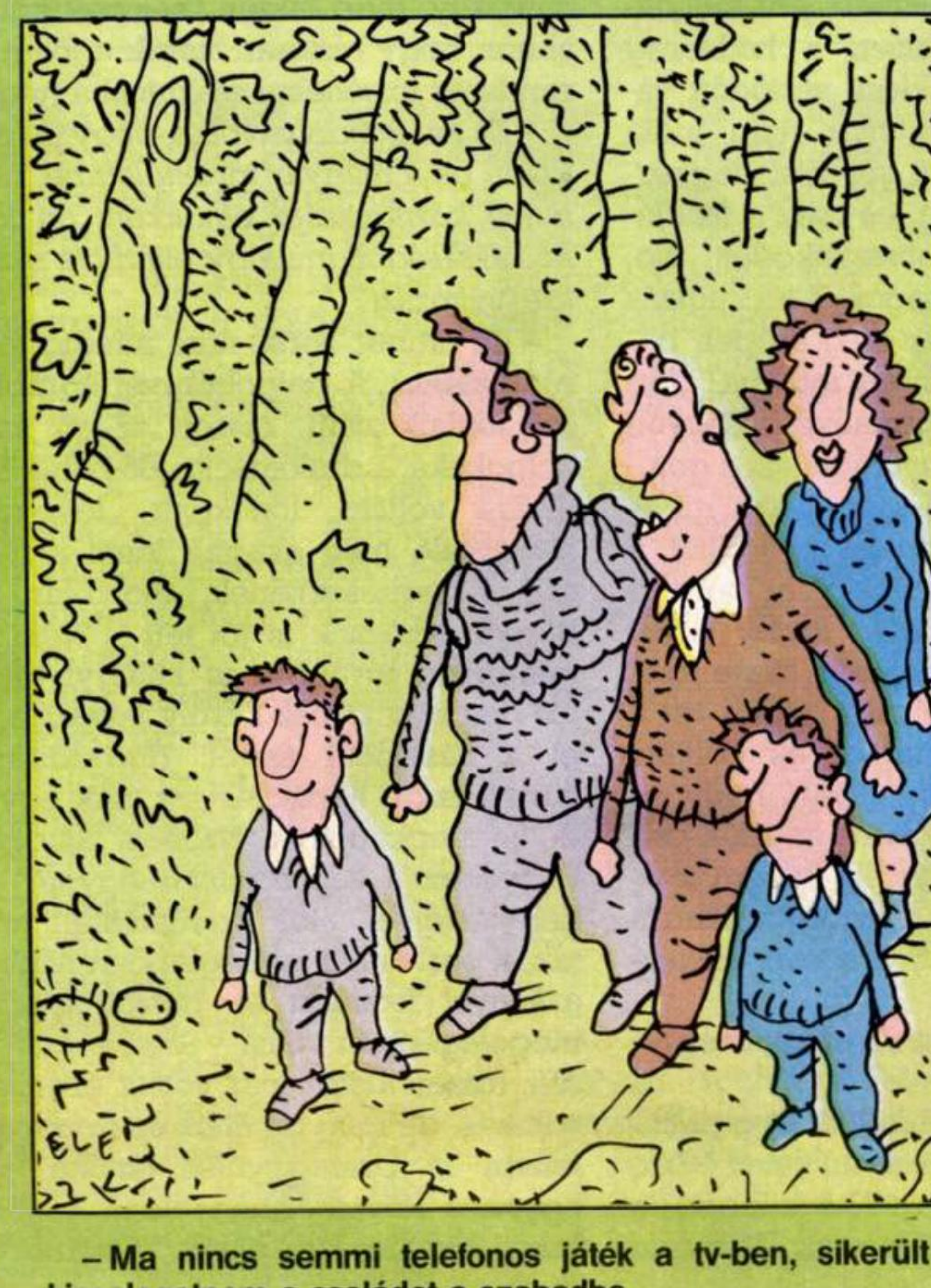

– Ma nincs semmi telefonos játék a tv-ben, sikerült kicsalogatnom a családot a szabadba.

BODNÁR GYULA:

MADA ARAT NAPJ ÁRÓL

– Bocsásson meg, …milyen újságtó l jött?

– A független Csőrtől, kérem tisztel ettel.

– Nem ismerem. Ide csak a v örös kányák lapja, meg a szárnyas szakszervezet lapja jár. A Csőrszabads ság, meg a Népcsőre.

– Mi új lap vagyunk. Amolyan refo rmszárnyiak.

– Az más. De jobb lenne, ha nem n engem, hanem a kijelölt szóvivőinket faggatná.

– A szajkókat?

– Jó, hogy nem mindjárt a kacagó g gerlét! A siketfajdot, meg a néma kacsát!

– Már megbocsásson, de velük iger n nehezen találnám meg a közös hangot.

– Akkor érdeklődjön a bíbictől. De, ne engem okoljon, ha az idegeire megy a jajgatásával!

– Kedves uhukám, minek ez a h uzavona? Még a gólya is azt kelepeli, hogy maga itt a mindent tudó.

– Rólam csak ne kelepeljen az a fe hér gólya, aki még az új abortusztörvény szerint is fekete bárány!

– Nem túlzott kissé ez a szigor?

– Nézzen körül. Látja ezt a rengete g szárnyast? Ezeknél renitensebb banda még nem kelt ki kotló alól. Ezek ahár yan vannak, annyifelé húznak.

– Mi bajuk van egymással?

– Például a kivagyiság. A gyöngyt yúk nem hajlandó egy tálból csipegetni az ugartyúkkal, a talpastyúk meg – a mióta sarki őgyelgő lett a Rákóczi téren – lenézi a kétkezi kapirgálásból élő eg yszerű pusztai tyúkokat.

– Rá se rántson uhuságod. A tyúkokat sohasem volt könnyű dolog összehozni.

– Viszont hitbéli problémák is vann nak. Amikor híre ment, hogy a madarak és fák napi ünnepségre meghívtam a barátcinegét, a kántormadarat, meg az apácaludat, a vörösbegy és a vörös nyakú vöcsök rögtön valami keresztény kurzusról kezdett üvöltözni.

– Kínos ügy lehetett.

– De még mennyire! Na és a külfö ldi visszhang! Az új-zélandi prédikálómadár egy életre megsértődött.

– Netán etnikai problémák is adód nak?

– Na látja, ilyen gond viszont nincs . Itt nyugodtan él nemcsak a cigányréce, hanem a szerecsensirály is. Csak a m enekültekkel szoktak gondok lenni.

– Miféle menekültek?

– Balkáni gerle, balkáni fakopáncs, uráli bagoly.

– Az anyagiakkal hogyan állnak?

– Ne is kérdezze. Nemrég az álar cos gébics, meg a rablósirály kirámolta az Erdei Takarékot. Fogalmam sin cs, miből fogjuk kárpótolni a politikai üldözötteket.

– Olyanok is vannak?

– Vannak hát. A királyka, a vörös fogoly, meg a szirti fogoly.

– Ugye itt nem divat a kirekesztős di?

– Dehogynem! A barnafejű cine gét lenácizzák, a dolmányos varjúra ráragasztották, hogy népnemzeti, a p usztai ölyvet meg a kucsmás poszátát pedig egyszerűen lemucsaizták.

– Vagyoni megosztottság?

– Az is van. A gazdag madarak má r külön pártot is alapítottak Csőrtársaság Párt néven. Benne van a császárma dár, a mandarinréce, az érdemei mellett korkedvezménnyel nyugdíjazott vörös paradicsommadár, meg a tőkés réce. Csak a skótfajd nem lépett be, mert sokallja a tagdíjat.

– Mi a helyzet a szegényekkel?

– Szegényekből aztán gazdag a v álaszték. Itt van például a panelodukban élő telepes veréb, a magas rezsi miat síró parlagi meg erdei pityer, a gyászos hantmadár, meg az ínségetetőre járó szürke légykapó.

– Miféle ünnepséget lehet itt ezek után rendezni?

– Nagyon is jót! A fakopáncsokna k van egy remek xilofonegyüttese, pazar hegedűszólóval jelentkezett a berki tücsökmadár, no és fellép a többszörös Hacky Tamás-díjas fütyülőréce is.

– És mi lesz a főműsor? A na p fénypontja? Netán a Gyöngyvirágtól lombhullásig?

– Nem. Most egy olyan darab ke rül előadásra, ami a mai kor ízlésének jobban megfelel. Egy erre az alkalom ra íródott rétszínmű. Kicsit krimi, kicsit erotikus. …„Sármány és szerelem.”

Madarak és fák napja

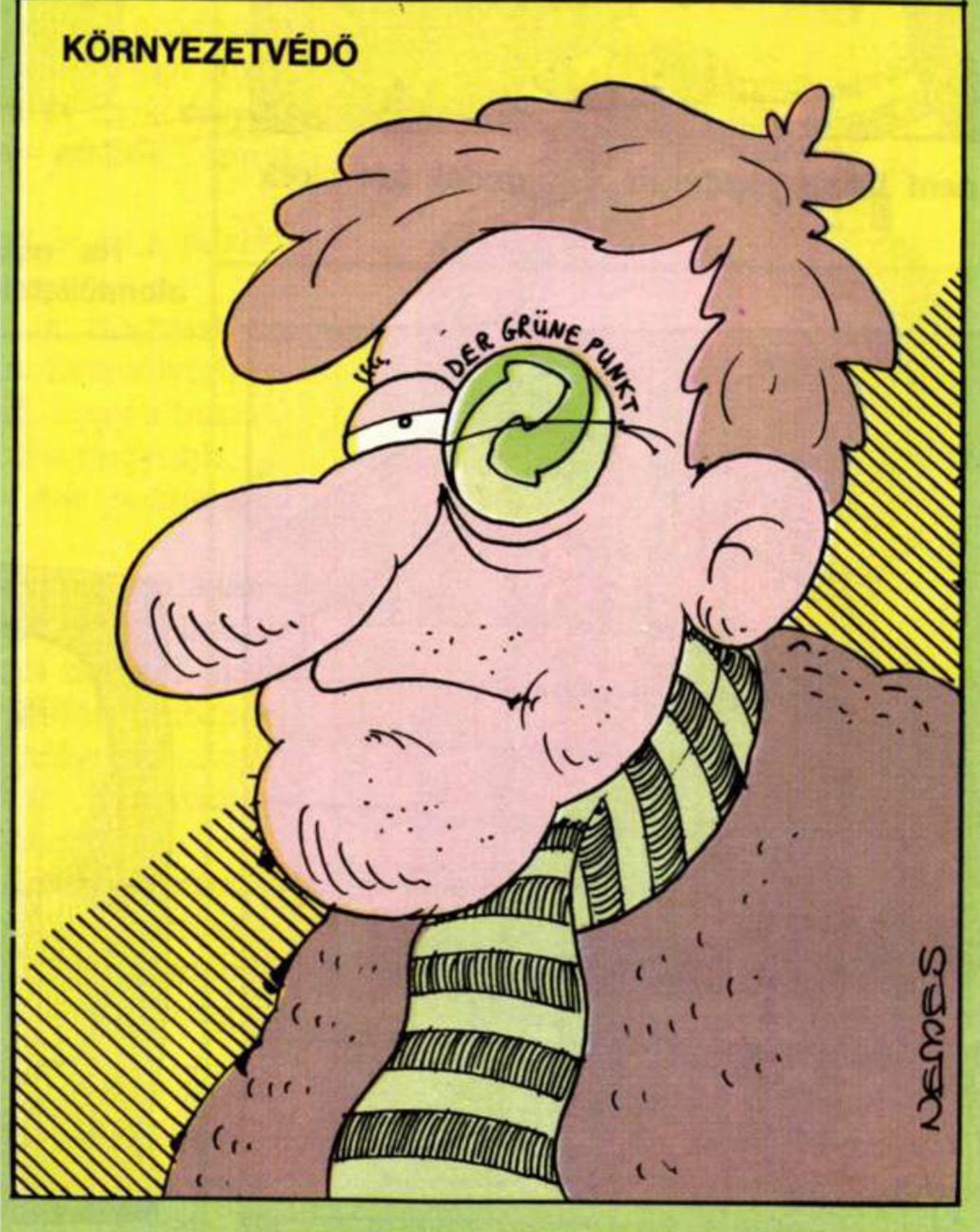

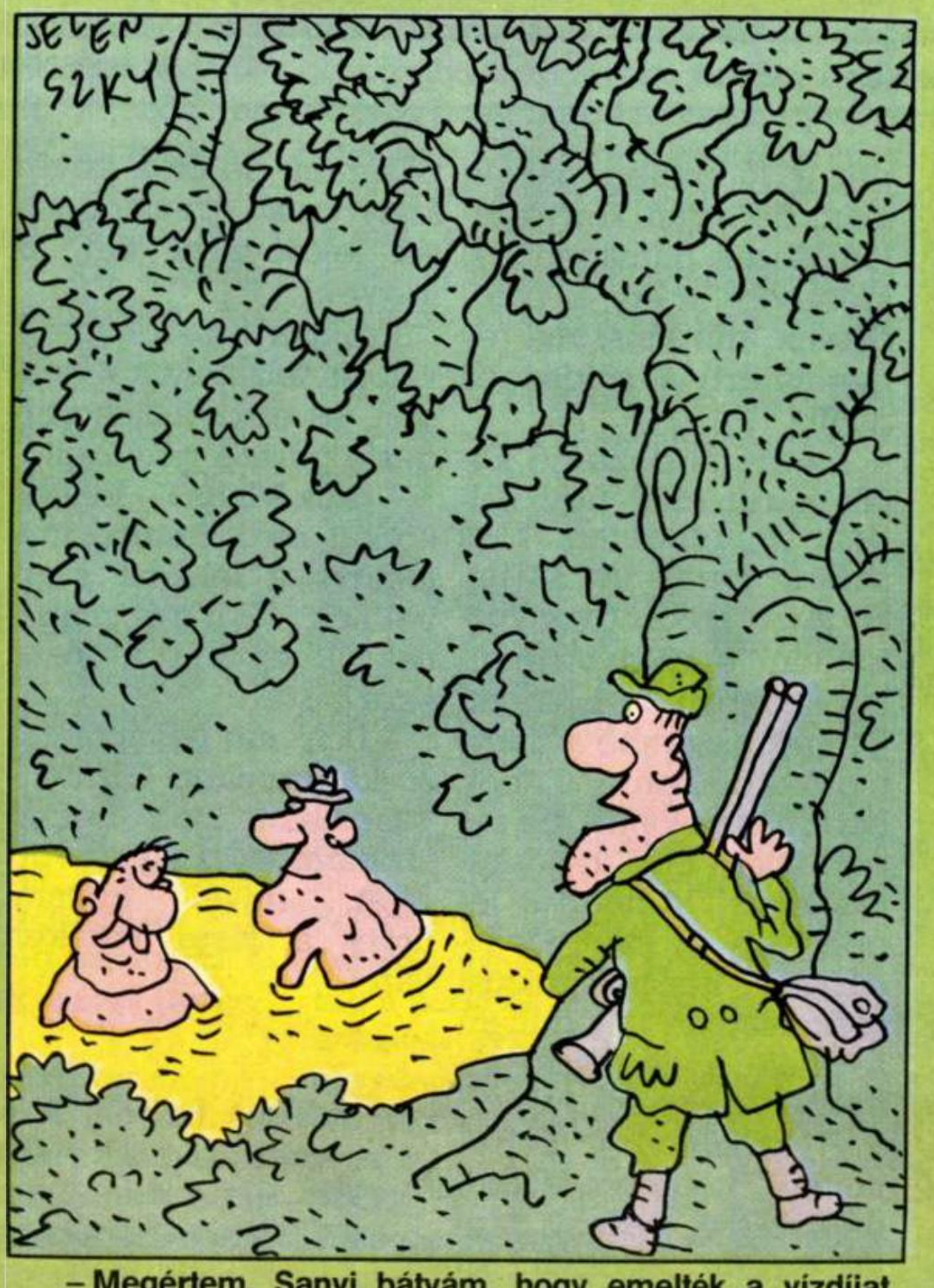

– Megértem, Sanyi bátyám, hogy emelték a vízdíjat, de hát ez volt a környék legjobb dagonyázója!

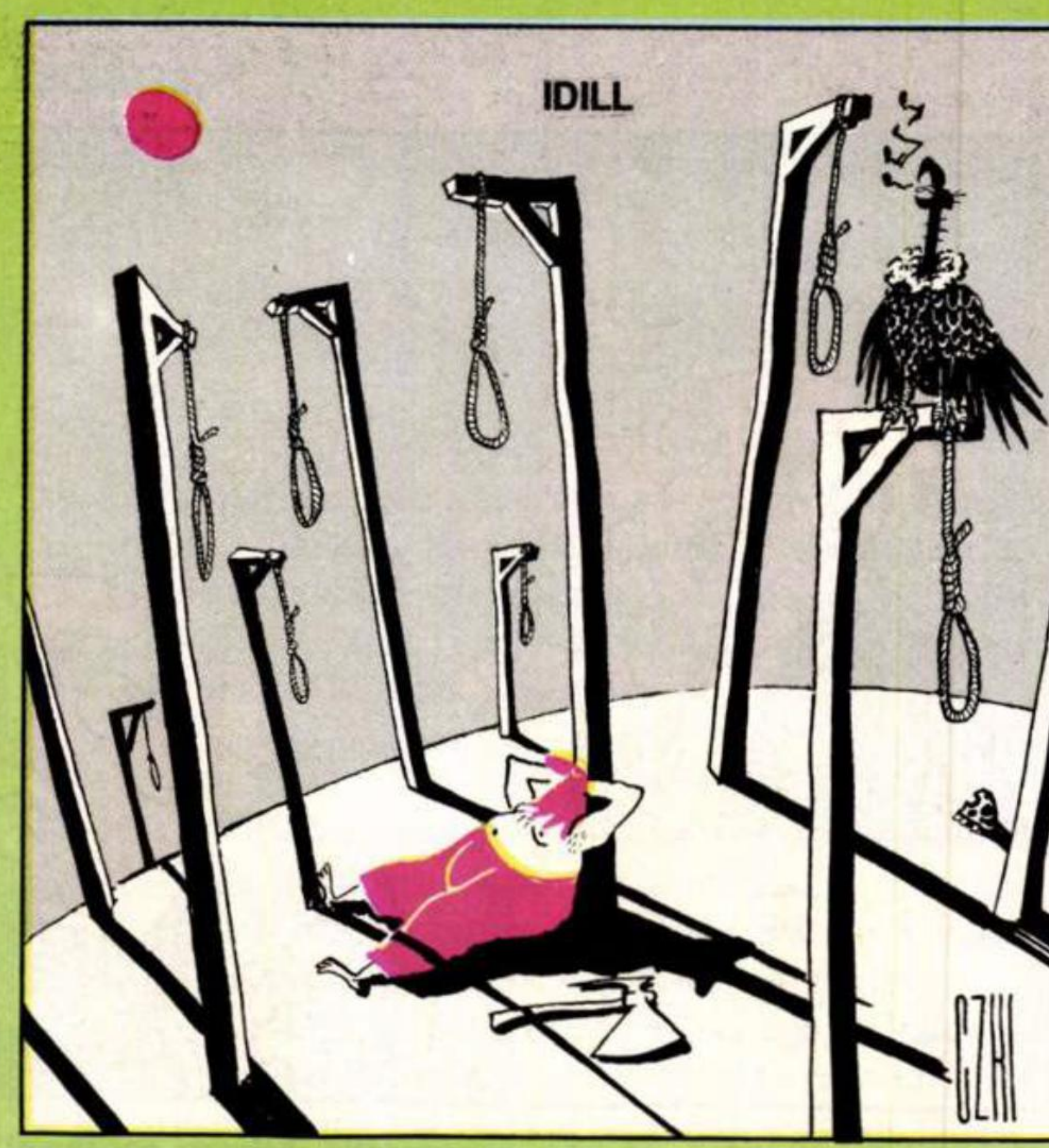

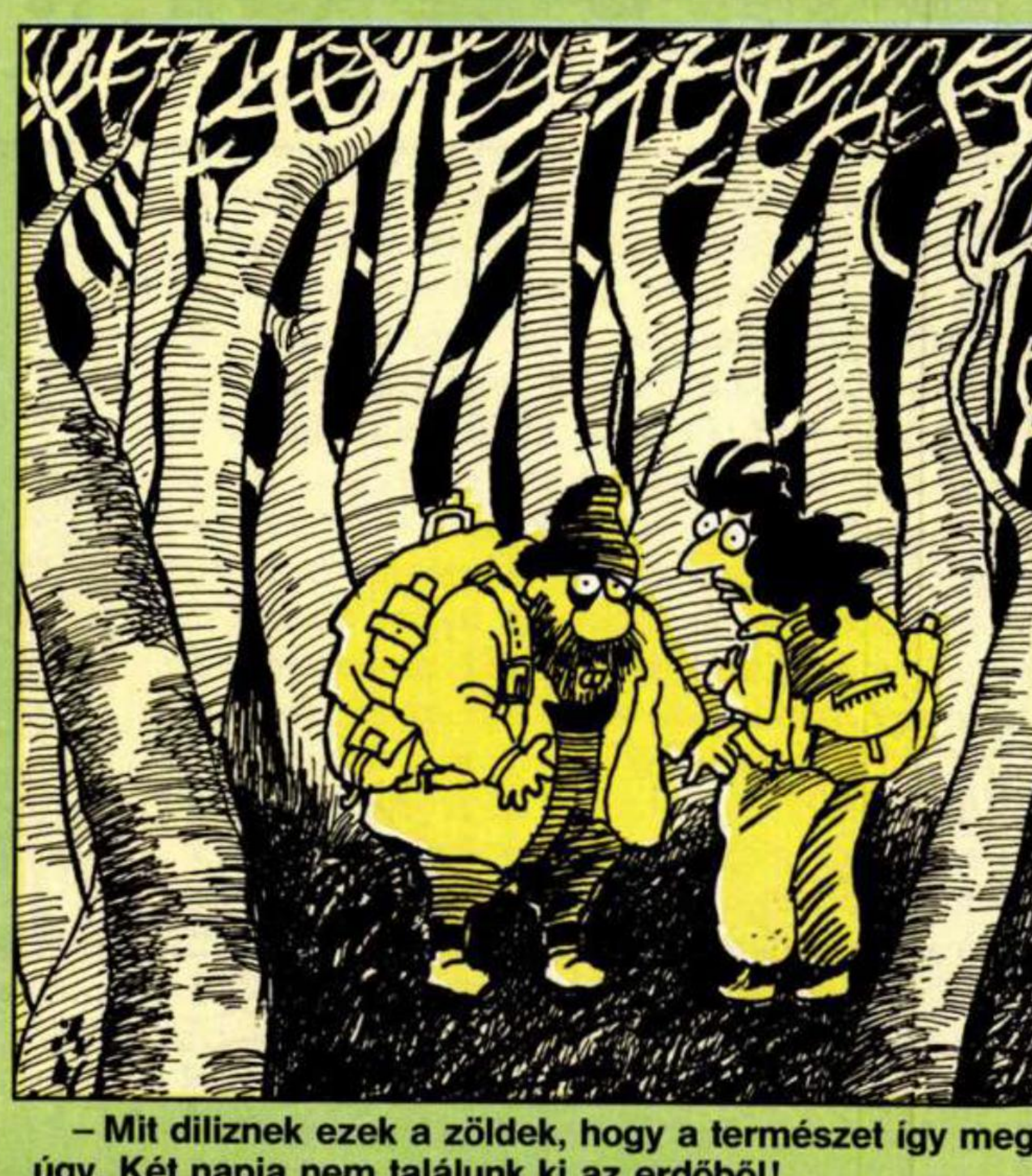

– Mit diliznek ezek a zöldek, hogy a természet így meg úgy. Két napja nem találunk ki az erdőből!

NAPLEMENTE

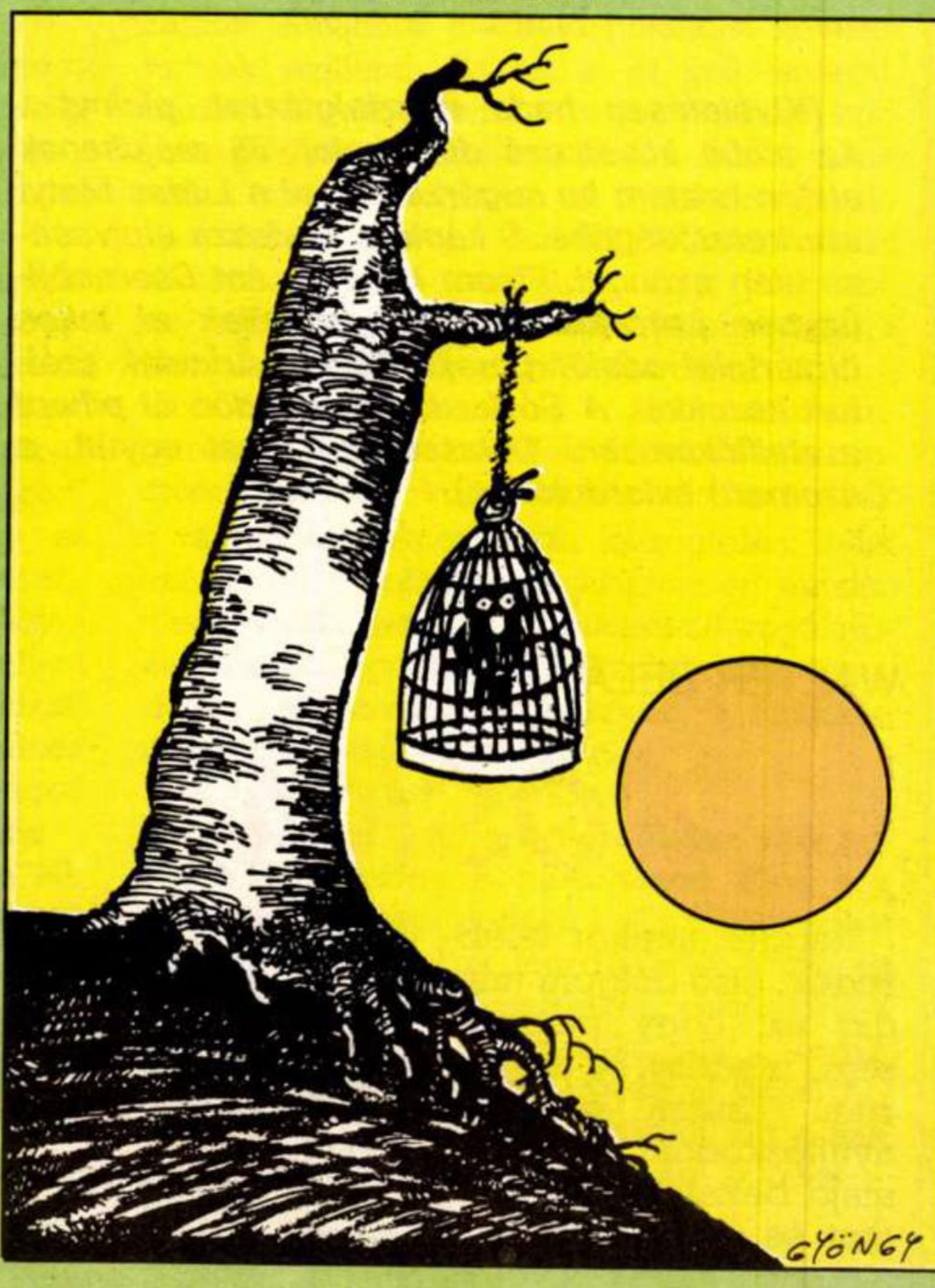

CSERNOBIL

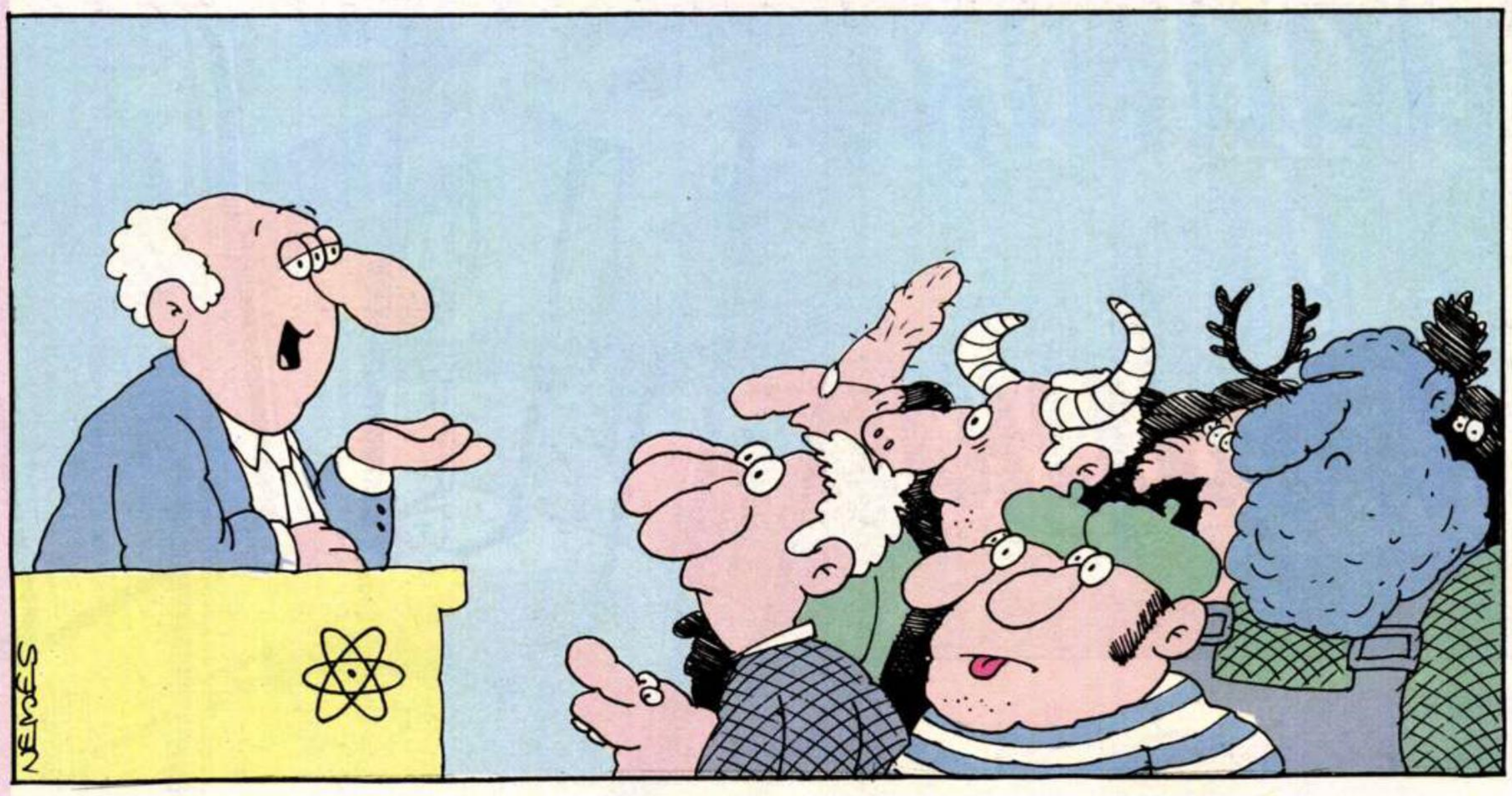

– Mivel a háttérsugárzás a normális szintre csökkent, nem látom akadályát a maradék két blokk újraindításának…

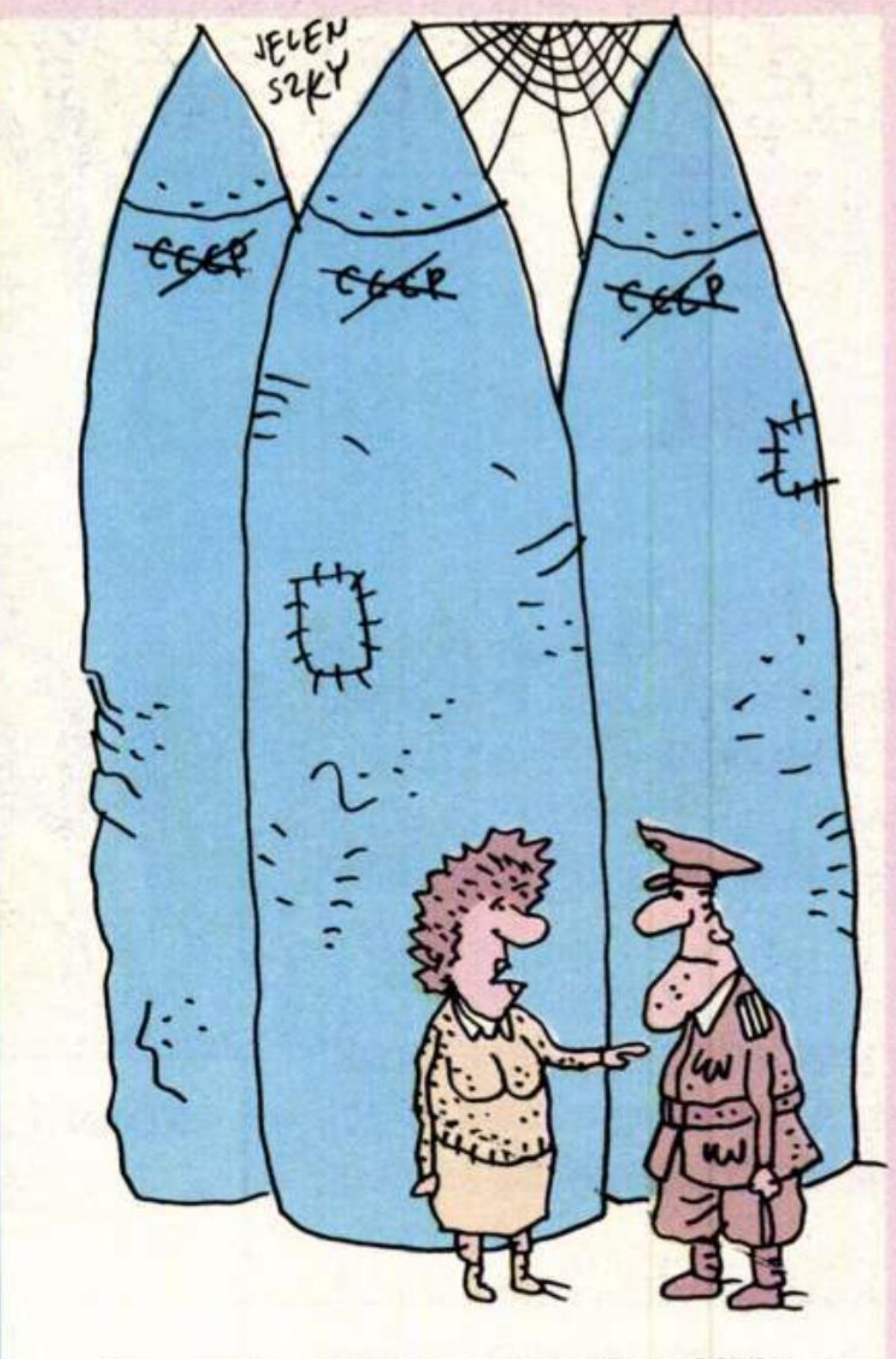

– Ha már velem nem, legalább az atomtölteteiddel törődhetnél egy kicsit!

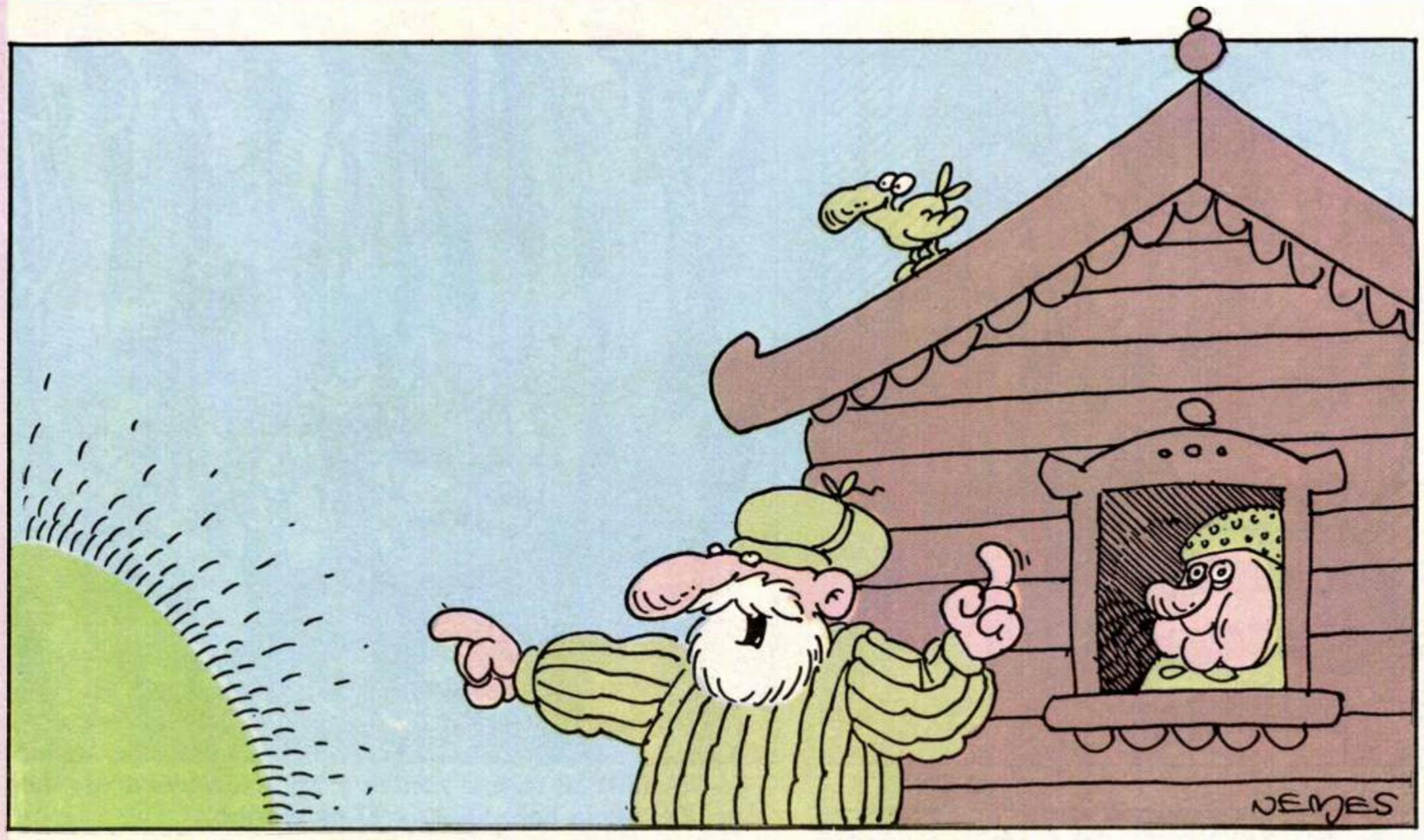

– Gyere hamar, Maruszja! Csernobilnál fölragyogott a tavasz első sugara!

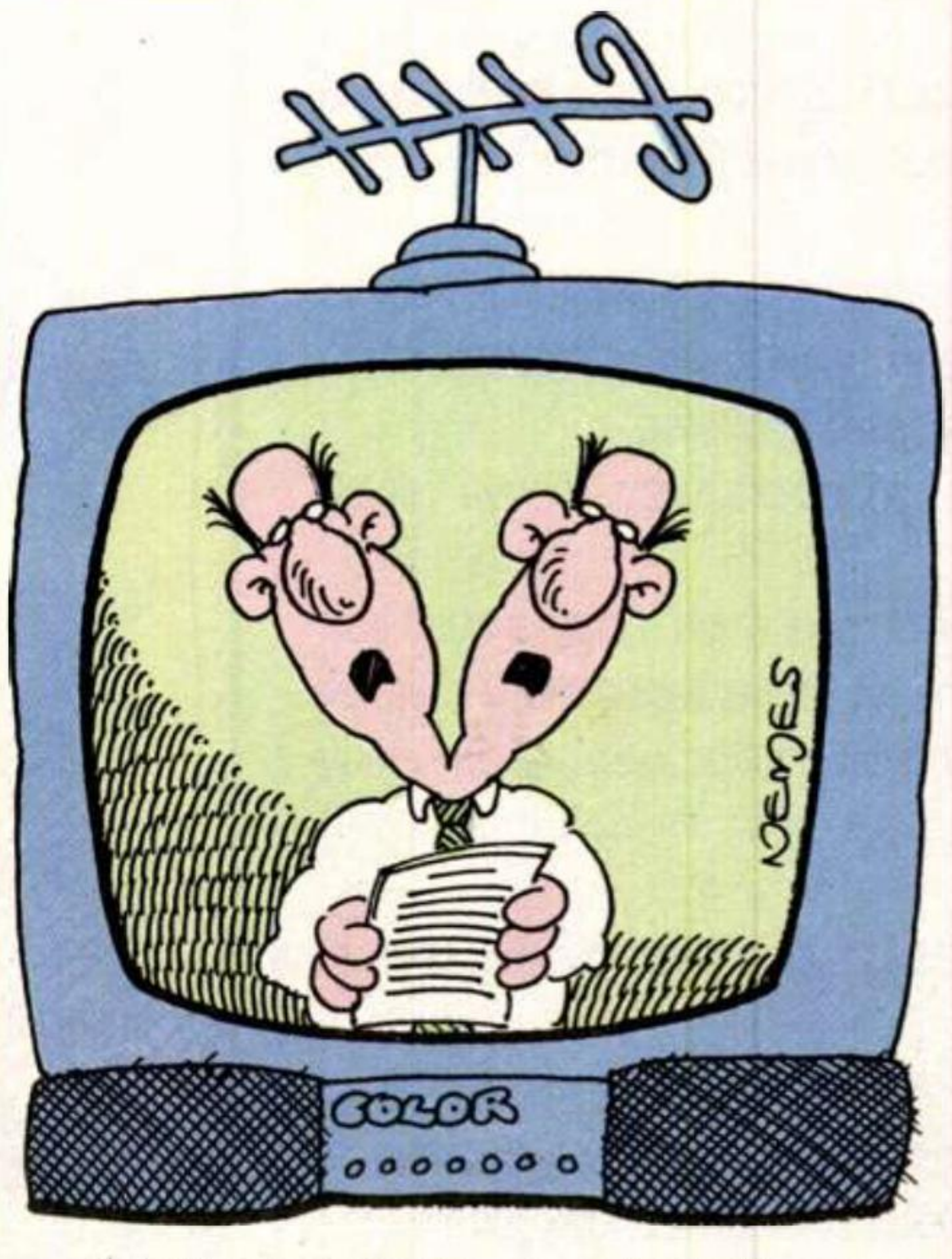

– A háttérsugárzás nem haladja meg az egészségügyi határt…

(Kivételesen hadd nosztalgiázzak picinyt… Az alább következő dolgozatot '86 májusának elején hoztam be sugárzó arccal a Ludas Matyi szerkesztőségébe. S kaptam is vissza elolvasása után azonnal. Finom kis írás, ám Csernobil-ügyben percekkel ezelőtt rendeltek el teljes hírzárlatot odafönn, sajnálkoztak Árkusék széttárt kezekkel. A Sóska hét esztendőn át pihent asztalfiókomban. Olvassuk el most együtt, e szomorú évfordulón…)

WALTER BÉLA:

SÓSKA

Reggel, amikor felébredek, első dolgom mindig az, hogy megnézzem, meddig ér a takaróm. Ezután óvatosan nyújtózkodom egyet, majd bekapcsolom a rádiót és meghallgatom a legfrissebb híreket. Ez utóbbit különösen fontosnak tartom, ugyanis a tájékozatlan embert hamarabb utolérik, mint a sánta Ladát.

A hírek hallatán szorongok még egy csöppet a jó meleg paplan alatt, de aztán könyörtelen leszek önmagammal szemben: irány a piac! Lássuk, mit kínál ma (és mennyiért) a zöldséges maffia…

Az erőtől duzzadó kofák körül csak úgy zöldellt a rengeteg friss sóska, paraj és saláta. Sugárzó arccal gyönyörködtem e zöld vitaminkupacokban. Istenem, jutottak eszembe a gyermekkoromban kapott hatalmas pofonok, be régen ettem egy jó sóskafőzeléket! Vettem is legott vagy öt kilót. És vidáman, huncut májusi sóskaillatban indultam hazafelé a degeszre tömött cekkerrel.

A villamoson észrevettem, hogy riadt csodálkozással néznek rám utastársaim. Először azt hittem, szétnyílt elöl a tépőzáram, de ők a kövér szatyromat mustrálgatták fejcsóválva. Óh, az irigyek!

Szomszédasszonyom viszont felsikoltott a gangon, és egymáshoz verdeste párnás tenyereit.

– Szűz Mária! – fohászkodott cekkeremre mutogatva a felsőbb szervekhez. – Hát már magának is elment a józan esze?

– Úgy megkívántam a sóskafőzeléket, Gizike – paskoltam meg bátran szomszédasszonyom orcáját, mivel tudtam, hogy a férje vidéken van.

– Hiszen a sóska – rimánkodott volna Gizike nagysád, de férfiasan közbevágtam.

– Nyugodjon meg, ténsasszony, hallgatom én a híreket…

– De az ég szerelmére – fojtotta belém a szót Gizike –, lyukas a cekkere!

És milyen igaza volt… A cekker úgy csüngött a karomon, akár egy léket kapott hőlégballon. Az oldalán tátongó hatalmas lyuk szélében megakadva mindössze egyetlen bánatos sóskalevelet himbált a friss keleti szellő.

(Utószó helyett. A sors kegyetlen fintora: a szibériai Tomszk városának vegyi üzemében 1993. április 6-án „veszélytelen radioaktív baleset" történt. Scripta manent.)

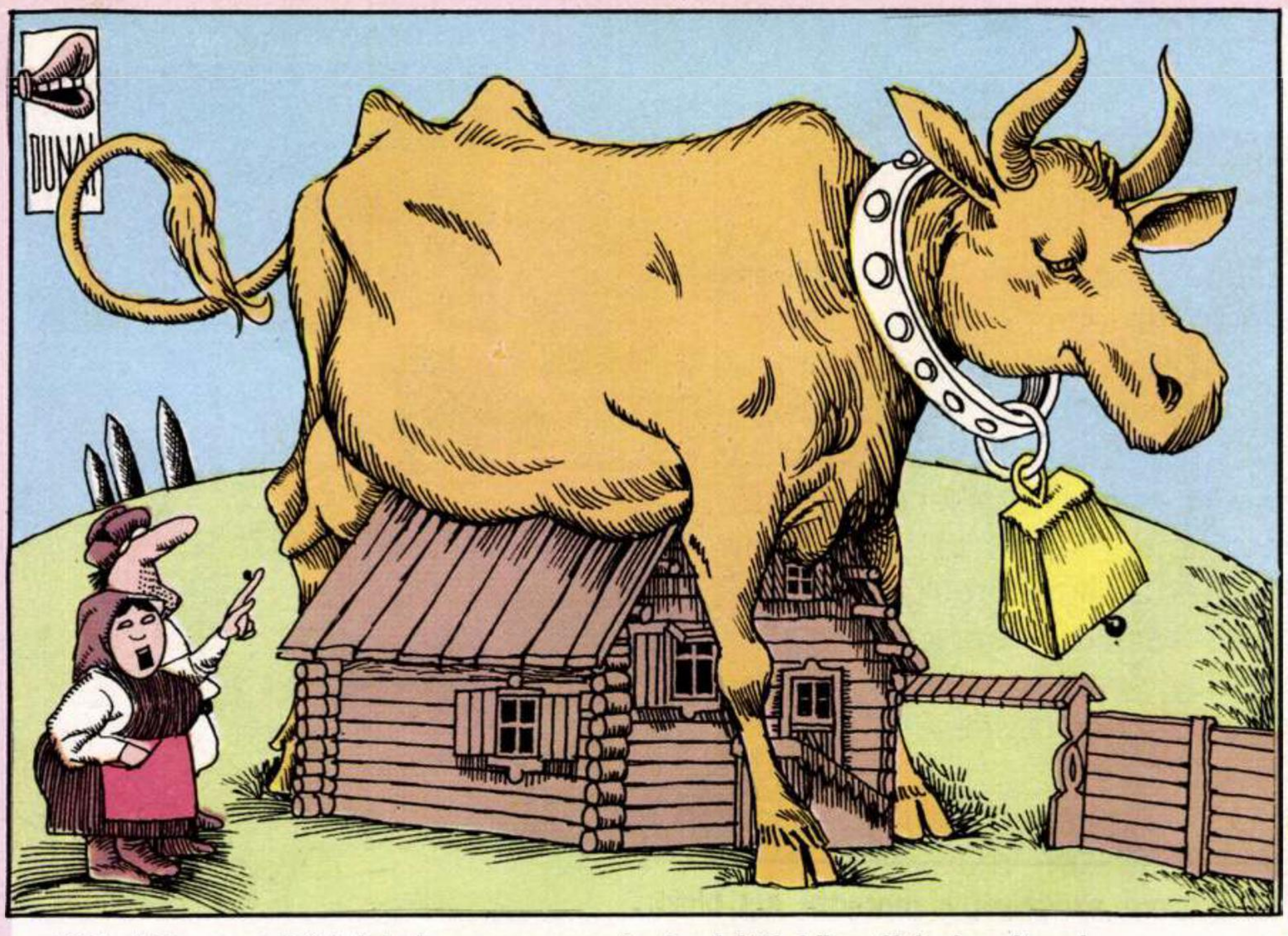

– Grisa! Ezerszer kértelek, hogy ne a sugárzó rakéták környékén legeltess!

SUGÁRZÓ SZOVJET ATOM-TENGERALATTJÁRÓ A NORVÉG PARTOKNÁL

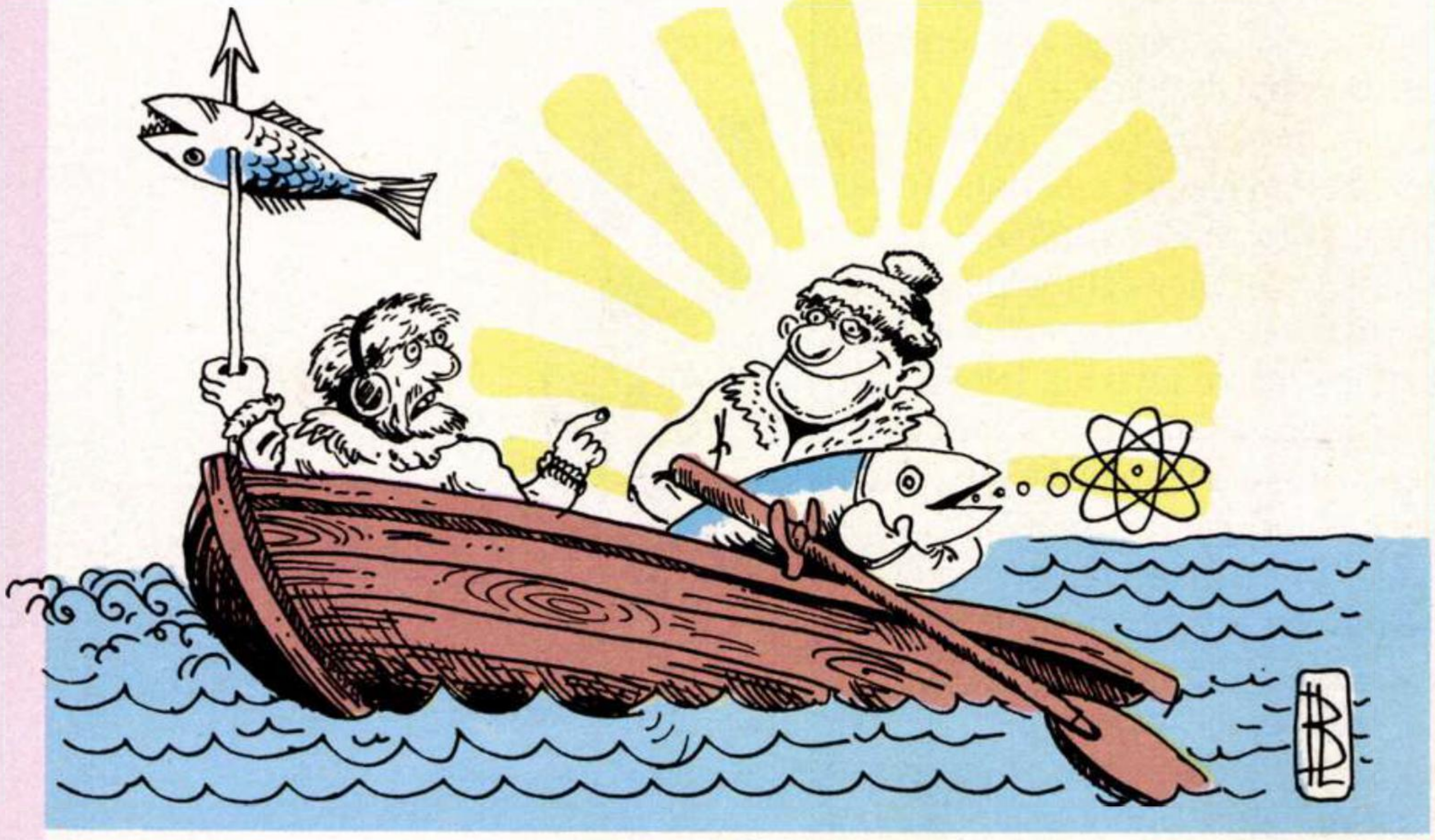

– Björn, csak úgy sugárzik az arcod!

SZIVÁRGÓ ATOMRAKÉTÁK

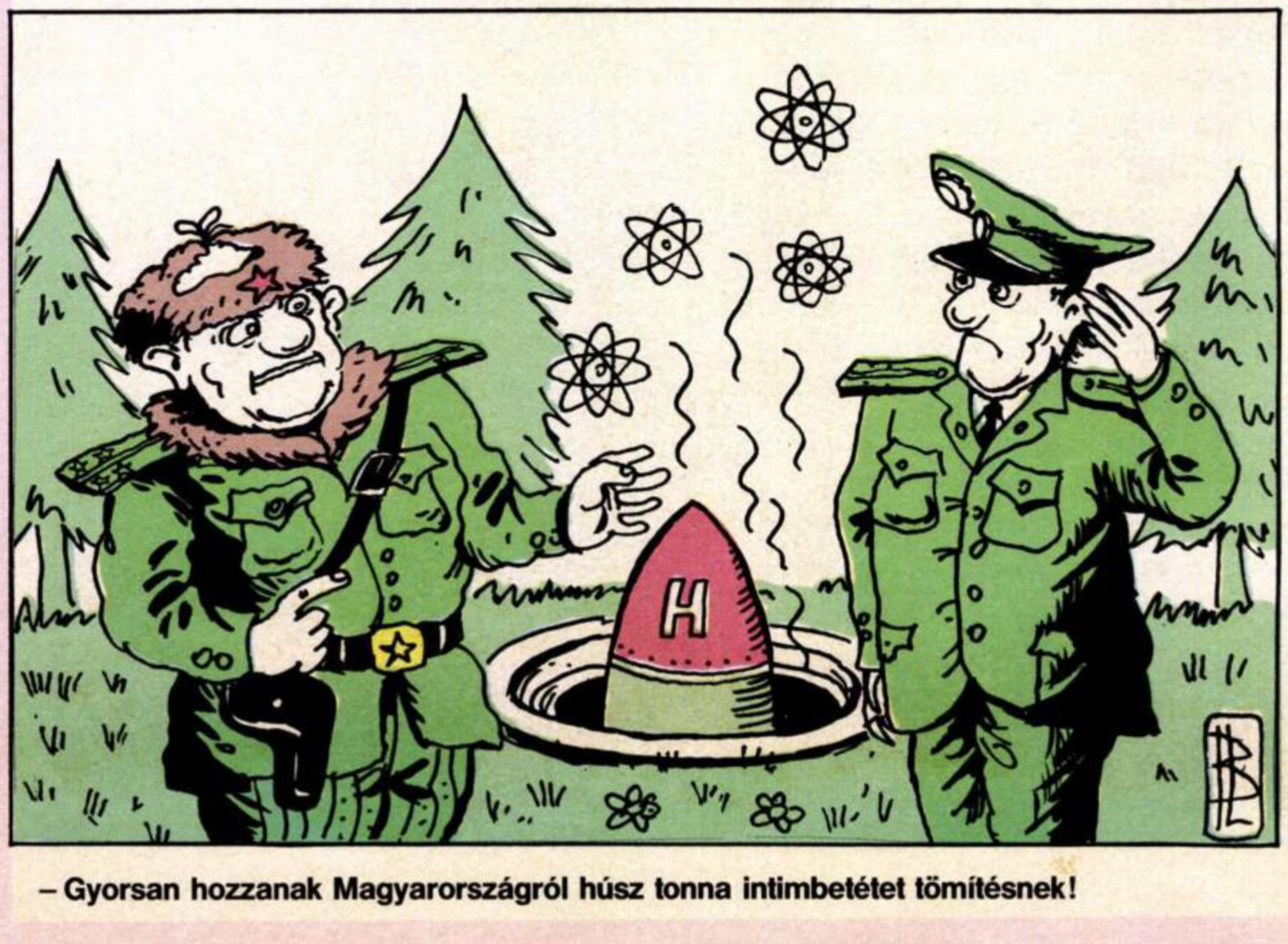

– Gyorsan hozzanak Magyarországról húsz tonna intimbetétet tömítésnek!

BODNÁR GYULA:

HÁNY A DÓZIS, ŐRNAGY ÚR?

– Jó napot, kedves őrnagy úr, ...vagy elvtárs? Hogy szólíthatom?

– Szólítson egyszerűen őrnagy atyuskának. Errefelé így hívnak a muzsikocskák.

– Mifelénk azt tanítják, hogy csak a cárt volt szokás atyuskának szólítani.

– Az itteniek nem olyan műveltek, mint maguk. Ezek életükben nem olvastak mást, csak a Pravdát. Egyébként mit akar tőlem?

– Azt suttogják, hogy nagyon furcsa dolgok történnek a maguk silói körül.

– Szóval, megint az öreg Kovaljovnak járt a szája?

– Elnézést, őrnagy atyuska, félre tetszett érteni. Én nem a takarmány-, hanem a rakétasilókról beszélek.

– Úgy már mindjárt más. Viszont ott nincs semmi furcsaság.

– Az semmi, hogy az egyik őrnek a hátából kinőtt a harmadik keze?

– Bárcsak nekem is kinőne. Akkor nem kellene hívnom a tisztiszolgát, ha viszket a hátam.

– Igaz, hogy a sugárzás miatt itt később sötétedik?

– Az nem igaz, hanem tiszta haszon. Volt, amikor két héten át nem kellett lámpát gyújtani. Annyi villanyáramot megtakarítottunk, hogy na! Meg rengeteg benzint, meg gázolajat is.

– Benzint, a sugárzás miatt?

– Ezt hallgassa meg. A múltkor beleesett a villanyborotvám az egyik rakétasilóba. Úgy megszívta magát, hogy fél nap alatt három kolhozban aratták le vele a búzát.

– Netán más eredményeik is vannak?

– Vannak ám! Tíz verszt sugarú körben már hat éve csak tőgy nélküli tehenek és gyapjú nélküli birkák születnek.

– Nem lenne jobb inkább a robbanófejek szivárgását megszűntetni?

– Jobb lenne, de éjszakánként úgyis kilopnák belőlük a tömítéseket. Tudja, errefelé tíz éve hiánycikk a befőttesgumi.

– Mással nem próbálkoztak?

– Dehogynem. Ki akartuk próbálni a liberót, meg az ultra pamperst is, de időközben kaptunk egy sokkal kedvezőbb ajánlatot a magyaroktól. Azt mondták, hogy ha rájuk bízzuk a robbanófejek újratöltését, akkor nem lesz többé gondunk ezekkel az átkozott rakétákkal.

– No és megoldották a problémát?

– Méghozzá remekül. Azóta egyik sem szivárog! ...Folyik.

– Folyik a plutónium?

– Dehogy a plutónium! ...A szilvórium!

SZIVÁRGÁS

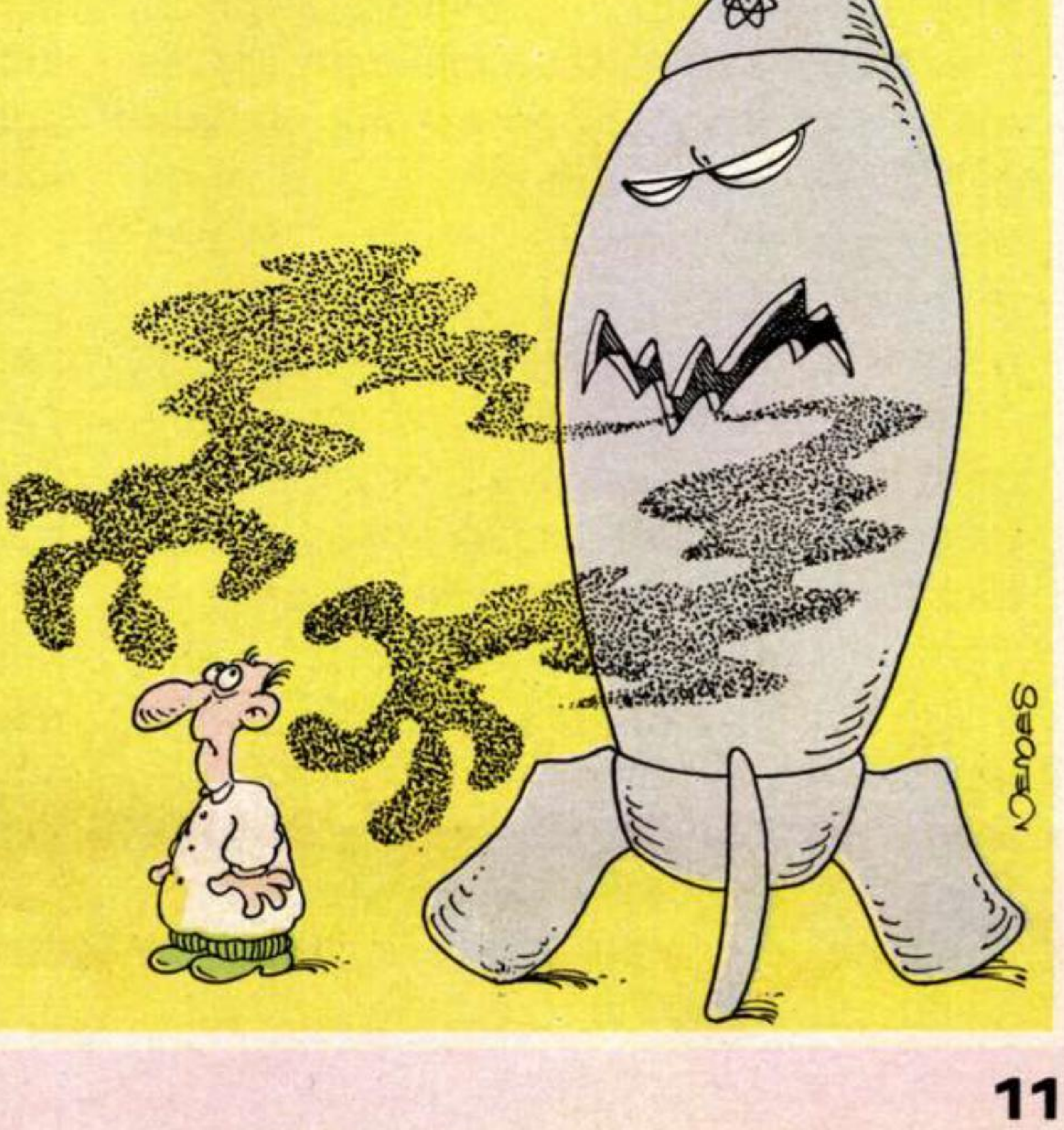

JUHÁSZ ISTVÁN:

ÉS AKKOR JÖTT KINGRIGA...

– Mi újság az iskolában? – kérdeztem a szokásos havi nevelési lecke bevezetőjeként gimnazista unokahúgomat abban a csalfa reményben, hogy szokásos legyintésével és ajkbiggyesztésével újabb egy hónapra leróttam rokoni kötelességem esedékes tartozását. A húgom szokatlan bőbeszédűséggel számolt be az elmúlt időszak legfontosabb eseményeiről.

– Képzeld, kitaláltunk egy nem létező alakot, adtunk neki egy fura nevet és folyamatosan megetettük az összes tanerővel. Most miért nézel rám olyan értetlenül? Persze, tudom, negyven fölött már csökken a felfogóképesség, hogy a többiről ne is beszéljünk. Na figyúzz, azonnal megmagyarázom. Minden tantárgynál adódnak vitás kérdések, bizonytalanságok, újdonságok vagy érdekességek. És akkor jön Kingriga! Biológia órán Süpeki felhívta a tanárnő figyelmét arra, hogy Ramon Garcia Kingriga, a fiatal, ám máris nemzetközi hírnevet szerzett spanyol halbiológus hosszas kísérletezés eredményeként vasreszeléket mutatott ki a fűrészhal testében. Mit gondolsz, elhitte? Mint a vöcsök! Naná, majd beismeri, hogy lila gőze sincs a szakirodalomról… A magyar tanár is szemrebbenés nélkül vette tudomásul, hogy Mario di Chingriga, jeles olasz klasszika-filológus új Vergilius-eposzra bukkant a pisai ferde torony pincéjében. És ez még semmi! Osztályfőnöki órán a tanárnő, aki csípőficamnak próbálja álcázni kóros baloldali elhajlását, nagy lelki kéjjel hallgatta a fapofa Kőrösit, aki beszámolt róla, hogy egy bizonyos kínai filozófus, név szerint Kin Gri Ga már az időszámítás előtti VI. században feltárta a marxizmus és a létbizonytalanság a priori összefüggéseit. A továbbiakban így ismerkedett meg orosztanárunk Gennagyíj Szaveljevics Kingrigovval, a híres összehasonlító nyelvésszel, akinek nemrég jelent meg korszakos tanulmánya a magyar jövevényszavak, például függetlenség, piacgazdaság, emberi jogok hatásáról az orosz nyelvben. Földrajz órán pedig sokat meséltünk Veinö Pikkonen Kingrigáról, a fáradhatatlan Szahara-kutatóról, akinek először sikerült egyszál palotapincsivel átszelni a sivatagot, és Jean-Claude Cingriga francia geométerről és lélekbúvárról, a linköppingi egyetem ipari rajz tanszékének meghívott professzoráról, aki a „Síkmetszetek lélektana” című korszakos munkájában fektette le téziseit. Mondanom sem kell, utóbbiról a geometria órán esett szó. Tök simán átvertünk mindenkit anélkül, hogy bárki is gyanakodott vagy kételkedett volna. Na, vérszemet kaptunk, nem volt megállás, és amikor Draskó tanárnő, az iskola okoskája, a háromdiplomás, négydioptriás, szuperművelt kékharisnya bejött helyettesíteni – na, ez volt a csúcs.

Tudnod kell, hogy a novellista Nagy Lajos volt terítéken, róla feleltette a dadogós Édert, amikor az utolsó padban Kertész keze a magasba lendült. A jelentkező az elhangzott feleletet szerényen kiegészítve közölte, hogy Archibald Mac King-Riga, skót műfordító, számos nemzetközi társaság és a PEN Club tagja Glasgowban terjedelmes monográfiát tett közzé a XX. század magyar prózaíróiról, s ebben egy fejezetet szentel Nagy Lajosnak. Terjék a jólértesültek biztonságával sietett hozzátenni, hogy Sir Archibald tizenhárom nyelven beszél, magyarul is kitűnően tud, és lefordította az író Favágó János című novelláját. Ezt valaki gyorsan kiegészítette azzal, hogy a fordításba hiba csúszott, mert a skót címe John Fogwi lett, ami nyilvánvalóan Fogvájót jelent. A lavina tovább görgött. Karacs megállapította, hogy Sir Archibald többször szerepelt a Nobel-díj listán, Berkes pedig tudni vélte, hogy Mac King-Riga már járt Budapesten is ahol a Kisfaludy Társaság, valamint a Kőbányai Sörgyár Baksör-tagozata tiszteletbeli tagjává választotta. Az erről szóló oklevelet az elnök személyesen adta át. Bizonyságul én is hajlandó lettem volna hazaszaladni az újságért, amelyben megjelent egy fénykép az eseményről, de a tanárnő nem ragaszkodott hozzá, mert, mint említette, látta a lapban a nevezetes fotókat. Na, erre mindenki sürgősen keresgélni kezdte a radírját a pad alatt, legyűrhetetlen röhögési kényszerből kifolyólag. Az már csak ráadásnak számított…

– Ne akarj engem átverni azzal, hogy mind ez a ti elmeszüleményetek – szakítottam félbe unokahúgom ingerülten –, hiszen Jan van der Kingriga, holland pedagógus már a század első felében foglalkozott doktori disszertációjában a diákok fantáziájának csapongásával.

– Ja, az más – mondta húgom, és azzal a szomorú tudattal távozott, hogy nincs új a nap alatt…

CSODAGYEREK

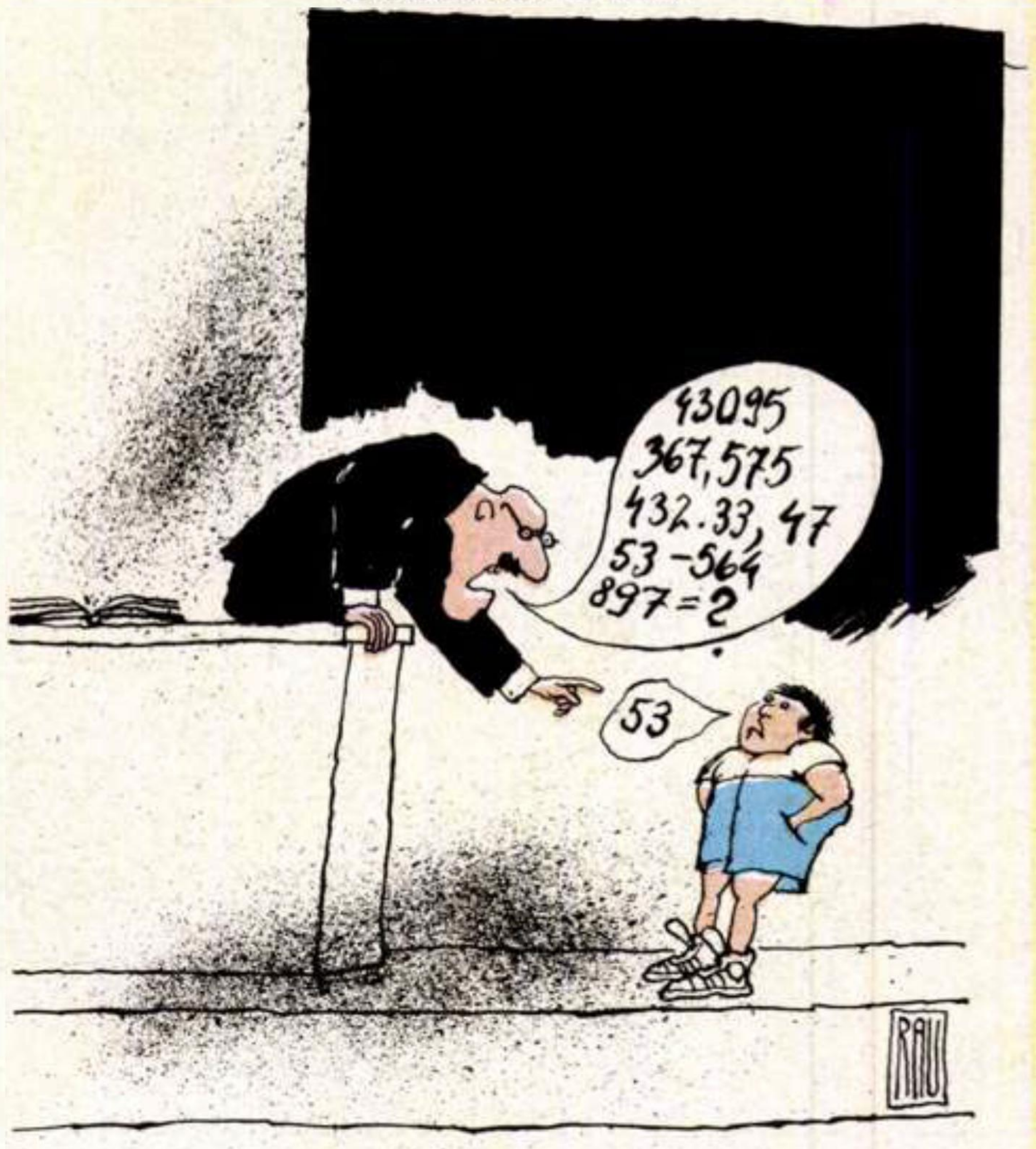

NŐI DOLGOK

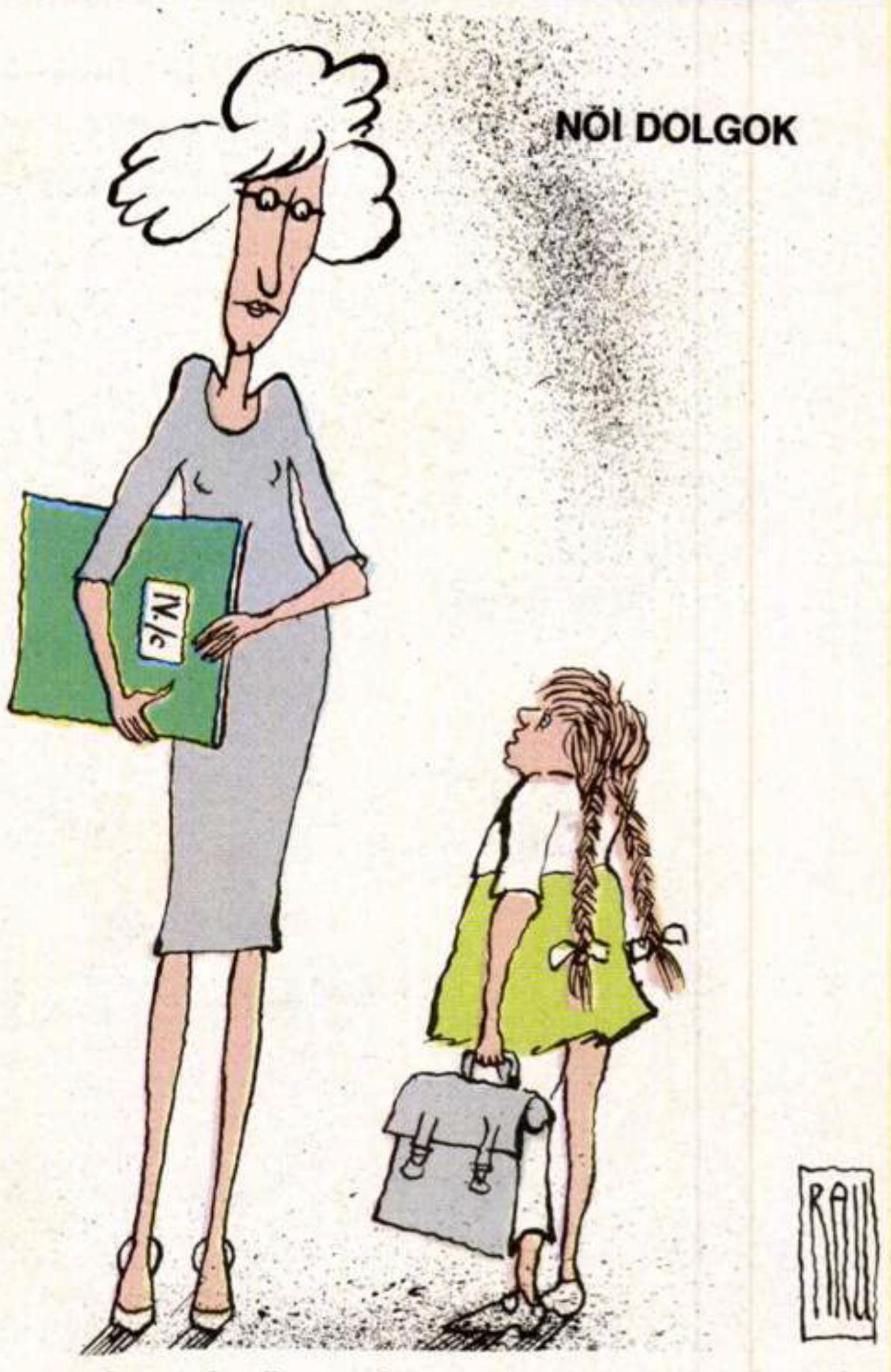

– A tanárnő szerint a tampon vagy a szárnyasbetét a jobb?…

KISFIAM, TE SOSEM WESTEL

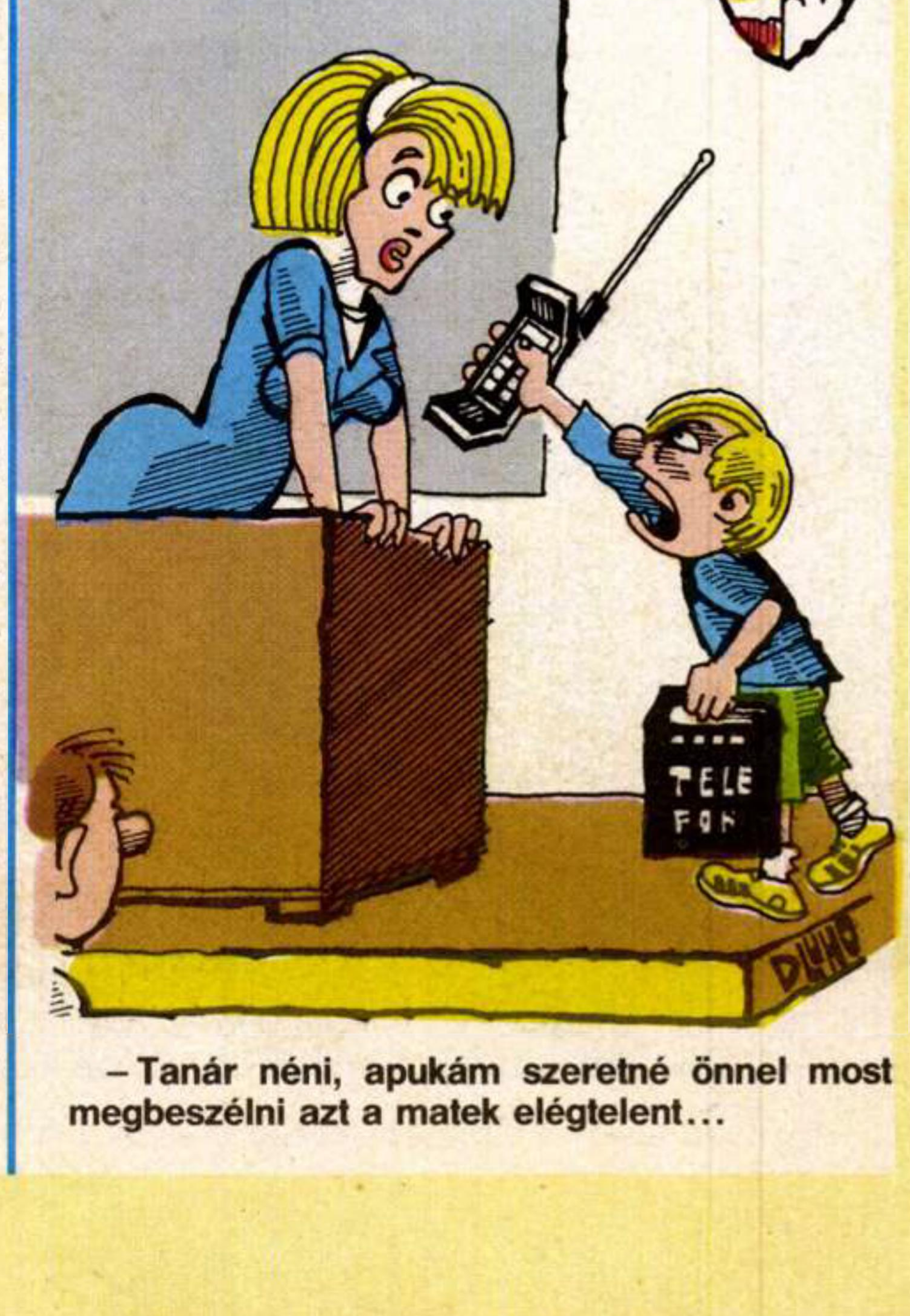

– Tanár néni, apukám szeretné önnel most megbeszélni azt a matek elégtelent…

KEZDÜNK BELEJÖNNI

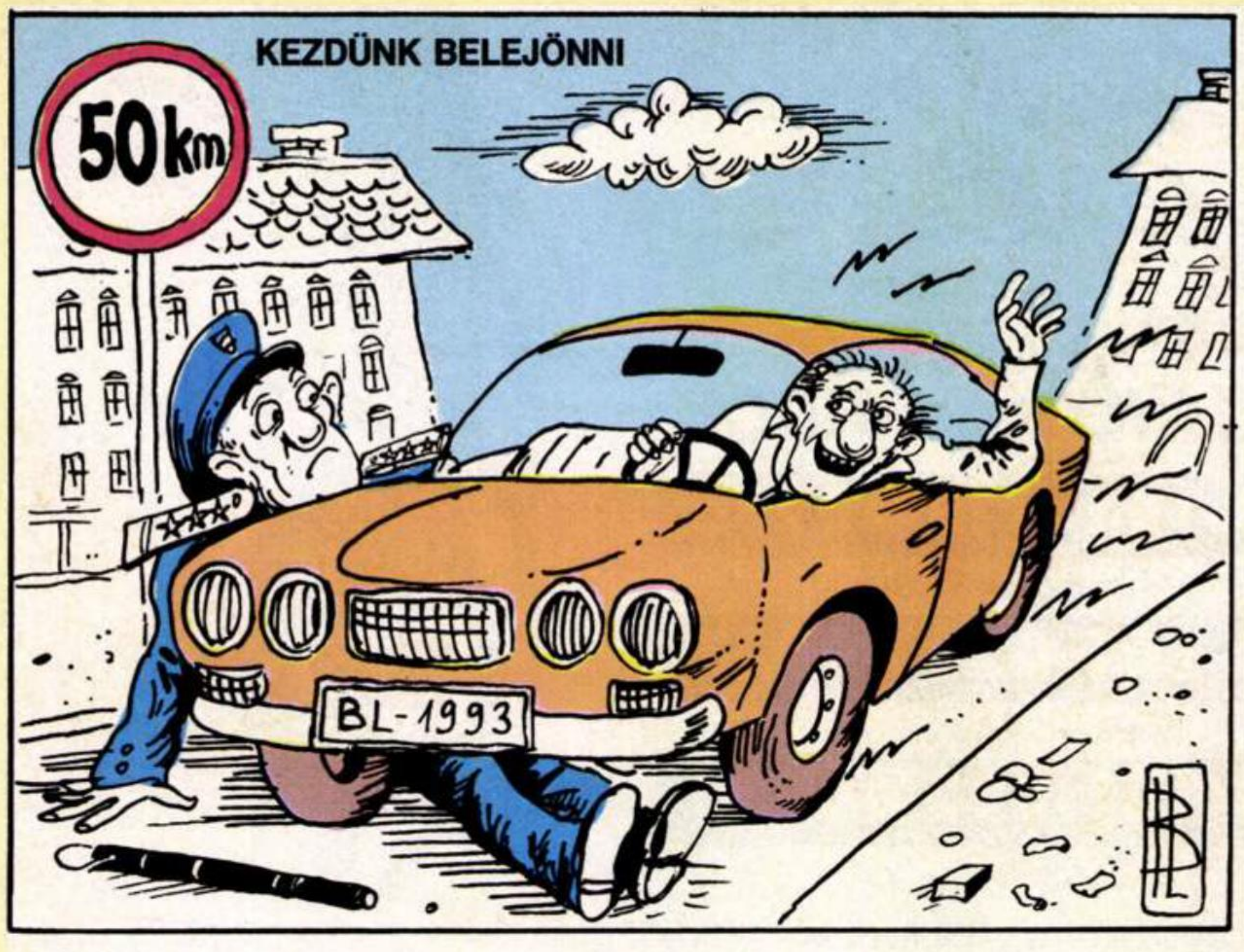

– Semmi baj, főtörzs, csak ötvennel mentem!

KOMMANDÓS ADÓSSÁGBEHAJTÓK

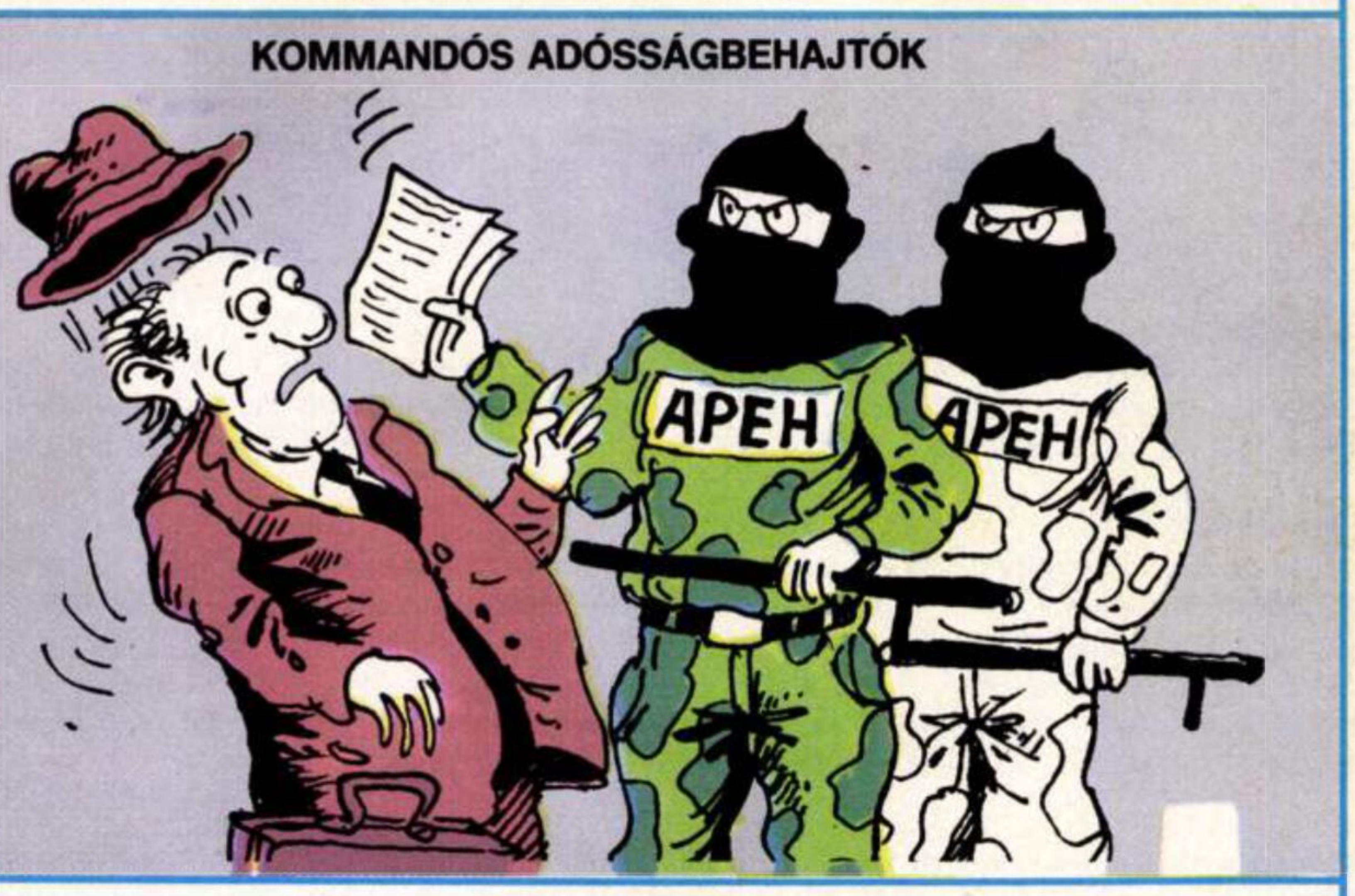

MAGYAR FOCI

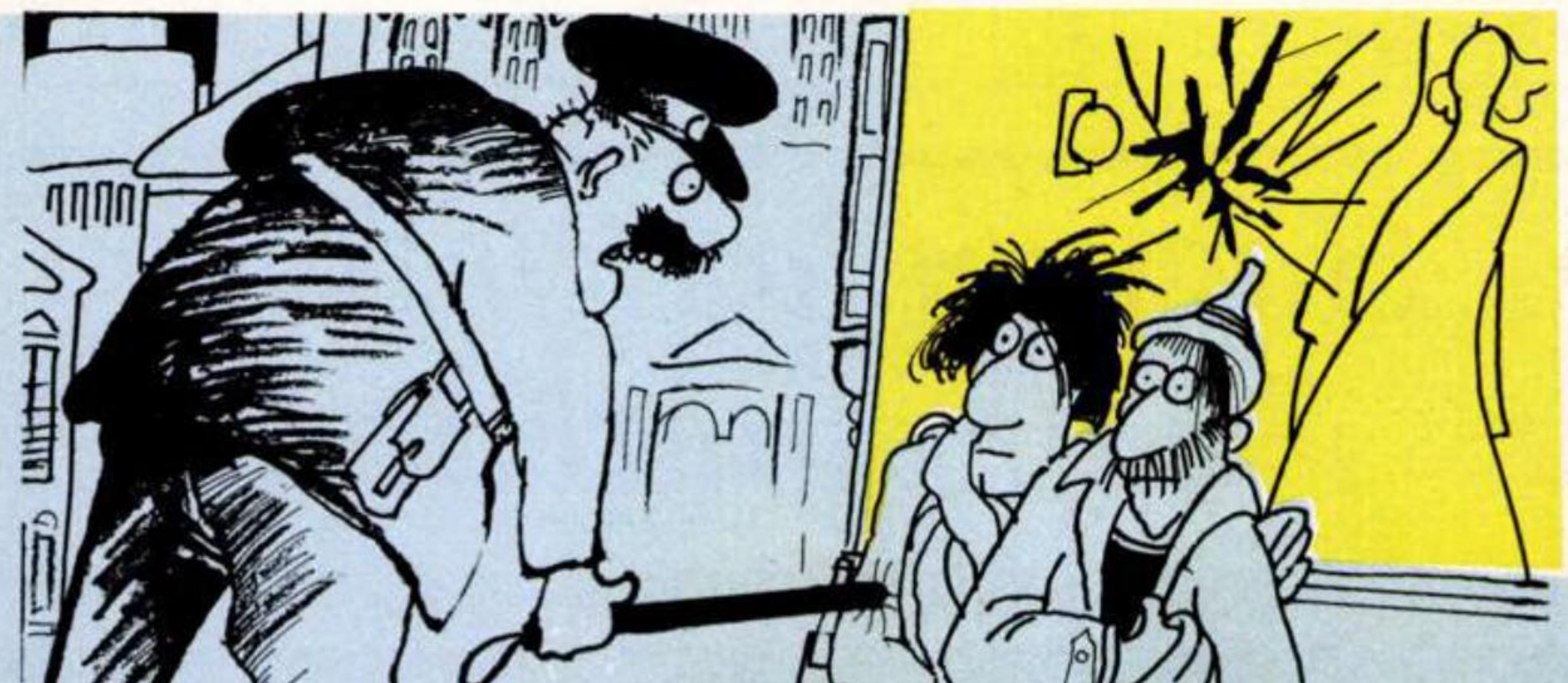

– Őrület! Egy ilyen meccs után még van lelkierejük randalírozni?

GALAMBOS SZILVESZTER:

RIADÓKÉSZÜLTSÉG

A villamoson hegyes könyök vágódott az oldalamba. Volt munkatársnőmet, Pirit fedeztem fel a könyök folytatásában.

– Azonnal szálljon le velem! – kiáltotta harsányan és levonszolt a lépcsőkön.

– Rövid leszek – nézett a szemem közé komoran. – Riadókészültségben vagyok. Valakit hajszolok. Segítene nekem?

– Kit hajszol? – kérdeztem kíváncsian.

– Egyelőre nevezzük X-nek. Legkésőbb 28 perc múlva a kezeim közé kell kerülnie, különben végzetes következmények várnak rám… Tehát: a tíz perccel ezelőtt kapott telefonértesítés szerint X-et 18 óra kilenckor a 4-es körzetben látták utoljára. Onnan már bizonyára tovább haladt. Tehát irány az 5-ös körzet, ami a Baross utca környékét jelenti.

– Gyalog nem mehetünk – szóltam előkelően és magamhoz intettem egy taxit: – Jó napot! Legyen szíves megmondani, hányas autóbusszal jutunk a Baross utcába? 18 óra 31: átfésültük a 8-as körzetet is. Eredmény nincs. Piri valami központot hívott fel telefonon. Határozott női hang válaszolt: „Itt Sommerné! Jelentést kaptam a 11-es körzetből. X-et percekig figyelték, de sikerült egérutat nyernie. A 14-es körzet felé menekül. Tíz perc múlva hívjon fel újból." 19 óra 4 perc. Pirivel elértük a 14-es körzetet. Óvatosan megközelítjük a 179463851-es italboltot. A helyiség előtt egy nő lép Pirihez és katonásan jelenti:

– Az összes kijáratot elálltuk. A férjed a kocsmában van. Még ki tudja mondani a nevét, és még emlékszik a születési évére.

Piri bólint:

– Köszönöm! – és felém fordul. – Most már elárulhatom, hogy a titokzatos X azonos a férjemmel. Glazurek Bélának hívják, csak eddig restelltem bevallani.

A hangulatosan piszkos helyiségben Glazurek Béla a rozoga pultnak támaszkodva szürcsölte az abasári rizlinget. Piri egyetlen ugrással mellette termett és elszedte a pénztárcáját. Lázasan kutatott benne. Láthatóan megkönnyebbülten sóhajtotta: – Csupán 142 forint 20 fillért ivott el. Időben érkeztünk, mert egy félórás bemelegítés után általában rátér a pálinkára, és akkor nincs hatalom, ami megfékezhetné. Ilyenkor fizetésnapon nagy a veszély!

Rutinos mozdulatokkal összecsomagolta férjét és indultak a kijárathoz. Az ajtóban álló harcias őrszem irigyen mormolta:

– A maga férje már megvan. Most az enyémet fogjuk megkeresni valamelyik kocsmában. Teljes riadókészültség!

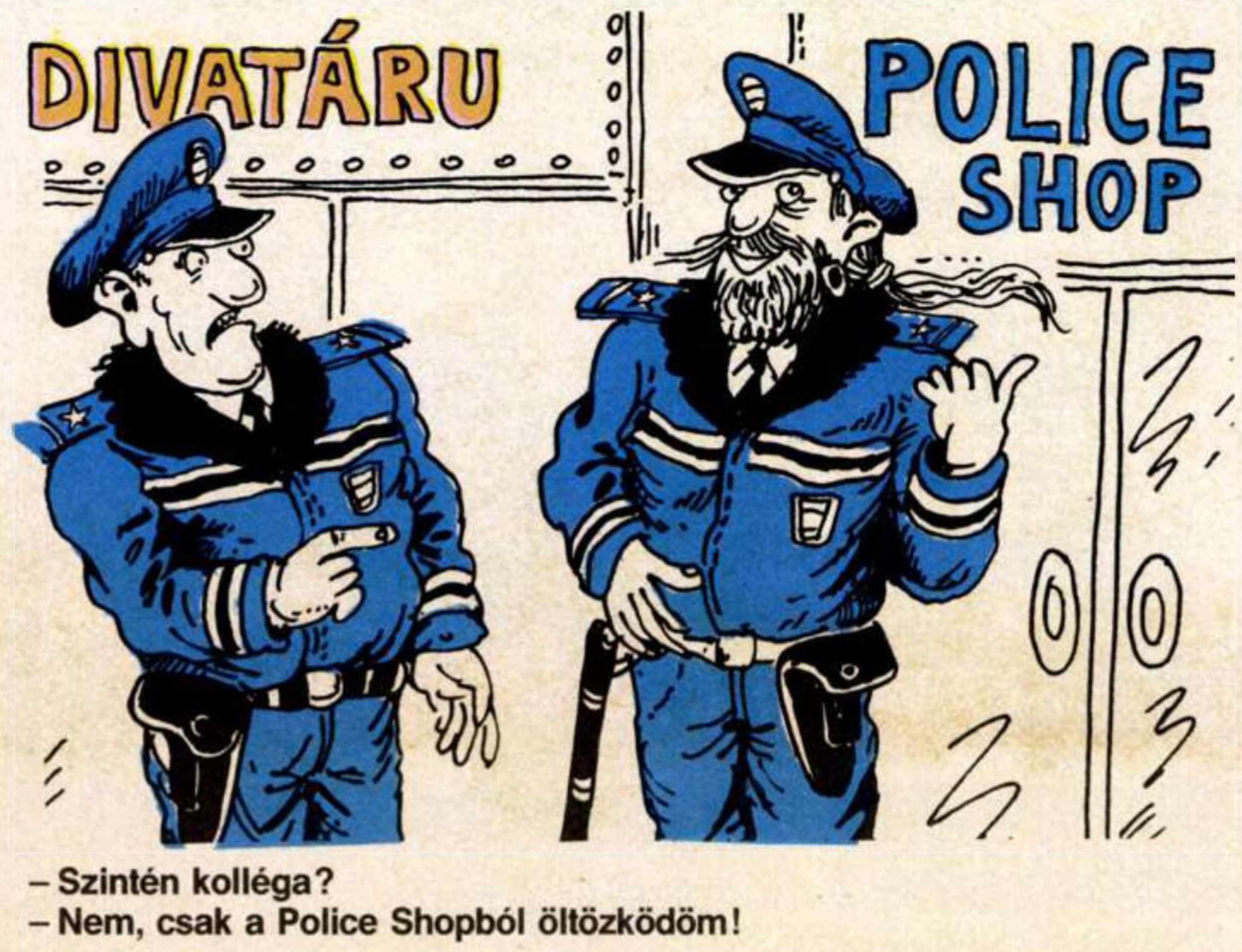

– Szintén kolléga?
– Nem, csak a Police Shopból öltözködöm!

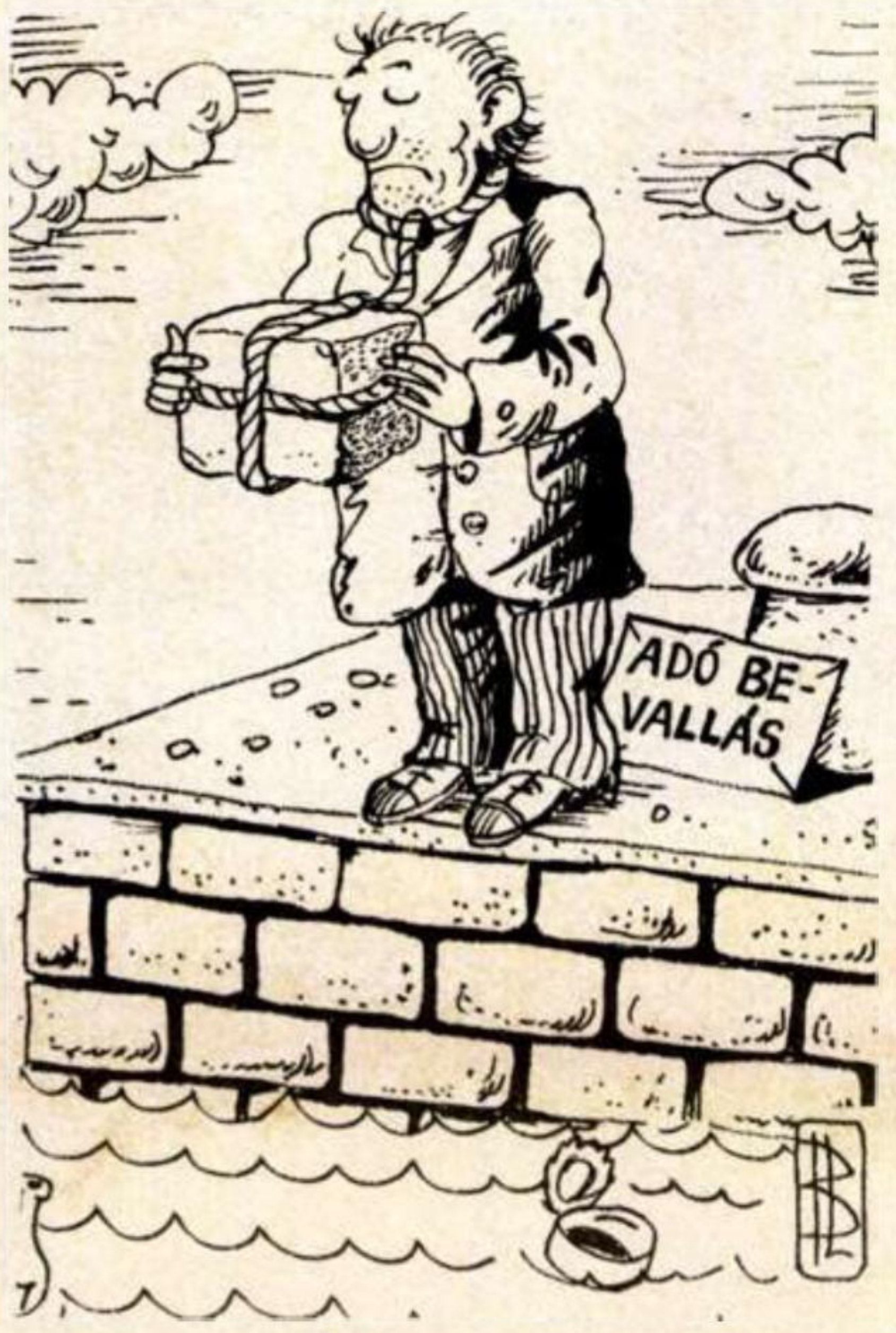

TAVASZI TÚRAAJÁNLATUNK

Kitűnő rajzművészünk, BALOGH LAJOS karikatúra kiállítása május 16-ig tekinthető meg, naponta 8–18 óráig Dunakeszin, a Gárdonyi Galériában. (Dunakeszi, Fő út 143.)

TALÁLKOZZUNK DUNAKESZIN!

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi című hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel utca 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Előfizetési díj negyedévre: **327 Ft,** fél évre: **654 Ft,** egy évre: **1308 Ft.**

(Kedves előfizetőink! E megrendelőlapot a HELIR fenti címére szíveskedjenek elküldeni.)

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

Erotikus titkok

PIKÁNS ÉS IZGATÓ KALANDOK

00-161-0204-0936

Tiltott gyümölcsök

00-161-0204-0937

Szenvedélyes szavak

00-161-0204-0938

Érzéki suttogás

Ez egy tengerentúli hívás. Rögzített üzenet. Csak felnőtteknek. Occitel, P.O.B. N-272, Nassau,Bahamas.

BOLHAPIAC

Keresnek:

Paplant, játék babakocsit, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, LEGO-t, női cipőt 38–39-es számban, elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, nagyméretű női ruhaneműt, a „Pesti Izé", a „Szabad Száj", a „Borsszem Jankó" bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak:

A Ludas Matyi évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi egyes példányait (23 év), szépirodalmi és egyéb könyveket, régi plakátokat, a Ludas Matyi példányait (1960–1986-ig), cserép villanykályhát, olajkályhát, hősugárzót, golyós számológépet (70 × 125 cm), nagy méretű Mária képet aranykerettel, 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), női ruhaneműt közepes termetre, téli-nyári gyermekholmit, összecsukható járókát, egy darab kombinált kisszekrényt, két darab kárpitozott fotelt, négy darab széket, ágyat.

●

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

EZ AZ Esti

NEM CSAK PESTI,

FALUJÁBAN IS VEHETI!

AZ ORSZÁG LEGÉRTÉKESEBB NAPILAPJA

A REGGELI

Esti Hírlap

KERESSE A POSTAHIVATALOKBAN!

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26

és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon:. 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/17-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Egy ízben Miskolcon vendégszerepelt Latabár Kálmán, az ötvenes évek elején. Jóakarói megsúgták neki, hogy a város rátarti tanácselnöke elvárja, hogy a jeles komikus tiszteletét tegye nála. Latyi kedvetlenül fölkereste az elnököt a hivatalában, majd így adta elő kollégáinak a látogatáson szerzett tapasztalatait:

– Képzeljétek, ahogy belépek hozzá, kezet fogunk, én illendően bemutatkozom: Latabár Kálmán. Mire ő: – Tudom! – Most mondjátok, ... (befejezés az ábra fősoraiban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: május 4.

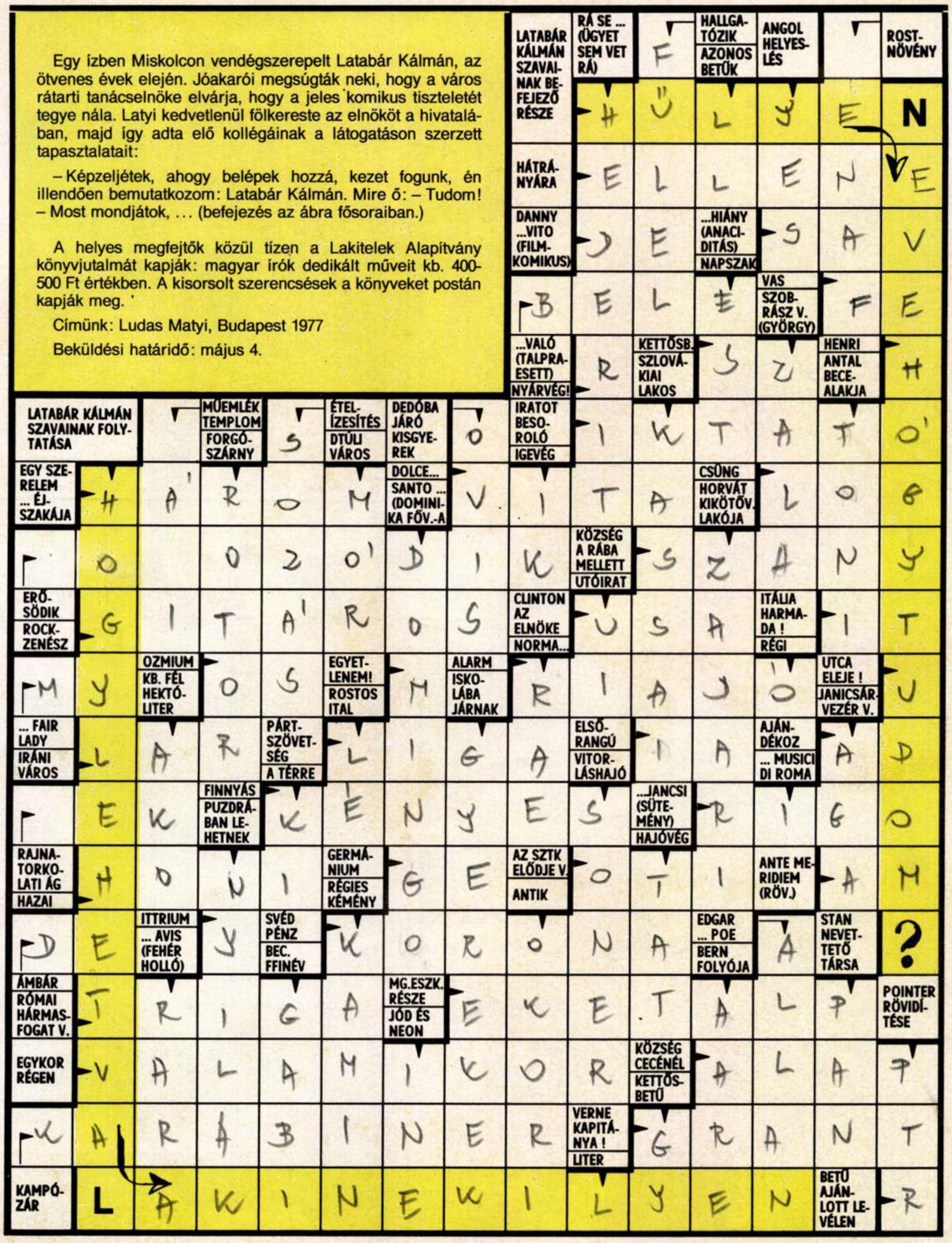

LATABÁR KÁLMÁN SZAVAINAK BEFEJEZŐ RÉSZE
RÁ SE ... (ÜGYET SEM VET RÁ)
HALLGATÓZIK
AZONOS BETŰK
ANGOL HELYESLÉS
ROSTNÖVÉNY
N
HÁTRÁNYÁRA
DANNY ...VITO (FILMKOMIKUS)
...HIÁNY (ANACIDITÁS)
NAPSZAK
VAS
SZOBRÁSZ V. (GYÖRGY)
...VALÓ (TALPRAESETT)
NYÁRVÉG!
KETTŐSB.
SZLOVÁKIAI LAKOS
HENRI ANTAL BECEALAKJA
LATABÁR KÁLMÁN SZAVAINAK FOLYTATÁSA
MŰEMLÉK TEMPLOM
FORGÓSZÁRNY
ÉTELÍZESÍTÉS
DTÚLI VÁROS
DEDÓBA JÁRÓ KISGYEREK
IRATOT BESOROLÓ
IGEVÉG
EGY SZERELEM ... ÉJSZAKÁJA
DOLCE...
SANTO ... (DOMINIKA FŐV.-A)
CSÜNG
HORVÁT KIKÖTŐV. LAKÓJA
KÖZSÉG A RÁBA MELLETT
UTÓIRAT
ERŐSÖDIK
ROCKZENÉSZ
CLINTON AZ ELNÖKE
NORMA...
ITÁLIA HARMADA!
RÉGI
OZMIUM
KB. FÉL HEKTÓLITER
EGYETLENEM!
ROSTOS ITAL
ALARM
ISKOLÁBA JÁRNAK
UTCA ELEJE!
JANICSÁRVEZÉR V.
... FAIR LADY
IRÁNI VÁROS
PÁRTSZÖVETSÉG
A TÉRRE
ELSŐRANGÚ
VITORLÁSHAJÓ
AJÁNDÉKOZ
... MUSICI DI ROMA
FINNYÁS
PUZDRÁBAN LEHETNEK
...JANCSI (SÜTEMÉNY)
HAJÓVÉG
RAJNATORKOLATI ÁG
HAZAI
GERMÁNIUM
RÉGIES KÉMÉNY
AZ SZTK ELŐDJE V.
ANTIK
ANTE MERIDIEM (RÖV.)
ITTRIUM
... AVIS (FEHÉR HOLLÓ)
SVÉD PÉNZ
BEC. FFINÉV
EDGAR ... POE
BERN FOLYÓJA
STAN NEVETTETŐ TÁRSA
?
ÁMBÁR
RÓMAI HÁRMASFOGAT V.
MG.ESZK. RÉSZE
JÓD ÉS NEON
POINTER RÖVIDÍTÉSE
EGYKOR RÉGEN
KÖZSÉG CECÉNÉL
KETTŐSBETŰ
VERNE KAPITÁNYA!
LITER
KAMPÓZÁR
L
BETŰ AJÁNLOTT LEVÉLEN
F
H Ü L Y E N
E L L E N E
J E S A V
B E L E F E
R S Z H
I K T A T Ó
H A R O M V I T A L O G
O O 2 O D I K S Z A N Y
G I T A R O S U S A I T
M Y O S M R I A J Ö U
L A R L I G A I A A D
E K K E N Y E S R I G O
H O N I G E O T I A M
D E Y K O R O N A A
T R I G A E K E T A L P
V A L A M I K O R A L A P
K A R A B I N E R G R A N T
L A K I N E K I L Y E N R

A 14. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Előbb megvárom, hogy siker lesz-e."

Dedikált könyvet nyertek:
Nagypál Ferencné,
5946 Békéssámson
Schaerer Krisztina,
6724 Szeged
Striczki László,
1087 Budapest
Bohnert Krisztina,
1195 Budapest
Steiner Jánosné,
9200 Mosonmagyaróvár
Temesvári Gyula,
6762 Sándorfalva
Kékesi Péter,
4025 Debrecen
Halász József,
3931 Mezőzombor
Kiss Klára,
6724 Szeged
Korsós Bálintné,
6622 Nagymágócs

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Hirdetni szeretne?

Napi ajánlatunk:

EXPRESSZ
KERES-KÍNÁL
Hírét visszük!

AZ EGYETLEN, AMIT SEMMI SEM PÓTOLHAT!

Irodák:

Pesten, az Expressz Udvar *(Bp. VIII., József krt. 9.)*
Nyitva: hétköznap 8–22 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Budán az Expressz Iroda *(Bp. XI., Bartók B. út 32.)*
Nyitva: hétköznap 8–20 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Levélcím: 1446 Budapest 8. Pf.: 411.

Telefon: 1-175-433 *(éjjel-nappal)* – 1-414-320 *(8–20 óráig)* • **Telefax:** 1-187-444

ŰRTAKARÍTÁS

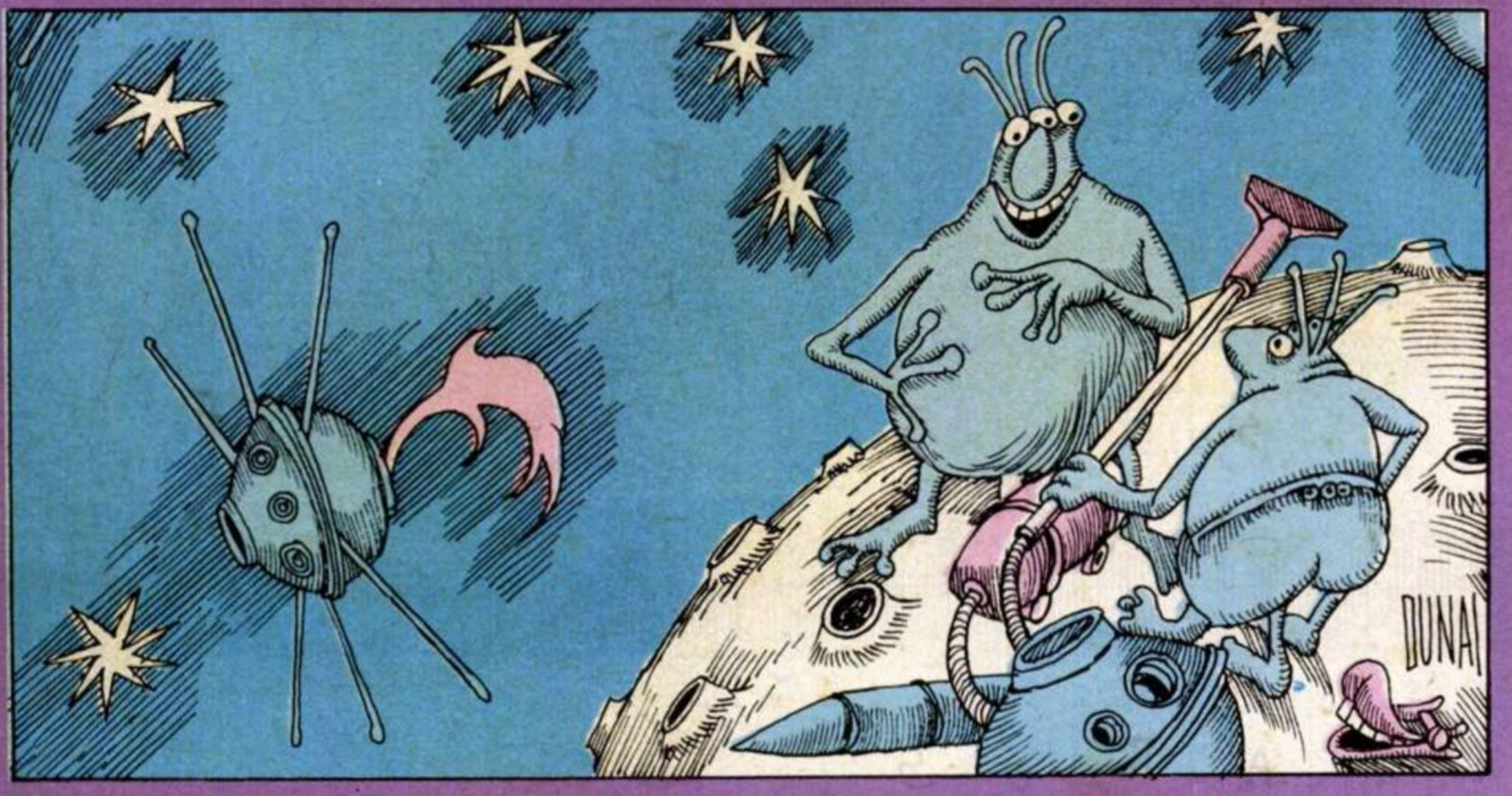

– Hányszor mondjam, Ufi, hogy a sarkokat is ki kell porszívózni!

ŰRMÁGNESEZÉS

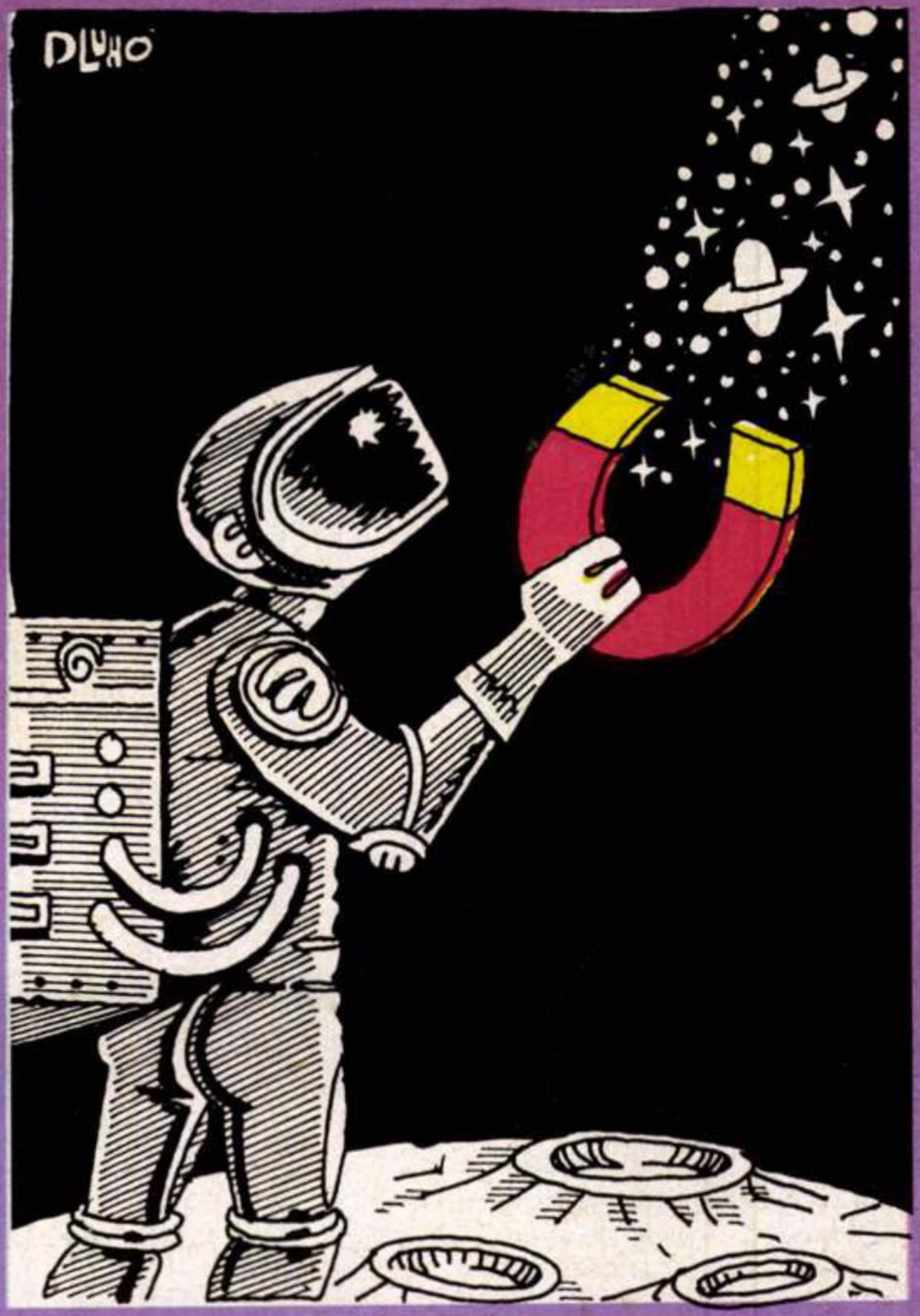

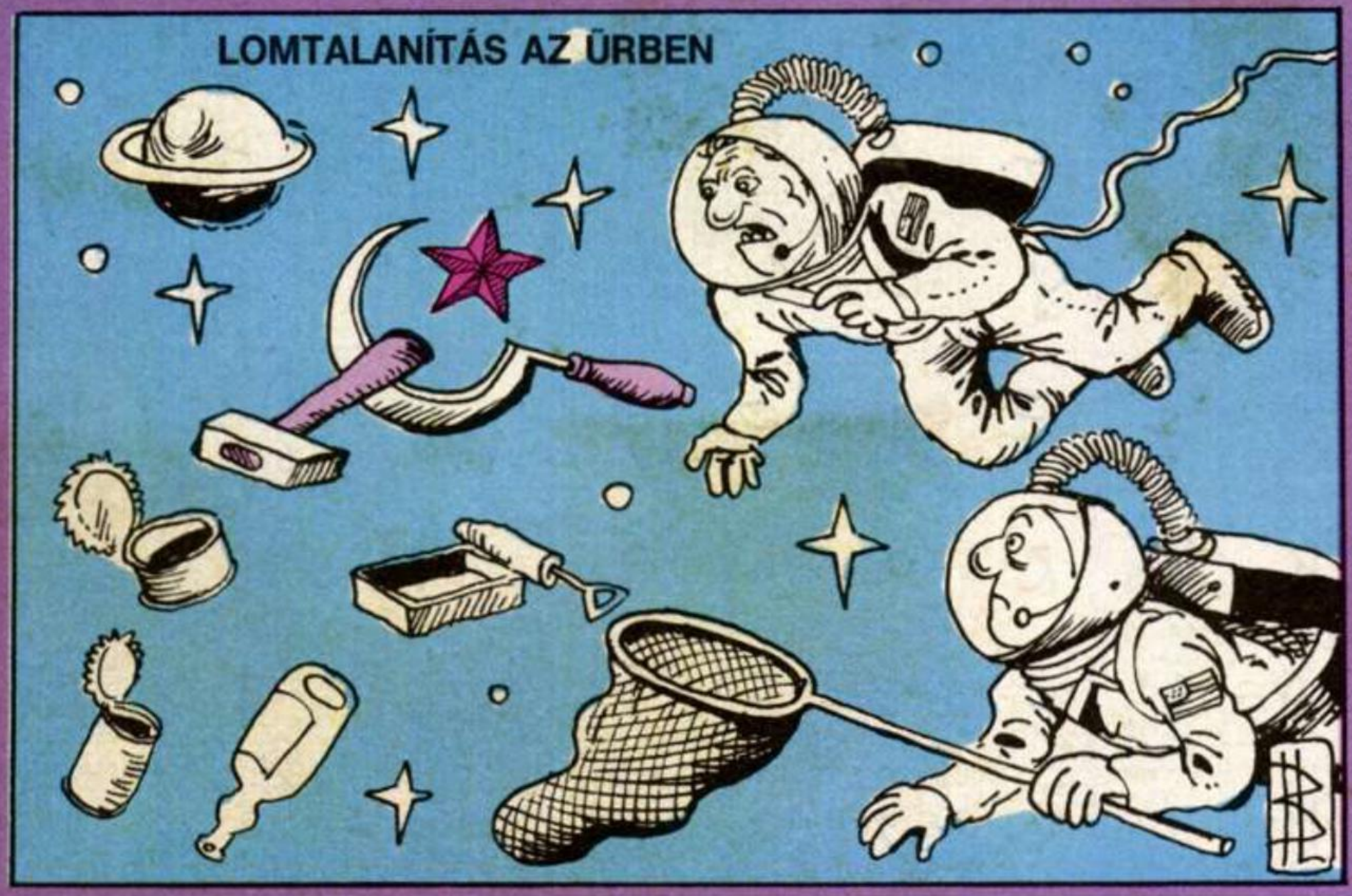
LOMTALANÍTÁS AZ ŰRBEN

– Ezt valamelyik Szojuzból dobhatták ki.

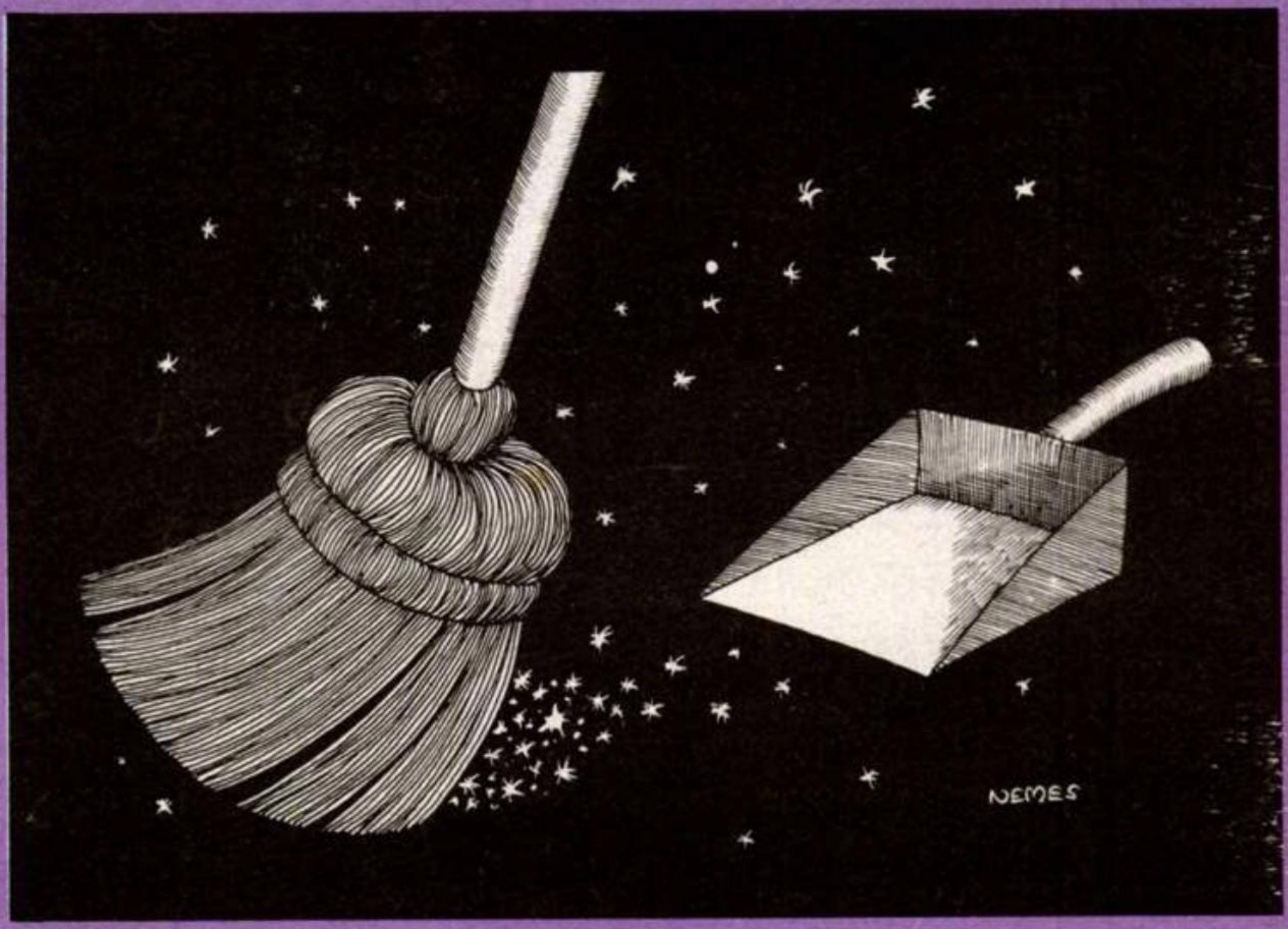

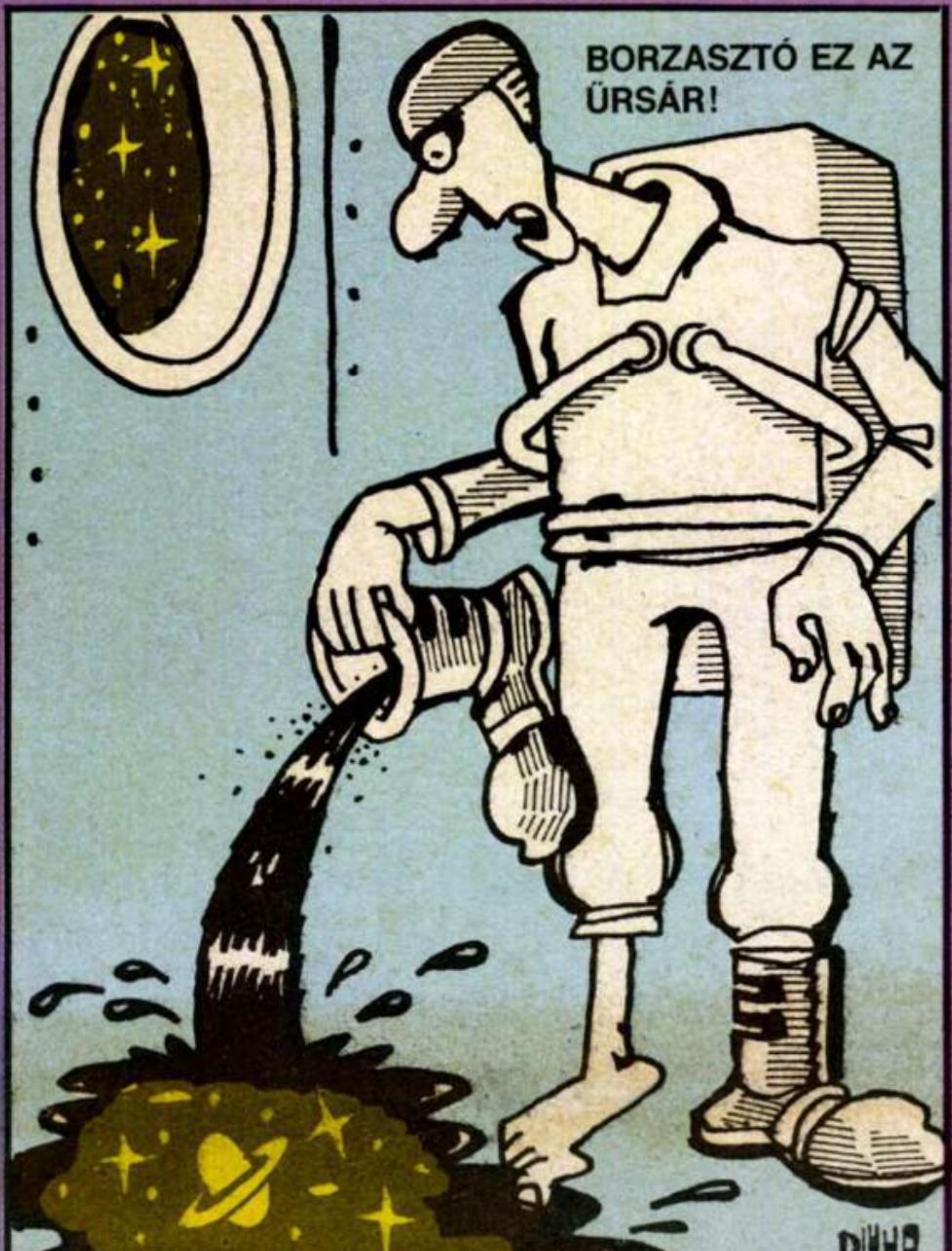
BORZASZTÓ EZ AZ ŰRSÁR!
DLUHO

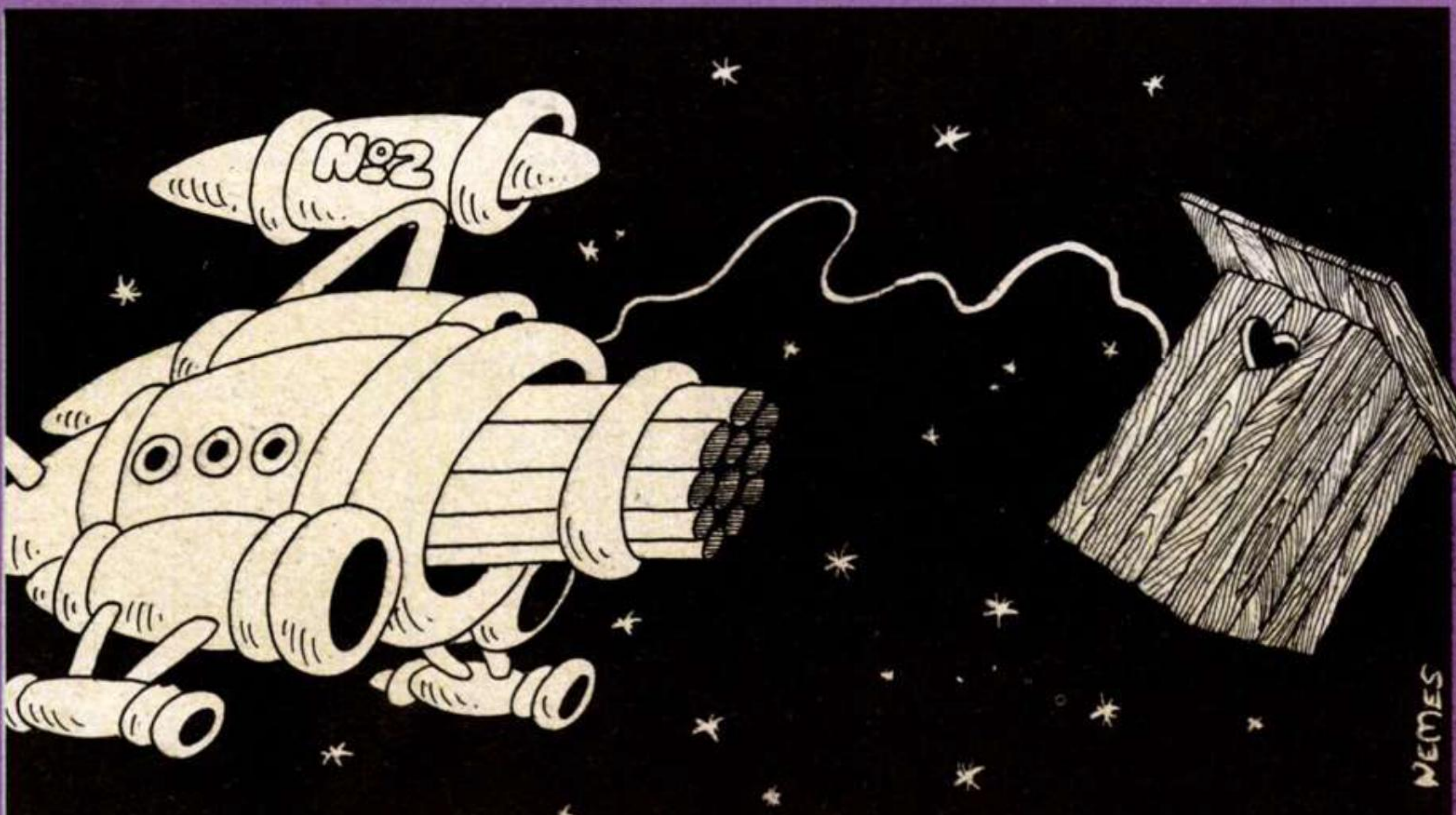

ŰRTAKARÍTÁS